

ГЛАС

1

СРПСКИ

ДНЕВНЕ НОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ИЗДАЊЕ

БАЊА ЛУКА, 16. и 17. АПРИЛ 1994. ГОДИНЕ • БРОЈ 7315 и 7316, ГОДИНА LI • ПРИМЈЕРАК 30 НОВИХ ПАРА

САОПШТЕЊЕ ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

НАТО ОКУПИРАО АЕРОДРОМ У ТУЗЛИ!

Информативна служба Главног штаба Војске Републике Српске (ВРС) саопштила је да Главни штаб (ВРС) располаже поузданим информацијама да се аеродром Тузла ставља под контролу НАТО-снага.

Са тог аеродрома повлаче се дијелови нордијског батаљона Унпрофора, а контролу преузима 150 војника армије САД, који су из БЈР Македоније пребачени авионима у Тузлу, тврди се у саопштењу достављеном Танјугу.

„Такође располажемо подацима да на аеродром Тузла слијећу искључиво транспортни авиони НАТО, којима се из њихових база превози наоружање и војна опрема за муслимане и припаднике јединица НАТО-а за брзу интервенцију“, наводи се у саопштењу.

Додаје се да је јавности познато да је српска страна са највишим представницима Русије договорила да ће дати пристанак за

отварање тузланског аеродрома у мировне и хуманитарне сврхе, под условом да контролу врше руски посматрачи УН и официри за везу ВР.

„И поред чињенице да није потписан споразум о отварању аеродрома Тузла и да нису размјештени руски посматрачи и српски официри, НАТО-снага, под окриљем УН, транспортује наоружање и војну опрему за муслимане, грубо кршећи ембарго о забрани увоза наоружања за стране у сукобу на овим просторима. Због тога помјерају снаге Унпрофора и доводе припаднике НАТО-а, односно армију САД“, истиче се у саопштењу.

„Ове чињенице, као и друга оперативна сазнања, потврђују наше досадашње процјене и указују да се аеродром Тузла уопште неће користити за мировне и хуманитарне сврхе већ искључиво за наоружање муслимана и успостављање базе НАТО-снага“, наводи се у саопштењу.

ЗАВРШЕНИ РАЗГОВОРИ КАРАЦИЋ — АКАШИ — СТОЛТЕНБЕРГ

КО ЈЕ ОДГОВОРАН ЗА НАПАД АВИОНА

• Српска страна жели да зна ко је тачно одговоран за напад авиона НАТО-а на српску територију око Горажда, која није заштићена зона јер није демилитаризована, рекао је након састанка председник РС Радован Караџић, истичући да се нада да се оваквим контактима могу ријешити многи проблеми • Столтенберг је разговор оцијенио врло драматичним, а Чуркин, уз констатацију да је ситуација врло напета, нагласио да било шта да се уради може бити велико охрабрење и позитиван корак

САРАЈЕВО, 15. АПРИЛА (СРНА) — Разговори председника Републике Српске (РС) Радована Караџића са специјалним изаслаником генералног секретара Уједињених нација (УН) Јасушијем Акашијем, копредседником Мировне конференције о бившој Југославији Торвалдом Столтенбергом и специјалним изаслаником руског председника за бившу Југославију Виталијем Чуркином о могућности оживљавања мировног процеса о бившој БиХ завршени су вечерас у 17 часова на Палама.

Акаши је након састанка прецизирао да се разговара-

ло о „ургентним стварима“, као што је „рестрикција слободе кретања неким посматрачима УН, те о успостављању линија раздвајања на читавој територији Босне и Херцеговине, а посебно на подручју Горажда“.

„Ми се надамо да овим контактима можемо ријешити многе проблеме“ рекао је новинарима након састанка председник РС Радован Караџић и додао да српска страна још увијек жели да зна ко је тачно одговоран за напад авиона НАТО-а на српску територију око Горажда.

Караџић је подсетио да је руководство РС послје

бомбардовања српских територија на горажданском подручју одлучило да смањи број контаката са представницима УН и додао да су односи између РС и свјетске организације постали критични.

„Ми не можемо да оправдамо ово што се десило у Горажду, које није заштићена зона јер није демилитаризовано“, напоменуо је Председник РС након данашњег сусрета на Палама са Акашијем, Столтенбергом и Чуркином.

Столтенберг је овај разговор квалификовао врло драматичним и нагласио да је „уложен велики напор да се сачува оно што је постигнуто у претходним контактима“.

„Врло је важно што је одржан овај састанак и морамо схватити да све три стране у бившој БиХ, као и УН, раде под изузетно тешким околностима“, изјавио је послје састанка Чуркин и додао да је „ситуација и даље напета и било шта да се уради биће велико охрабрење и позитиван корак“.

ДАНАС У "ГЛАСУ СРПСКОМ"

ИНТЕРВЈУ ЊЕГОВОГ ВИСОКОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА МИТРОПОЛИТА ЗАГРЕБАЧКО-ЉУБЉАНСКОГ ЈОВАНА

ВАСКРС У ЗАГРЕБУ

Стр. 6. и 7.

„БИЛАСОВШТИНА“ КОЈА ТЕЧЕ

ИВЕР И КЛАДА

Страна 7.

ТРАГОМ ЈЕДНЕ РЕХАБИЛИТАЦИЈЕ

ХАЈКА ВЈЕЧИТИХ СЛУГА

Страна 14.

КУЛТУРА, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

У БАНСКИМ ДВОРИМА: ПЕТА ТРИБИНА ПОВОДОМ ПЕТ СТОТИНА ГОДИНА СПОМИЊАЊА ИМЕНА ГРАДА БАЊЕ ЛУКЕ

БУЂЕЊЕ ИЗ КОШМАРА ЈУГОСЛОВЕНСТВА

Страна 8.

ПОЧЕЛИ „НУШИЊЕВИ ДАНИ“

„СРПСКА СЦЕНА“ У СМЕДЕРЕВУ

У част великог српског комедиографа Бранислава Нушића, у Смедереву се 11. пут подигла позоришна завјеса

Страна 9.

Галерија „Глас српског“: Борба МИХАЈЛОВИЋ (1875-1919)

ПОСМРТНА МАСКА

Страна 9.

ГЛАС СРПСКИ ДЕРБИ

СПОРТСКИ ЛИСТ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ КРАЈИНЕ

У првом броју од уторка, 19. априла, између осталог,

ДОНОСИМО

- Ко то руши тренера фудбалера Борца Пепца?
- Конкурс за селектора фудбалске репрезентације Републике Српске још није расписан, а селектор се већ зна!
- Пуца веза између Бобе и Брене.
- Гдје се сели Небојша Голић, најбољи рукометаш Борца?
- Ко ме пријети Владимир Петровић Пижон?
- Јадранка Посић уздрмала темеље Младог Крајишника.
- Нове смјене на челу стручног штаба рукометаша Борца.
- Ко је заиста крив за смрт Дражена Петровића?

Специјални извјештаји наших дописника: Слободана Караџића из Атине, Боре Голића из Париза, Велимира Петковића из Штутгарта...

Све то и бројне друге актуалности из спорта Републике Српске, Републике Српске Крајине, Југославије и Европе у првом броју новог издања „Гласа српског“, спортског листа „Дерби“

КОМЕНТАР

НИШТА БЕЗ
ДУЧИЊА

Пише Јован ЈАЊИЋ

Готово сваки озбиљнији рат у свијету био је заступљенији на београдској телевизији од америчке агресије на Србе код Горажда. Неки ратови су, не само сатима, већ и данима, преношени „уживо“. Али, што се тиче америчког бомбардовања српских положаја, могле су се углавном чути само приче — шта је који званичник ком званичнику рекао, како је ко то оцијенио у земљи и свијету, шта је о томе написао неки лист, шта су поједине агенције извјестиле... А од живе слике са терена готово ни трага!

Зашто је то тако, знају само они чије су то маказе режирале. Није ријеч о томе да би се неко грозио пред екранима већ о објективним и неопходним информацијама за адекватни српски одговор и за показивање и успостављање српског јединства и српске солидарности, прије свега — да не би било да једни ратују (у име цијелог српског народа), а други и не знају шта се дешава и о чему је ријеч.

Ако је судити по телевизији (која има данас прворазредну улогу у рату), онда је Грчка показала много већу солидарност са Србима у Републици Српској од Србије. Грчка државна телевизија прекинула је редован програм да би јавила о бомбардовању српских положаја НАТО авионима, док је Телевизија Србије требало да ту вијест дасачека редован термин „Дневника“, да би то објавила на самом његовом крају. Да ли баш због тога, улични протести били су већи у Грчкој него у Србији? У Србији готово да их није ни било, осим неких мањих (самоиницијативних) окупљања.

Зар је могуће да се нико од званичника или разних организација „није сјетио“ или није смио да организује велике митинге, на којима би се демонстрирала српска одлучност за одбрану српске земље?!

Срби су данас јединственији него икад, али то свијету треба показати, да не би олако потезао оружје. Јесте да су све српске странке, осим Српског покрета обнове (који је више тјерао воду на своју воденицу), осудиле у својим саопштењима америчку агресију, али то, ипак, нема ону снагу као када то отворено изговоре десетине и стотине хиљада људи.

Зар је могуће да је кудикамо више Грка, Бугара и Руса протествовало, него Срба због агресије на Србе? Од тог парадокса већи је само онај који произлази из саопштења Председништва Српског покрета обнове, у којем се каже: „Јединствене нације нису непријатељ Срба. Непријатељи Срба су они који наш народ гурају у рат са читавим свијетом“. Ко би, Боже, рекао да су то срочиле тзв. српске главе, из странке која себе назива „Српском“? Зар непријатељ није онај ко одобрава агресију на Србе? Зар уопште треба доказивати ко је крив док ти народ гине?! А поготово кад се упире прстом на погрешну страну!

Јаничари се лако распознају, али незгодно је кад нема правих Обилића, који би, ако ништа друго, вјерно, слиједили традицију предака.

За Србе међе нису биле препреке ни када су иза њих стајале, усвоје вријеме, најмоћније империје, као што су биле османска турска и Аустро-Угарска. Тако, рецимо, поводом најаве Аустро-Угарске да прогласи анексију Босне и Херцеговине, у јесен 1908. године, Јован Дучић објавио је на цијелој страни „Политике“ текст у којем се, између осталог, каже: „Београђани, дођите сви на велики народни митинг, дођите и мало и велико; дођите и ви очеви и ви децо; крените се и ви бони из постеле; понесите и ви мајке одојчад на грудима; дођите сви, данас се тражи реч нас свију, реч којом ћемо изјавити да смо готови пре изгинути, да смо спремни пре одрећи се сами себе, својих живота и својих имања, своје слободе, пре но што ћемо дозволити даље потчињавање нашег племена; пре него што ћемо дозволити да грабљивица сусетка и даље чупа део по део меса са нашега раскрваљеног тела...“

„Политика“ је послје тог митинга извјестила да се тог 23. септембра око три сата, испред Кнежевог споменика, спегла непрегледна маса свијета, а да су се народу обратили виђени политичари: Љубо Давидовић, Љубо Јовановић и писац Бранислав Нушић. Уредништво „Политике“ истог дана отворило је упис добровољаца. Међу првима уписали су се: Бранислав Нушић, Владислав Рибникар и Јован Дучић. До вечери уписало се више од двије хиљаде добровољаца.

Добровољаца, дабоме, има и данас довољно, али нема Дучића!

НОВИ ВЈЕТРОВИ С АПЕНИНСКОГ ПОЛУОСТРВА

ИТАЛИЈА
САЊА ИСТРУ

- Италија није рекла посљедњу ријеч о границама
- Нова власт подржава иреденту
- Аутономија за Истру

РИМ, 15. априла — Друга италијанска република, чије темеље ових дана „дизајнира“, на недавним, ванредним изборима, побједнички десничарски блок, треба свакако да буде „нова“, а, судећи по већ испуњеним амбицијама из неких кругова будуће власти, она би требало да буде и „већа“.

Мада се ради о још недовољно прецизним наговјештајима, може се разабрати да би тај „додатак“ требало приуштити темељном ревизијом, или, пак, потпуним поништавањем Осимских споразума, на основу којих је бившој СФРЈ, односно Словенији и Хрватској, према овдашњим тумачењима, неоправдано припала такозвана тршћанска зона „Б“.

РЕВИЗИОНИЗАМ
ПРЕДОЈЕТЕ ВЛАСТИ

Апетити Ђан-Франка Финија, вође „Социјалног покрета“, партије из побједничког десног „тријумвирата“ су, међутим, знатно већи. Он је, још у предизборној кампањи, захтијевао повратак свих „вијековних италијанских територија“, односно Истре, Ријеке и Далмације, под суверенитет италијанске државе. Лидер неофашиста је, чак, прошле године, без протокола прешао италијанско-словеначку границу, и тамо поставио италијанску тробојку.

Финијеве аспирације, које су од одлазеће италијанске власти биле окарактерисане као „ревизионизам“ и „иредентизам“, почињу хватати коријене у новој, владајућој коалицији, тко да не би било изненађење уколи-

ко први спољно-политички акт новог естаблишмента буде управо захтјев за ревизијом Осимских споразума.

Најављено је да то већ на првом скупу новоизабраних посланика из редова Партије „Форца Италија“, Силвија Берлусконија, на коме је оштрој критички подвргнута досадашња, снисходљива политика према Хрватској и Словенији. Посланица из Трста Антониета Васкон, оптужила је одлазећу и претходне владе за игнорански однос према италијанској националној мањини у Истри и Далмацији, и правима 350.000 избјеглица које су, крајем другог свјетског рата, протјеране са тих подручја. У документу, који је потписао будући премијер Силвио Берлускони, актуелна влада се упозоравала да, на крају своје „мисије“, не прави никакве рачуне без крчмара, односно да у односу на Словенију и Хрватску не доноси никакве обавезујуће акте.

Ради се о реакцији на недавно обећање шефа италијанске дипломатије Бењамина Андреате словеначком колеги Пољету Петерлеу, да ће Италија, на министарском састанку Европске уније у Бриселу (20. овог мјесеца), подржати захтјев Словеније (и Хрватске) за придруживање Заједници.

БЕРЛУСКОНИЈЕВА
УПОЗОРЕЊА

Успиједили су бурни протести из редова Финијеве партије, а посебно од стране Удружења истарских, ријечких и далматинских

ких избјеглица, су Андреату назвали „незрелим политичарем“, док за Силвија Берлусконија досадашњи шеф дипломатије, има неизвјештено осјећање за државу“.

У све масовнијим петицијама, које је посланица Васкон скицирала у први спољно-политички акт нове владе, категорички се захтијева „стављање на лед“ хрватских и словеначких захтјева за успостављање институционалних веза са Европском унијом, све док се не постигне договор о враћању цијелопупне имовине италијанским прогнаницима и не обезбјеђи поштовање свих права италијанској мањини у Словенији и Хрватској, као „аутохтоном становништву“.

Поред тога, захтијева се и „брисање“ хрватско-словеначке границе на ријеци Драгоњи, како малобројно преостало италијанско становништво у Истри не би било подијељено још једном државном баријером.

Ради се, очигледно, о припремању терена за прављење јединственог и аутономног региона од Истре, који би имао знатно више слободе и могућности повезивања са Западом, односно Италијом.

Рачуна се да би враћање имања италијанским избјеглицама, само у Словенији, помјерило италијанску границу за двадесетак километара на исток.

За нека крупнија помјерања, о којима говоре јасно исказане амбиције одређених, сада већ владајућих политичких кругова, били би, вјероватно, неопходни јачи политички потреси. Италијани у Истри, па и већина тамошњег становништва, били би за сада задовољни и аутономијом. Сигурно је да ће у том настојању однове италијанске власти имати снажнију потпору него од претходне.

Влатко ВУЈОВИЋ

МУСЛИМАНСКИ
ДИО САРАЈЕВАПАКАО
ЗА СРБЕ

- Командант муслиманске војске на Добрињи Исмет Нађић од почетка рата убио у овом сарајевском насељу 140 цивила српске националности

САРАЈЕВО, 15. априла (СРНА) — Командант муслиманске војске на Добрињи Исмет Нађић од почетка рата убио је у овом сарајевском насељу 140 цивила српске националности — свједоче Срби који су из муслиманског дијела Сарајева успјели да пребјегну на српску територију.

Према истом извору, због злочина које је починио, Нађић је често долазио у сукоб са неким вишим официрима у муслиманској војсци, али је увјек пролазио без посљедица, јер га штите врх Странке демократске акције (СДА) и Алија Изетбеговић лично.

Уз Нађићев благослов бројне злочине над Ср-

бима у муслиманском дијелу Добриње починили су и други муслимански екстремисти. У томе су се највише истицали Ахмет Муфтић звани Библина, те извјесни Жока и муслимански војник који се презива Капетановић, а надимак му је Зис.

Капетановић нема три прста на десној руци. Главни мучитељ и убица Срба на Добрињи пет је муслимански екстремиста Фајсал. Као снајпериста убио је велики број цивила у српском дијелу Сарајева, а на душу му се ставља и већи број убиства и пљачки српских цивила, те силовања Српкиња на Добрињи пет.

Фајсал је препознатљив по томе што носи арапску мараму преко главе. Његова жена, Српкиња, и дијете избјегли су у Србију.

Шефко Песир истакао се у мучењу и убијању Срба на Добрињи три.

Након пада гранате на фудбалско игралиште у овом дијелу Добриње, Песир је изграда изводио Србе и са својим војницима их тучао, тражећи да признају „ко је од њих навео гранату“.

Због мука којима су били изложени, мучени Срби су морали да признају све што су од њих тражили иако ни за шта нису били криви.

Песир је једног човјека убио скочивши му на главу.

Према свједочењу избјеглих Срба, Основна школа „Симон Боливар“ дуго је била мучилиште за Србе из муслиманског дијела Добриње.

На гробљу поред школе сахрањени су и српски добровољци Јоксимовић из Ниша и Цветковић из Ужица, које су муслимански екстремисти убили након дуготрајног мучења. Њихови гробови означени су са Н.Н.

"ГЛАС СРПСКИ" ДНЕВНЕ НОВИНЕ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕв.д. главни и одговорни уредник
Миро МЛАЂЕНОВИЋИЗДАЈЕ И ШТАМПА ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"ГЛАС СРПСКИ" УЛ. СКЕНДЕРА КУЛЕЊОВИЋА 93 БАЊА ЛУКАДиректор предузећа
Предрај НИКОЛИЋ

Први број „Гласа“ изашао је као орган НОП-а за Босанску крајину у Жупици крај Дрвара, 31. јула 1943. године. Од 8. фебруара 1983. године „Глас“ изази као дневни лист.

Од 15. септембра 1992. године излази као дневни лист Републике Српске.

Указом Председника Републике Српске од 9. јануара 1994. године лист „Глас српски“ одликован је Орденом његоша првог реда.

Редакција телефони: главни и одговорни уредник 12-032, дес 12-076 12-084 дактилографи 12-004, телефакс 12-283.

Огласно у Улици Краља Алфонса 13. бр. 1. Телефон 11-948. Шеф пласмана 12-071. Рукописи се не враћају.

Телефони Јавног предузећа „Глас српски“: централа (078) 12-390, 12-394. Директор предузећа 11-859 и 12-263, телефакс 12-283.

Динарске уплате на жиро-рачун за старе динаре бр. 10500-601-5-12456 и за нове динаре бр. 30500-601-0-12456 код СДК Бања Лука. Уплате на девизни рачун бр. 10500-620-71000-522 код Бангалучке банке ДД Бања Лука.

КОПИЈУ УПЛАТНИЦЕ ЗА ПРЕПЛАТУ ПОСЛАТИ НА ОГЛАСНО.

Рјешењем Министарства информација Републике Српске бр. 01-413/93 лист је уписан у Регистар јавних гласила под редним бројем 35.

На основу тарифе пореза на промет тарифни број 8 тачка 1 под 13 на дневне новине „Глас српски“ порез на промет плаћа се по стопи од 3% (Сл. гласник Републике Српске) бр. 15/92).

ПУЦАЊ У ВЛАСТИТО СТОПАЛО

● Инцидент у коме су Американци над Ираком оборили два сопствена хеликоптера и убили 26 људи, те одлучан одговор босанских Срба на уцјену НАТО-а и непримјерено понашање УН, изазвали су праву пометњу у сједишту свјетске организације

ЊУЈОРК, 15. априла - „Зашто Срби пуцају у сопствено стопало?“, питао је, у више наврата у последње вријеме, један високи функционер Уједињених нација, кад год би муслимани извршили неки злочин који је приписиван Србима у циљу изнуђивања стране војне интервенције у Босни. Упућивање на то да би требало добро размислити прије таквих закључака, остајало је увијек без ефекта.

ПОРТПАРОЛ У „МРАКУ“

Американци су, међутим, ван сваке сумње, „пуцали у сопствено стопало“ у четвртак. Оборили су над Ираком два сопствена хеликоптера и убили 26 људи. Десило се то само три дана након што су Американци сручили бомбе на српске главе код Горажда. Смрт 26 људи није повод за ликоване, као што су Американци ликовали послје свог „савршеног“ бомбардовања Срба, као што је рекла америчка амбасадорка у Уједињеним нацијама, госпођа Медлин Олбрајт. Међутим, послје овог инцидента, у великој палати на Ист риверу поцрвјели су и неки који су већ одавно изгубили осјећање стиде. Портпарол Бутроса Галија Џо Силс, дежмекаст, симпатичан и драг човек, кога његов шеф, по свему судећи,

често оставља „у мраку“ и не каже му све шта ради, био је, такође, збуњен. На питање новинара Танјуга могу ли УН убудуће да се ослоне на такве ваздушне снаге, а да се при том не ко-

Срби држе 15 Канађана на Илици, да су на другом мјесту опколили Французе који чувају оружје депоновано послје ултиматума НАТО, да је посматрачима УН онемогућено кретање и да је

им да Унпрофор ни са ким није у рату. Ми нисмо у рату са босанским Србима. Ми се веома трудимо да они испуштују своје обавезе и да се врате за преговарачки сто“, додао је он.

„То је веома, веома велика грешка, ако они интерпретирају догађаје као да су конфронтирани са УН, и да смо ми са њима у рату, или непријатељству. То није случај. Ми желимо ситуацију око Горажда да вратимо тамо гдје је

ног реда, издао предсједничко саопштење у коме се све стране у босанском сукобу, а нарочито Срби, позивају да се уздрже од било каквих акција које би могле да угрозе безбједност Унпрофора и да мировним снагама обезбиједе несметано кретање.

РАЗОЧАРАНИ ЈАСТРЕБОВИ

Савјет безбједности је дубоко узнемирен недавним инцидентима и позива све стране да престану са непријатељствима, и да у пуној мјери сарађују у настојањима за изналагање мирног рјешења, каже се у саопштењу.

Многи новинари на Ист риверу, који држе муслиманску страну, били су разочарани благим текстом предсједничког саопштења и питали шта ће бити даље. Предсједник Савјета безбједности, Колин Китинг, рекао је да то зависи од развоја ситуације, али да нико на сједници Савјета није помињао нове ваздушне нападе на Србе.

Специјални савјетник Бутроса Галија за политичка питања, Алваро де Сото, објаснио је неколицини новинара у пола гласа, као да се плаши да га неко не чује, разлоге „благостави“ Савјета безбједности. Сви схватају да је ово веома деликатан тренутак и нико не жели да побрка карте. Он је додао да из новонастале ситуације треба „тражити дипломатски излаз и уздржаност свих страна“.

У међувремену, у купоарима на Ист риверу, сазабринутошћу се очекују даља српска реаговања. Али, умјесто арогантних пријетњи, преовлађују полугласна шапутања. Вјекослав Радовић

мпромитију. Силс је одговорио: „Мислим да не желим да одговорим на то питање“.

Он, међутим, није могао да сакрије драматичност ситуације у Босни послје бомбардовања Срба. Рекао је да

са већином прекинут сваки контакт.

„Желим да подвучем да су те ствари, које се дешавају, потпуно неприхватљиве“, рекао је Силс.

„Такође, желим да наглас-

била, хоћемо да поново почнемо преговоре. То је наш циљ, и то желим да подвучем на најјачи могући начин“, закључио је Силс.

Савјет безбједности је, у четвртак увече, мимо днев-

ЈОШ ЈЕДАН НЕУСПЈЕХ АМЕРИЧКЕ РАТНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ

ХЕРОЈИ „ПРИЈАТЕЉСКОГ УБИЈАЊА“

● Војници најмоћније армије на свијету све чешће убијају једни друге или недужне цивиле, у операцијама „наметања мира“ по вашингтонском рецепту

БЕОГРАД, 15. априла - Још једна „фантомска“ операција америчке авиације, изведена само неколико дана послје дебакла код Горажда, у којој су, над „заштићеном зоном“ у сјеверном Ираку, срушена два хеликоптера са 28 стручњака УН, потреса у темељима и политички и војни престиж САД.

Биланс од 16 мртвих Американаца, три Курда, једног Француза и једног Британца - сви са амблемом хуманитарних радника - ма колико трагичан, само је пратећи ефекат феномена од кога, у Бијелој кући у Пентагону, имају жестоке главобоље. Назван је у Америци „пријатељска ватра“ и како признају амерички извори, амерички „топ ган“ момци све чешће убијају једни друге, или недужне цивиле, у операцијама „наметања мира“.

Агенција Ројтер наводи прецизну америчку статистику жртава најновије тактике, која тјера пилоте да притисну обарач прије него што добро уоче циљ.

У заливском рату, чак 17 посто страдалих Американаца убијено је у акцијама отварања „пријатељске ватре“, дакле, од својих сабораца. Према тим подацима, ради се о знатном увећању процента, у односу на раније стандарде из корејског и вијетнамског рата, гдје је, од 50 страдалих Американаца - један био жртва својих другова.

Тек ће истрага, коју су затражили предсједник Клинтон и командант здружених штабова америчке армије Џон Шаликашвили, утврдити - како се високо тренираним пилотима причинило да јеријечо ирачким ловцима. Дотле ће, међутим,

над главама два прва човјека задужена за безбједност САД, генерала Шаликашвилија и министра одбране Вилеама Перија, висити, као Дамоклов мач, изјава коју нису могли да избјегну: да снесу пуну личну одговорност за оно што се јуче „плавцима“ догодило изнад глава „заштићених“ Курда.

„Отварање ватре на сопствене циљеве постаје мора ратовања на крају 20. вијека, и велики проблем за америчку армију, јер човек више није у стању да прати технологију у домену брзине доношења одлука“, признаје војни стручњак у Америци Тони Кордсмен. - цитира Ројтер.

Тако се пилотима, у страху да не закасне у повлачењу ороза, од два хеликоптера „црни соко“, учинило да су Садамови „јуришници“, ракете „ним 9“ и „ним 120“. Посао је за тили час обављен, са безбједне, раздаљине.

Доље на земљи, у пречнику од триста метара, покупљени су дијелови хеликоптера и тијела

службеника УН у „мисији милосрђа“, која је планирана да се обави у једном забаченом селу на сјеверу Ирака. Тек у Турској бази Инцирлик, одакле надлијећу ирачко небо, „топ ган“ момци су сазнали да нису хероји, већ жртве својих погрешних одлука, за које ће, можда, бити криви „неисправни инструменти“. Цио спектакл (не)пријатељског сусрета америчких авиона и хуманитараца са амблемом ОУН, немоћно су посматрали „авакси“ - специјални извиђачки апарати за навођење ловаца на циљеве.

Послје дебакла у спасавању талаца у Ирану, који је бившег америчког предсједника Картера коштао потпуног губитка престижа, због срамотног извлачења из неуспјеле операције „Обновити наду“ у Сомалији, ваздушних авантура код Горажда - Пентагон је још једног предсједника ставио на жеравицу, а свијет, у коме се једнострано прогласио за јединог чувара мира“, још више забринуо.

УСКОРНО ПОЧИЊЕ ИЗГРАДЊА ПУТА БАЊА ЛУКА — ЧАЂАВИЦА

ПУТ У РАЗВОЈ

● Кад сензгради, нови пут ће садашњи пут од Бање Луке до Книна скратити за 60 километара, а омогућиће и убрзан туристички и пољопривредни развој Змијања

Недавним формирањем Одбора за изградњу пута Бања Лука - Чађавица почела је практично са остварењем идеја која није од јуче. Наиме, о изградњи овог пута говори се двадесетак година.

Значај овог пута вишеструк је. Он ће садашњи пут од Бање Луке до Книна само у једном смјеру скратити за 60 километара. Затим, он пролази кроз мјеста у којима су одувijek живјели Срби, који су давали своје животе у изградњу свих досадашњих држава на овим просторима, а нарочито за стварање Републике Српске. Такође, изградња пута биће омогућен повратак српским породицама које су иселене са Змијања под присилом, наводно зато да би се ту направили војни полигони, а заправо је била ријеч о оправдању за цијепање Срба тамо гдје су били најкомпактнији. Овај крај је још од другог свјетског рата запостављан јер је био искључиво „четнички“. Међутим, тај крај поседује огромне могућности за развој пољопривреде, посебно сточарства, а све то доћи ће на своје мјесто изградњом овог пута - каже о значају пута који ће се градити др Витомир Поповић, потпредседник Владе Републике Српске.

Није, међутим, само пут оно што ће се градити на Змијању.

ГРАДИ СЕ ТЕЛЕФОНСКА ЦЕНТРАЛА

— Истовремено са путем, гради се и телефонска централа у Стричићима, која ће заједно са путем овај народ дословно повезати са свијетом. Управо из тих

Исправљање старих грешака према Змијањцима: Рајко Касагић и Вито Поповић, чланови Одбора за изградњу пута

разлога створен је одбор за изградњу овог пута, у који су ушли угледни људи из друштвено-политичког и привредног живота свих општина кроз које пут пролази, а на чијем челу је др Радван Караџић. Да би се пут завршио, потребно је довршити асфалтирање пута Хан-Копале-Леденица, удужини од седам километара и изградити трасу од Стричића до Чађавице, дужине 12 километра. Истичем да је Влада Републике Србије изразила спремност да нам помогне у грађевинском материјалу и за пут и за централу, а то је потардио и председник Слободан Милошевић - каже Поповић.

Будући пут налазиће се највећим дијелом на бањолучкој општини, која ће због тога вјероватно поднијети највећи терет његове изградње.

ЗМИЈАЊЕ — ТУРИСТИЧКИ ЦЕНТАР

— Пут пролази кроз најљепши дио бањолучке општине, а који је најсличнији Шумадији. Намјера је и да се овим путем повежу сеоски путеви које смо у дужини од око 300 километара изгради-

ли у последње три године, углавном у овом дијелу општине. У плану је да се Змијање претвори у туристички центар, са хотелима и свим пратећим садржајима, а услов за то су добри путеви. Затим, највећи дио земље која је својевремено била одузета од сељака биће враћен. Неће се вратити само оно што војска намјенски користи. Такође, биће велика обавеза општине да ради на електрификацији овог краја, али ће се и то завршити. Јер, општина Бања Лука чак и сада је богата, а велики број наших радника у иностранству показао је интерес да улаже овдје. Због санкција услов за ово је потписивање мировног уговора који свакако не може бити на штету српског народа. Овај крај се у цијелости на изборима 1991. године изјаснио за СДС, што значи да прихвата програм ове странке, која то има у виду и њена власт покушава да поправи и изгради оно што овдје није поправљено и изграђивано од другог свјетског рата - рекао нам је мр Рајко Касагић, посланик Народне скупштине Републике Српске и председник Извршног одбора општине Бања Лука.

Р. РАДОВАНОВИЋ

ИЗ ГЛАВНОГ ШТАБА ВРС

УНПРОФОР ДОКАЗУЈЕ ПРИСТРАСНОСТ

● Повлачење мировних трупа са Игмана и Бјелашнице — нови доказ њиховог сврставања у муслимане

ЗВОРНИК, БРАТУНАЦ, 15. априла (Танјуг) — Јучерашње повлачење мировних снага Уједињених нација (Унпрофор) са положаја на Игману и Бјелашници само је нови доказ њиховог сврставања на муслиманску страну, саопштено је данас дописнику Танјуга у Главном штабу Војске Републике Српске (ВРС).

Према истом извору, до повлачења припадника нордијске јединице „плавих беретки“ са планина око Сарајева дошло је на основу претходног договора команде Унпрофора, и тзв. армије Босне и Херцеговине.

Наводећи да су се по доласку са Игмана и Бјелашнице снаге Унпрофора груписале у рејону Храснице и на сарајевском аеродрому, у Главном штабу ВРС објашњавају и због чега је то учињено.

Наиме, послје договора о прекиду борбених дејстава на подручју Сарајева из тог града је почело извлачење муслиманских јединица кроз тунел испод сарајевског аеродрома који је, као што се зна, под контролом Унпрофора.

Намјера је да се по изласку из Сарајева кроз тунел муслиманске јединице, правцем Храсница — Игман — Рогој, упуте у Горажде на једној и према Нишњој висоравни на другој страни, прецизирају у Главном штабу ВРС.

У суштини, те муслиманске мјере се свде на покушај стварања „зелене трансверзале“ Сарајево — Горажде — Рашка област — Косово и Метохија, односно пресијецање територије, како би се нападима из више правца, освојено српски дио Сараје-

ва, објашњавају у Главном штабу.

Те и друге муслиманске планове очигледно непосредно подржавају снаге Унпрофора, упозоравају у Главном штабу ВРС и додају да муслиманска страна стални оружаним провокацијама настоји да од Срба изнуди снажан одговор. Притом се рачуна да ће српска страна упротијевити и тешко наоружање груписано на неколико мјеста око Сарајева.

То би, према плановима, довело до борбене употребе авијације НАТО-снага, односно уништавања тог српског тешког наоружања, објашњавају у Главном штабу ВРС.

САЗНАЈЕМО

Много је „случајности“ које доста говоре. Наиме, још прије

ПРИЈЕДЛОГ ХРВАТСКЕ СТРАНЕ ЗА РАЗГОВОРЕ СА РЕПУБЛИКОМ СРПСКОМ КРАЈИНОМ

ПОНУДА ТЕШКО ПРИХВАТЉИВА

БЕОГРАД, 15. априла (Танјуг) — Влада Републике Српске Крајине оцијенила је приједлог хрватске стране који се односи на будуће разговоре о економским односима и саобраћајним везама, као „тешко прихватљива у овом тренутку“.

Како јавља агенција Искра, Влада је припремила своју платформу која ће бити понуђена скупштинским одборима, ако ја основицу има у модификацији тачке 20. Резолуције 820 УН којом би се уз контролу цивилних служби Унпрофора омогућио увоз и извоз робе у РСК и из РСК. Као гест добре воље уводи се могућност осигуравања снабдијевања водом Задра у замјену за полове генератора ХЕ „Обровац“. Након тога сукцесивно би се приступило осталим, посебно саобраћајним проблемима, пише Искра.

С обзиром на скупштинску одлуку да садашња Влада, која се налази у процесу реизбора, не би требало да води преговоре са хрватском страном, Влада је закључила да прихвати ту одлуку, уз напомену да ће делегацију за преговоре са Републиком Хрватском, ако буде потребно, послати искључиво уз писмени налог председника Републике и председника Скупштине.

САРАТИШТА ГРАДИНА И ЈАРЧИШТЕ У ОКРУЖЕЊУ

БАЊА ЛУКА, 15. априла — Српске снаге држе у окружењу стратешки важна утврђења Градина и Јарчиште, пет километара источно од Горажде, одакле су протеклих 18 дана кретале све акције муслиманске војске с десне обале Дрине према Чајничу, саопштила је јутрос Команда Херцеговачког корпуса.

На овом дијелу фронта, како наводи исти извор, српски борци су јуче у борбама које су трајале до касно у ноћ зауставиле жестоко пјешадијски напад муслимана, који је би подржан јаким артиљеријском ватром из самог центра Горажде.

У Команди Херцеговачког корпуса истичу да је муслиманска војска јуче имала највеће губитке од почетка прољећне офанзиве, чији је циљ поново успостављање „зелене трансверзале“ Сарајево — Горажде — Санџак.

У синоћним борбама живот су изгубила два српска борца, а неколицина је рањена.

За разлику од претходних дана, на простору између Горажда и Чајничка јутрос није било налета авиона НАТО.

РАЗБИЈЕНИ ДИВЕРЗАНТИ

Муслиманске формације су на свим ратиштима у ширем региону Добоја у последња 24 часа дејствовале по српским одбрамбеним положајима и цивилним циљевима у самом граду, а убацивале су и диверзантско-терористичке групе, саопштила је Информативна служба Првог крајишког корпуса Војске Републике Српске.

Из својих утврђења југозападно од Добоја муслиманске снаге су на град испалиле десетак минобачачких и тенковских граната, од којих је експлозија рањена пет лица, а на стамбеним објектима причињена велика материјална штета.

На удару снажне пјешадијске и артиљеријске ватре биле су и западни положаји добојског фронта, а послје одговора српских бранилаца дејства су престала.

Муслимани су дејствовали и по српским положајима на јужном и југозападном дијелу требавског фронта.

Из правца Малешина, сјеверозападно од Грачанице, у рејону Виса муслимани су покушали да убаци диверзантско-терористичку групу јачег састава, али је она благовремено откривена и разбијена. Пропао је и покушај упада муслиманске диверзантско-терористичке групе на крајњем југу возушког фронта у рејону Крста.

ПРОВОКАЦИЈЕ НА ОРАШКОМ РАТИШТУ

Муслиманске јединице су дејствовале и на теслићком ратишту, посебно сјевероисточно и југоисточно од Теслића.

На орашком ратишту је било провокација хрватских снага дуж цијеле линије раздвајања, док су на градачачком ратишту муслиманске снаге повремено дејствовале по српским одбрамбеним линијама.

На влашићком ратишту муслиманске снаге су дејствовале пјешадијским наоружањем дуж цијеле линије раздвајања, док се их прваца Турбета, Руњића и Сечева дејствовало минобачачима калибра 82 мм.

На србобранском ратишту муслиманске снаге су наставиле са активним дејствима углавном пјешадијским наоружањем, којим се покушавало из правца Прусца угрозити српске одбрамбене линије.

Није миран ни брчански фронт. Муслиманске снаге, уз уобичајене провокације, изводе и озбиљније пјешадијске нападе са жељом да пресијекну пут према Савезној Републици Југославији. Минобачачима су гађали положаје Војске Републике Српске у селима Лукићи, Улице и Секулићи. Примјећено је и груписање јачих муслиманских снага у рејону села Брка.

На бихаћко-крупском правцу српске линије одбране су на мети муслиманских напада из минобачача и пјешадијског наоружања, посебно подручје Грабежа и Крупе на Уни, по којој дејствују и муслимански снајперисти.

Положаји ВРС и српска насеља на Мајевици поново су на мети снажних муслиманских артиљеријско-пјешадијских дејстава, нарочито села Пипери и Спасојевићи.

На коњичко-калиновичком правцу обновљени су муслимански напади из противавионског и пјешадијског наоружања из Горње Тине, док је рејон Брда на мети пројектила минобачача калибра 120 милиметара.

ПРОЈЕКТИЛИ ПО ШКОЛСКОМ ДВОРИШТУ

Како саопштава Информативна служба Првог крајишког корпуса ВРС, муслиманске снаге су у протекла 24 часа на свим ратиштима наставиле са извођењем појачаних офанзивних и провокативних дејстава по српским одбрамбеним положајима и цивилним циљевима сеоских и градских насеља. Приликом дејстава по Добоју погођено је и школско дворниште са два пројектила.

АБДИЋ СВЕ БЛИЖЕ ЦАЗИНУ

Снаге Аутономне Покрајине Западне Босне (АПЗБ) зауставиле су јутрос офанзиву припадника петог (бихаћког) корпуса муслиманске војске и у контраудару пошакли линије раздвајања за неколико стотина метара према Цазину - јазини су Западнобосанска информативна агенција (ЗБИА) и Радио „Велкатон“ из Велике Кладуше.

Према свим изворима, борба су почеле у раним јутарњим часовима на свим линијама раздвајања, а најжешћи окршаји, у којима су обје војске имале на десетине погинулих и рањених, вођени су на правцу Рамљи - Скокван - Криваје.

АВИОНИ ВРС НИСУ ЛЕТЈЕЛИ

БАЊА ЛУКА, 15. априла (СРНА) — Немамо никаквих информација које би потврдиле или демантовале вијест о наводном обарању непознате летјелице у околини Тузле, изјавио је данас Бањој Луци специјално за СРНУ пуковник Божо Новак, замјеник команданта Ваздухопловства и противвадушне одбране Војске Републике Српске (ВРС).

Поштујући резолуцију Савјета безбједности о забрани летова над бившом Босном и Херцеговином, „ниједан авион из састава ваздухопловства ВРС данас није полетио, нити је имао повод за било каква дејства“, прецизирао је пуковник Новак.

ПРОТЕСТ СРБА ИЗ ГОРАЖДА

Бомбе које су 10. и 11. априла бачене на српски народ горажданског краја нису штитиле посматраче УНПРОФОР-а нити углед УН него су спречавале повратак Срба на њихова вјековна огњишта уз Дрину - каже се у данашњем саопштењу које је у име 7.000 Срба из Горажда издала Српска општина Горажде са сједиштем у Вишеграду.

„Свијет мора да зна да је Горажде српско насеље из 13. вијека и да су у штампарији, православној цркви Херцег-Стјепан штампане књиге много прије Колумбовог открића Америке“, каже се у саопштењу.

ПОЛИТИЧКА БУРА
ЗБОГ ГОРАЖДА

МУСЛИМАНИМА ТРЕБА РЕЋИ ИСТИНУ

● Да су Срби заузели Горажде, у Вашингтону би настала политичка бура, па су се због тога САД упустиле у авантуру, што муслимани требају да знају — каже доскорашњи савезник америчке администрације Џорџ Кени

БЕОГРАД, 15. априла (Танјуг) — Бивши савјетник америчке администрације Џорџ Кени изјавио је да су се САД упустиле у акцију око Горажда зато што се испоставило да ће, уколико Срби заузму ову муслиманску енклаву, у Вашингтону настати политичка бура.

Кени је оцијенио да је америчка влада најприје била јединствена у ставу да поводом Горажда неће ништа предузимати. „Из разлога домаће политике морали смо промијенити став. Поставља се питање да ли смо дјелотворни, да ли смо у стању да бранимо своју политику, какав је кредибилитет НАТО и слично“, изјавио је он за британски радио ББЦ.

„Како ће се, по вашем мишљењу, западне силе извући из ситуације у коју су запале, да јавно врше притисак на Србе, док, у ствари, треба да приволе муслимане да потпишу споразум прекиду ватре који је договорен са генералом Роузом?“, гласило је питање водитеља емисије „Њузауер“ британског радија.

Кени је одговорио да западне владе треба да изађу и свакоме кажу шта желе и додао да Срби немају много разлога да попусте кад имају утисак да ће Запад да се повуче.

Водитељ је, међутим, остао упоран па је преформулисао питање. „Ипак, како мислите да изађете из ове гужве кад се чини да су УН, НАТО и САД стали уз једну страну у рату, да подржавају муслимане и тако охрабрују муслимански иредентизам. Они, наине, желе да поврате своје територије. Како ћете убједити Србе да сте непристрасни?“, упитао је.

Кени је потврдио да ствари тако изгледају и рекао да

муслиманима треба рећи да прихвате нешто што они не желе. „Уколико им то не кажемо у приватним разговорима, они сигурно у то неће повјеровати“, рекао је он.

„Кад сам јутрос чуо шта говори потпредседник босанске владе Ганић мени се учинило, то је ипак само мој утисак, да он још рачуна на војну подршку Запада како би муслимани вратили читаву Босну, што је безнадежно нереално становиште које ми треба да разумијемо и да их у томе разуверимо“, рекао је Кени.

Кени је прошле године, у знак протеста због неслагања са политиком америчке администрације према Босни и Херцеговини, поднио оставку на мјесто савјетника. Он је заговарао оштрији курс америчке владе према Србији у Босни.

СТЕЈТ ДЕПАРТМЕНТ УПОЗОРАВА СРБЕ

ЗНАЈУ ШТА ИМ СЛИЈЕДИ!

● Представник Стејт департмента у саопштењу је, између осталог, рекао да има „случајева узнемиравања и спречавања слободе кретања персонала УН у Босни“, за шта оптужује Србе. Ако Срби не услише упозорење Стејт департмента, Мајк Мекари каже: „Срби су у посљедњих неколико дана видјели шта им слиједи“.

ВАШИНГТОН, 15. априла (Танјуг) — Стејт департмент јуче је под пријетњом даље „примјене резолуције Савјета безбједности“ упозорио руководство босанских Срба на посљедице „малтретирања и ограничавања слободе кретања“ представника мировних снага у Босни и Херцеговини.

У званичном саопштењу које је прочитао представник Стејт департмента Мајк Мекари каже се између осталог:

„Настављају се случајеви узнемиравања и спречавања слободе кретања персонала УН у Босни. Ово тестирање од стране Срба може имати само један одговор — одлучност свјетске заједнице и континуирану примјену релевантних резолуција Савјета безбједности. Уједињене нације захтијевају од босанског руководства да оконча ово неприхватљиво понашање. Ми ситуацију мотримо са великом забринутости и још једном оштро осуђујемо свако ометање слободе кретања и малтретирање персонала УН. Позивамо босанске Србе да одговоре захтјевима резолуција Савјета безбједности и омогуће представницима УН да обављају мисију која је најважнији дијелом одређена да се спасавају животи у Босни. Те циљеве ми настојимо да достигнемо кроз различите дипломатске канале и то ћемо чинити и у будуће“, каже се у саопштењу Стејт департмента.

Мекари је данас поздравио посредничку активност преговарача Овена и Столтенберга и рекао да администрација сматра њихову мисију комплементарном са дипломатском кампањом америчког емисара Редмана. Он је такође рекао да руски изасланик Чуркин игра „позитивну улогу“, али је избјегавао да директно одговори на серију питања о томе у којој се мјери разликује амерички и руски прилаз. Он је нагласио да обје дипломатије теже „истом циљу“ — обустављању рата и мировном рјешењу. У овом контексту представник Стејт департмента је ипак признао да су Руси, у дипломатским контактима са Вашингтоном, имали приговоре на америчко понашање, али и Американци на њихово:

„Ми смо изразили забринутост прије почетка ваздушних напада. Рекли смо им да се Горажде налази пред падом и дајте статус посматрача УН у Горажду под великим питањем. Мислим да они разумију наше становиште, а ми њихово“, рекао је Мекари. На примједбу да данашњем саопштењу и упозорењу Србима недостаје јасна назнака шта ће се десити ако га Срби не услише, Мекари, који се на посљедњих неколико сусрета са новинарима изражавао недипломатски, агресивно према Србима, каже: „Срби су у посљедњих неколико дана видјели шта им слиједи“.

НЕСЛАВНА МИСИЈА МЕЂУНАРОДНЕ
КОАЛИЦИЈЕ ДРЖАВА НАД ИРАКОМ

МИРОВЊАЦИ ТРЕНИРАЈУ ГРЕШКЕ

ВАШИНГТОН, 15. априла — Амерички председник Бил Клинтон изразио је дубоко жаљење због данашњег инцидента над Ираком, у зони коју су УН забраниле за летове, јављају новинске агенције. Клинтон је на конференцији за новинаре, сазваној

Представници америчких оружаних снага су новинарима саопштили да је у току истрага и да су екипе отишле да испитају колико има жртава у овом инциденту.

У првим агенцијским извјештајима речено је да је погинуло најмање 12 особа.

ПОГИНУЛО 16 АМЕРИКАНАЦА

ИСТАНБУЛ, 15. априла — У два америчка хеликоптера, које су амерички борбени авиони јуче оборили над сјеверним Ираком, налазило се 26 људи, међу којима је било 16 Американаца, јавља Ројтер, преносећи извјештај турске агенције Анадолија.

Према наводима званичника у турском генералштабу, на које се позива агенција, у хеликоптерима су били још један француски, два британска и три турска официра, као и четири ирачка Курда.

поводом овог инцидента, потврдио да су два америчка ратна авиона оборила два америчка хеликоптера у служби УН са високим посленицима свјетске организације који су погинули на лицу мјеста. Он је рекао да „вјероватно има више од 20 жртава“ и да то „нису све само Американци“.

Клинтон је на овој конференцији за новинаре истовремено подржао мисију коју у Ираку у надгледању зоне забрањене за летове имају поленици УН из САД, Велике Британије, Француске и Турске. Ова зона је проглашена 1992. године у циљу заштите Курда на сјеверу Ирака.

КО НАРЕЂУЈЕ УПОТРЕБУ ОРУЖЈА?

ЗОНЕ СЛОБОДНОГ ПУЦАЊА

● У британској јавности данас се гласно поставља питање — ко, у ствари, наређује употребу оружја западних савезника

ЛОНДОН, 15. априла (Танјуг) — Велика Британија још није званично реаговала на јучерашњи инцидент — обарање америчких хеликоптера у сјеверном Ираку, у коме су погинула и два британска официра.

Министар одбране је у посјети САД, а јавност је поново шокирана начином употребе моћног оружја западних савезника.

Председник САД је, касно синоћ, телефоном позвао британског премијера Џона Мејџора и изразио му саучешће.

Два америчка авиона Ф-15, која контролишу зону забрањене летова у Ираку, оборила су два, такође америчка, хеликоптера у којима је погинуло два 26 људи — 15 чланова посаде, пет путника Курда и шест официра САД, Британије, Француске и Турске.

У британској јавности данас се гласно поставља питање — ко, у ствари, наређује употребу оружја западних савезника.

За употребу оружја у Ираку, истиче се у Лондону, није знало, нити је непосредно одобрило, ни најуже руководство Уједињених нација.

Пуцање на сопствене војнике и снаге, у војничком жаргону, зовезе „пријатељска ватра“, а „зона забрањеног лета“ у Ираку, примјећују британски коментатори, поставља је „зона слободног пуцања“.

Сваки педесети погинули амерички војник, подсјећа се у Лондону, у другом свјетском, корејском и вијетнамском рату — према званичним подацима Пентагона — stradaо је од америчког оружја. У вијетнамском рату, према истим подацима, десет процената америчких губитака у људству било је због „пријатељске ватре“.

У залиском рату 1991. године, 35 америчких војника погинуло је због грешака њихових „сабораца“, а 72 су тешко рањена. На исти начин је у том рату погинуло и девет британских војника.

ПОЗИВ СВЈЕТСКЕ
СРПСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ
ЗБОГ НАПАДА
ОУН И НАТО

ПРОТЕСТИ ШИРОМ СВИЈЕТА

ЖЕНЕВА, 15. априла (Танјуг) — Савјетска српска заједница (ССЗ) упутила је позив свим члановима заједнице и осталим српским патриотским организацијама у свијету да од суботе, 16. априла, до недеље, 24. априла ове године, организују масовне демонстрације у пријестоницама земаља у којима живе.

Протестни скупови ће, како стоји у позиву који је из Женеве упутио генерални секретар ССЗ др Миша Милошевић, бити организовани поводом „мучког напада НАТО-снага на српске положаје код Горажда“.

У позиву се истиче да је акција НАТО „напад на сав српски народ“ и да је „доказ да су Уједињене нације ушле у савезништво са муслиманима против Срба“.

„Срби свијета, још једанпут нагласимо да смо саставни дио једног јединственог свесрпског народа и да је наша солидарност са отаџбином већа него икад“, каже се у позиву ССЗ.

ИНТЕРВЈУ "ГЛАСА СРПСКОГ":

ЊЕГОВО ВИСОКО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО МИТРОПОЛИТ

ВАСКРС У ЗАГРЕБУ

Борис ДЕЛИЋ

На београдске пијаци „бизнисмени“ су већ изнијели сличице и фарбе за јаја. Улаз на „Зелени венац“ читав мириши на ванилин шећер. То ме, као колачићу у Прустовој „Шољици чаја“, „одводи“ у Загреб. Покушавам да „избројим“ остатак мога народа који ће на Васкрс доћи у цркву Светог Преображења на Цвјетном тргу, да предвидим атмосферу у њој, и онда ми се у том необичном, и сјетном и бијесном размишљању, отме гласна примједба: „Не! У цркви нема - аплауза!“ И тако, у мислима, уђем и ја унутра, жена ми каже „Шта је? Што се окрепеш, није ваљда да се бојиш?!“, а ја исправим врат и усправим се, као да сам, окренувши им леђа, исплазио језик или одмјерио лактом свима онима што ме прате, гледају и слушају, и, наравно, свашта ми спремају. Онда, одавде из Београда, почињем да завидим онима на које се иначе љутим што су тамо остали, онда се опет питам колико су уопште Срби, и шта што су тамо, у Цркви, на Васкрс, кад знам да ме један од њих, још док није било рата, шапатом упитао гдје се, горе или доље у пијеску, пале свијеће за мртве, а гдје за живе, и сјетим се како ме пријатељ-адвокат, дакле учен човјек, негдје пред ратно расуло назвао телефоном у стан у Илици уочи договорене пијанке за Божић: „Је л' ти знаш, Борис, имамо ли и ми, Срби, полноћку?!“

Питам, зато, Његово високо преосвештенство митрополита загребачко-љубљанског, господина Јована - колико су Срби у Загребу Срби. Мислим под тиме колико су православци, шта знају од обичаја и традиције, колико то његују, колико им је уопште до тога стало, колико желе а колико смију, али питање не образлажем, јер знам да је отац Јован схватио.

ЦРКВЕНА ОПШТИНА

Прво ме тјешу историјом.

— Још у 18. вијеку, кад је билау формирању црквена општина, на томе се месту, ван градских зидина, одржавао преображенски годишњи сајам. На њему су се окупљали Срби, и, како је то некада било, продавала се крупна стока. Али није то био само значајан трговачки дан. Разумљиво, на тај дан, на Преображење, долазили су и у цркву, и...

● **Знам. Од тога је остало име и цркви, и улици. Стару маргаретску цркву из, чини ми се, 13. вијека, претворили су у православну... Али, не мислим, оче, на то. Занима ме шта се сада догађа на нашем Цвјетном тргу.**

— Да... Нашем, кажете. Да, цео Цветни трг био је у неку руку српски.

И опет ће господин Јован у историју. Подсјећа ме на хиљаду деветсто и неку, кад су у познатим демонстрацијама тамо биле полупане српске радње, на „Привредникову“ банку, „Прву српску банку“, на њима није више него 42.000 „Привредникових“ питомаца, на српско гробље на Мирогоју, на којем, за познаваоце, говоре и сама имена на споменицима, спомиње податак да је према статистици проте Димитрија Витковића) у размаку од 1927. до 1929. године, на загребачком универзитету око хиљаду студената српске националности.

— А претпостављате, је л' тако, чији су синови могли да студирају...

Сјетио се и Хрватског казалишта, за које је архитектонско рјешење направио Србин, па Јосипа Руђанина, који је компоновао хрватску химну: „Крштен је у Винковцима, сахрањен је у Новоме Саду, и тамо, на гробљу, на споменику, као и у крштеници односно у матичној књизи, пише Јосиф“, наглашава митрополит Јован.

Причамо о љетопису проте Димитрија Витковића, о историјату наше

цркве у Загребу и наше парохије, о вјероисповједној школи, о Српским соколовима, о Српском пјевачком друштву које је још за вријеме митрополитовог рада у Загребу прославило 110-у годишњицу, о „Змају“, о Ђури Даничићу, Петру Прерадовићу, „листамо“ Крстица, „Ефемерис“, „читам“ чувеног Медаковића...

Али ја свога „земљака“ враћам на тему: **Шта је, Ваше преосвештенство, данас, са данашњим Србима у Загребу, и Хрватској? Причајте ми о својој епархији и њеним житељима, о нашим свештеницима и њиховим епархијама. Шта је тамо било, а шта је остало?**

ПОВРАТАК

— Морам прво да кажем ово: да није било овог несрећног рата, ми бисмо у катихизацији постигли велики успјех. Али он је довео до тога да је већ претпрошле године територија коју контролише садашња хрватска власт остала без иједног не само високог, него и вишег свештеника Српске православне цркве. Ових дана навршавају се две ипо године како сам, враћајући се из Љубљане на седницу Светог архиј-

у Крању. Требао сам авионом да се вратим у Београд. Али повратак више није био могућ.

● **Послије малтене двије ипо године поново сте се у јануару ове године нашли у Загребу...**

— Црква је била дупком пуна, што се за сво време колико сам био на дужности у Загребу никаданије десило. Кад сам дошао до целивајуће иконе, и када ме народ приметио, наједном се проломио аплауз. Посве необично за цркву, али ја им, наравно, нисам замерио на том изразу тренутног расположења. Било је пуно суза, а и сам сам био у једној веома емотивној ситуацији. После је било јако дирљивих сусрета и разговора. Моје присуство народ је доживио као охрабрење, јер ако је митрополит могао да дође у Загреб, и да служи на Светог Сава, значи да се нешто у политичким односима мења. Људима је то унело наду да ће тој пакленој ситуацији, и психолошкој напетости, истраху, да ће свему томе доћи крај. А било је то изненађење и за Хрвате - кад смо у мантијама прешли улицом од цркве до црквено-општинске канцеларије, на лицу сам им видео неку зачуђеност: откуд сад српски попови у Загребу?!

да су нас дочекале познате личности, на челу са загребачким бискупом Ђуром Кокшом. Осим тога, хрватске власти обезбедиле су ми и полицијску пратњу од тренутка кад пређем словеначко-хрватску границу, на путу за родне Меднице у Славонији. Тамо сам посетио мајку и осталу родбину након пуне две ипо године...

● **Након што сте Ви побегли из Црква, коме је сада препуштена наша црква?**

— Ја нисам побегло! Ја сам и у писму господину Месићу објаснио под којим сам условима и како отишао. Ја сам био члан Светог архијерејског синода, имао сам сваке недеље, овде, у Београду, седницу, а путовати се више није могло, ни железницом, ни аутобусом, ни авионом, а ни аутом без великог ризика. И господин Манолић заступа мишљење да ја нисам имао разлога да одем - могу вам касније показати његово писмо... Али ви сигурно знате за миширање митрополије у Загребу 11. априла 1991. године...

Отац Јован налазио се у Љубљани, и планирао да дође у Загреб, и оним

Митрополит Јован са сарадницима

ДОЧЕК

● **Емоције, изненађење... разумијем, али није ли ту ипак било и храбрости, и страха?**

— Ми смо већ одавно, чини ми се још 90. године, забранили снимање за време богослужења, јер су људи били позивани, малтретирани, и они су мало негодовали. И овом приликом ја сам инсистирао да телевизија не буде у Цркви, да се нико не би десила било каква непријатност. А што се тиче те моје шетње, то је само неких стотина метара у средишту града. Морам да кажем да на улазу у Хрватску нисам имао никаквих непријатности, једино су службеници на граници били изненађени како су нам и где ударене визе, с обзиром на то да још имамо пасоше бивше СФРЈ који су у Хрватској неважећи. Морам да кажем и

чудним, „добро упућеним“ каналима, пронијела се вијест да је тамо већ стижао. Да све буде вјеродостојније, у његовој кући, у његовој соби, те ноћи горјело је свјетло. Његове одаје — његову спаваоницу и музеј — потресла је експлозија. Каже да баш није био изненађен. Као свјеврсну најаву веће добијао анонимна писма, већ су га узнемиравали телефоном. Већ су била полупана стакла на улазним црквеним вратима, исписивали су се и радили оно друго на црквеном и митрополитовом прагу.

— Нетрпељивост и провокације биле су непрестано присутне — кратко ће господин Јован.

Посебно му је остао у сјећању „почетак хадезеовског делиријума“ у сали „Лисински“, и „онај еуфоричан говор фра Петра Баковића, на лица

ЗАГРЕБАЧКО—ЉУБЉАНСКИ ЈОВАН

● Служићу за Цвети, недјељу уочи Васкрса у цркви „Светог прображења, у Загребу, а читаво вријеме васкрсних празника провешћу у својој загребачко-љубљанској епархији, каже митрополит Јован

оних младића („не знам да ли су били Парагини или ко зна чији“) приликом откривања споменика бану Јелачићу, зајалурана и зајенушана, па онај парастос у Цркви, кад су бахато банули са „шаховницом“... Колико су само пута склањали крхотине пивских влаша са мозаика визави споменика Петра Прерадовића, поправљали црквену оgradu и огласне табле, па чак и мермерну плочу уцементирану на фасади црквене општине, брисали и стругали поруку „Србе на врбе“...

НЕМА МРЖЊЕ

Успркос свему томе, митрополит загребачки Јован није из Загреба понио мржњу. Он често каже: „За мене као човека који припада Цркви и религиозног човека велика је утеха у непобитној истини да људе можемо да преваримо, али Бога никако. Пред лицем Божијим неће бити могуће да се потуре којекакви фалсификати и преваре“. Иако је још као дјечак запамтио рушење наше цркве која је подигнута 1715. године и бјежање испред усташког ножа, иако отворено замјера да је Католичка црква придонијела да дође до садашњих сукоба и замјера стратегији хрватске Римокатоличке цркве која се ослања на Ватикан, иако у својој личној архиви чува, примјерице, званични лист Католичке цркве „Глас концила“ од 12. јула 1992. који га чак у наслову назива змијом („Колико је мени познато, званични лист Српске православне цркве „Православље“ никада није надбискупа Кухарића или католичког бискупа у Београду до сада оквалификовао сличним епитетом“), иако су му познати подаци да се у Хрватској, далеко од фронта, руше многе православне цркве, не жели да критикује. Напротив прича нам о непрекинутим односима између православне и римокатоличке цркве и мукотрпном настојању да се они одрже. Подсјећа нас како је баш он организовао сусрет нашег патријарха Павла и надбискупа Кухарића у Сремским Карловцима у мају 1991. године, па у августу исте године у Славонском Броду, набраја нам састанке на разним конференцијама, спомине измијењене празничне честитке за Божиће и Васкрсе.

— Никада се Српска православна црква није залагала за рат. Напротив, залагала се за мир. Мислим да је целокупно свету познат став патријарха Павла, који је стално позивао на договоре и разговоре представнике све три цркве. Осуђивао је злочине ма које стране која их је учинила. Истина, са његовом интерпретацијом хришћанске етике ни поједини црквени великодостојници нису понекад задовољни, јер знају да је он, као човек аскетског живота, неупућен у ту политичку перфидију, и нашао се у њој као јагње међу вуковима. Каптол је осуђивао само српске злочине у овоме рату, сем неколико часних изузетака...

— Разговарамо о непрестаним затегнутим односима „православног блока“ с Римом, па се митрополит Јован сјетио Конгреса свјетског савеза цркава у Камбери, у Аустралији, у фебруару 1991. године. Тада му је, каже, била несхватљива очита антиправославна атмосфера, али сада му је јасно да је „произлазила из свега овога што хоће нови светски поредак: јер, ми изгледа нисмо предвиђени, или нисмо добри играчи за нови светски поредак: ја то не могу добро да процјенујем, јер нисам политичар, али чини ми се да смо ми сметња том поретку — не уклапамо се, јер ми радимо Јеванђелски посао“. Упозорава нас да је Ватикан нешто сасвим друго — држава која, као и свака друга има читав свој политички апарат, своја политичка представништва, и улога и позиција, па тако ни одговорност Ватикана и Српске православне цркве не могу да се успоређују.

Питам, наравно, о ставу у вези с

евентуалним доласком папе у Београд, о чему се све више говори, али и шпекулише. Код митрополита Јована, међутим, нема шпекулација. Његов став је непромијењен и јасан — Јована Павла Другог сматра одговорним за подстицање национализма у Европи и напуштање дијалога између Католичке и Православне цркве: „Под руководством пољског папе, посебно због његовог односа према рату у Југославији, Ватикан је изгубио сав терен који су на простору разговора између Православне и Католичке цркве освојили папа Ђовани 23. и Павле Шести. Велика је одговорност папе за односе двеју цркава, за које ми желимо — каже господин Јован — „да успоставе дијалог“.

СУДБИНА

● — Ваше Високо преосвештенство, хоћете ли можда и за Васкрс у Загребу?

— Служићу за Цвети недељу уочи Васкрса у цркви Светог прображења, а читаво време Васкрсних празника провешћу у својој загребачко-љубљанској епархији. Иначе, тамо је свештеник, отац Миленко, један од ретких активних, архијерејски намесник загребачки, имамо још двојицу пензионера против Ставрофора Александра Скоцића који повремено служи, кад може и проту Јована Николића. Наша је црква читаво време била у функцији — има крштења, раније их је било око триста а сада, не знам, има ли их стотину. Сахрана је већи број, јер има и погинулих. Венчања мислим да нема. Чујем међутим, да све више појединаца жели да се венча у католичкој цркви, а има случајева и да добивамо извештаје од Римокатоличке цркве о већ обављеном чину венчања уз захтев да то заведемо у наше књиге. Наставља се кризмање и давање прве причести деци из мешовитих бракова која су крштена у православној цркви. Док сам ја још био у Загребу, католички свештеници су тражили да издамо крштенице таквој деци која су крштена у православној цркви како би могла ићи на кризмање и прву причест. Не знам тачно колики је садашњи број регистрованих српских домова у које су свештеници одлазили да освећују за Крстовдан и, некада, за Васкрс, колико их сада долазе да се исповедају или причешћују, али мислим да се води евиденција. Сећам се међутим, да се скоро сваки пут, после литургије, када сам служио у Загребу, и када сам имао времена и позвао народ да дође код мене у Двор, скупило 70-так њих на кафи и чашици ракије. Били су то прави Срби православци, практични, да се тако изразим, а не само по рођењу.

Нажалост, многи овога Васкрса неће пити чашицу у митрополитовом дому на Цветном тргу. Неке сретнем у некој београдској цркви, за неке знам да су још тамо али у цркву у Преображенској не усуђују се ући, за неке опет да иду и даље, па шта буде. Неки би то, можда, ипак хтјели, иако се моле „другоме Богу“...

Каква ли је коначна судбина Срба у Загребу?! Не знам, али мени се све чини да за њих мало ко хаје, да су за све невоља и да их свака од страна користи кад јој устреба. Сигуран сам, међутим, да су у Загребу почела етничка чишћења. Био сам им живи свједок. Од 150.000 Срба у томе граду прије рата, више од половине побјегло је, многи су завршили у логорима, неки су нађени на сметлиштима. А они лојални, за њих и сам Иван Звонимир Чичак каже да живе као црнци у некоме селу Клу-клукс-клана. Свијет међутим није оком трепнуо. Остао је глух на Ђоданове пријетње да ће жртвовати милион Хрвата да би очистио милион Срба из Хрватске и тако их се заувјек ријешио. У тој, тада легализованој политици збрајања и одузимања народа, превидјели су, међутим, да се Срби овога пута неће дати преварити.

„ЋИЛАСОВШТИНА“ КОЈА ТЕЧЕ

ИВЕР И
КЛАДА

● Недавни интервју Алексе Ћиласа, сина „знаменитог“ Милована, иначе научног савјетника на Харвардском универзитету, потврђује да ивер не пада далеко од кладе

Бранислав РИБАР

Ивер не пада далеко од кладе! Пример Алексе Ћиласа, сина „знаменитог“ Милована, не само да потврђује ову стару народну мудрост о атактичкој људској карактерној црти, што су је бистроумни српски приповједачи пренијели сачувану сведо овог кољена, него, штавише, даје добар повод за размишљање и закључке да је и национално отпадништво генетска категорија. Отац отпадник (илити, еуфемистички казано, дисидент) - син отпадник! Тачније, ријеч је о истом шињелу, преправљеном за синовљев идеолошко-политичко-национални узрост. „Од оца је остануло сину...“ Иста дијалектика!

Ћилас Јуниор, историчар, научни савјетник, „експерт за Босну“ на Харвардском универзитету, „критички српски (!?) интелегуалац, „Још увијек Југословен“, недавно је у два интервјуа, што их је дао београдској „Демократији“ и новопазарском „Санџаку“, дигао „глас разума“, у очовом маниру, у духу који се у најбољем времену болшевизма („Ћиласовштине“) називао „пролетерски интернационализам“, а данас - „космополитизам“.

И, док му у „Демократији“ има ко да пише и узврати на научне небулосе и слабоодгојене дрскости (одмах по објављивању интервјуа у претпоследњем броју листа услиједило је оштро реаговање у најновијем броју од 7. априла), у „независном“ „Санџаку“ (и из туркофилношћу провоцирајућег назива ове ревије бјелодано је да су муслимани у „недемократском и репресивном“ српском режиму „угњетени“), његови погледи с оне стране „баре“ су неспорни, њима није потребан никакав противстав, будући да су неприкосновени (!) глас оног „српства“ који разумије муслиманске „патње“ и у којем се може имати колико-толико поуздан ослонац до остварења коначног циља - стварања тзв. зелене трансверзале од Јадрана до Црног мора.

Харвардски „експерт“ за „космополитску логику“ и „истраживач развоја босанских муслимана“ (каква звучна титула!) у интервјуу „Демократији“ износи овакве „научне“ премисе:

„Срби из Босне ме својим аргументима нису увјерили да су им пред почетак рата витални интереси бар што се блиске будућности тиче, били угрожени. Њихов стални аргумент тада је био да се

над њима припрема геноцид, што никада нису доказали (!!!). Постојао је и други, донекле софистичирани аргумент, а то је нераскидив историјски савез муслимана и Хрвата који пријете Србима, што такође није доказано (!!!). Млађани Ћилас вели да има „негативно мишљење о Алији Изетбеговићу који је од почетка замишљао Босну под муслиманском хегемонијом, али није планирао терор над Србима и Хрватима“ (!). Штавише, има пуно разумијевања за политику муслиманског вође: „Он је замишљао Босну гдје су муслимани у првом плану, док би остале групе живјеле са њима, али као групе другог реда“ (у томе, наравно, не види ништа лоше!).

Ријечи познатог исламолога Бернарда Луиса да „ислам забрањује прогон монотеиста, али захтијева њихову дискриминацију“, послужила су му за „мудрослован“ закључак: „То је управо онај унутрашњи мотив Алије Изетбеговића“.

Своје муслимановилство нарочито се потрудио да покаже у интервјуу „Санџаку“: „У једном интервјуу у „Борби“ 90. године залагао сам се за отварање муслиманског културног центра у Београду, који би посједовао библиотеку, организовао изложбе, предавања, приказивао филмове, а наравно поред њега биле би џамије са минаретом. Можете замислити какве су биле реакције у Београду, крајње нетолерантне“.

Подилазећи лукавом муслиманском „мерхметлуку“ у „Санџаку“ не Алекса Ћилас рећи да „муслимане не сматра Србима зато што они сматрају да нису Срби, са извјесним изузетцима“. Какав закључак! Надаље, српско „самоспасење“ види у спровођењу „темељне истраге ратних злочина који су вршени у Босни и када би злочинци били кажњени“. Поврх свега тога, као „шлаг“ од „мудрости“: „Српски народ би таквим суђењем прошао кроз катарзу“ (!).

Да је српски народ поступио по „космополитским тезама“ „неоџиласовштине“, харвардски „експерт“ ба данас имао доказ да се над Србима одиста извршио геноцид. Вјероватно би добио још неко високо и звучно „научно“ звање.

Да је „има“ бољег учитеља“ и млађани Ћилас би „данас боље чита“ (Његош). Заправо, разумио би „анатомију једне политике“, чији су страдалници били и остали Срби. И, што је најпогубније: Срби су ловили Србе за најмонструозније експерименте у лабораторијама смрти! Ако стоне можда не зна ништа, нека пита тату!

У БАНСКОМ ДВОРУ: ПЕТА ТРИБИНА ПОВОДОМ ПЕТ СТОТИНА ГОДИНА СПОМИЊАЊА ИМЕНА ГРАДА БАЊЕ ЛУКЕ

БУЂЕЊЕ ИЗ КОШМАРА ЈУГОСЛОВЕНСТВА

● Стварањем заједничке државе са онима који то нису заслужили, српска историјско-национална свијест била је подређена идеолошкој ● Српском народу је југословенска заблуда много тога одузела, а ништа није добијела

БАЊА ЛУКА, 15. априла - Пета по реду трибина поводом пет стотина година спомињања имена града Бање Луке о теми „Бања Лука у српском националном покрету 1900-1941“ одржана је синоћ у Банском двору. Гости трибине били су виши сарадник Института за историју у Бањој Луци др Миодраг Вулин, и др Перко Војиновић, дугогодишњи истраживач развоја Бање Луке и Крајине у периоду Врбаске бановине.

ЖРТВОВАЊЕ ИДЕЈЕ СРПСТВА

Др Вулин се, говорећи о развоју српског националног покрета у Бањој Луци од 1900. до 1918. године (оснивање Српског културног друштва „Просвјета“ 1902. године; Кочићев долазак у Бању Луку исте године; покретање и развој листа „Отаџбина“; прерастање Бање Луке у, након Сарајева и Мостара, трећи по реду центар духовног окупљања Срба у тадашњој Босни; суђење српским интелектуалцима 1915.; стварање „Српског оmlадинског покрета“), осврнуо и на смисао идеје југословенства, за коју је, како је рекао, „животе дала половина тадашњег српског становништва“. Изнио је притом занимљиву тезу да је та идеја српском народу наметнута од стране већине ондашњих српских политичара и научника, међу њима и Јована Цвијића, Јована Скерлића па чак и Петра Кочића. Тиме је, према његовим ријечима, идеја српства жртвована у име велике југословенске заблуде. Стварањем заједничке државе са онима који то нису заслужили, српска историјско-национал-

на свијест је била подређена идеолошкој. Др Перко Војиновић је говорио о генези развоја југословенске идеје након првог свјетског рата, рекавши, између осталог: - Теза да су Југословени „један народ, а три племена“ била је основни темељ уједињења 1918. године. При стварању такозване прве Југославије поборници те идеје су превиђали двије неоспорне чињенице: прва је да су они који су у тек завршеном рату били на страни поражених сила (првенствено Словенци и Хрвати), тим чином изненада „прешли“ међу побједнике и тиме, бар на прав поглед, скинули са себе одговорност за злочина почињена према српском народу. Друга чињеница је реалност да југословенски народи никада нису, како су то многи говорили, били нека врста „братских“ народа. Довољно је завршити у ближој прошлости и видјети колико су пута до сада ратовали између себе, казао је др Војиновић.

ПОДРУЖНИЦЕ ПОЛИТИЧКИХ ПАРТИЈА

Говорећи о развоју српске националне идеје у Бањој Луци између два рата, истакао је да стварањем Врбаске бановине Бања Лука постаје политички, културни и економски центар Крајине. За само три године граде се све оне грађевине у граду које и данас Бањој Луци дају посебан изглед. Оснивају се и дјелују многобројна културно-умјетничка друштва која његују и развијају идеје српства и православаља. За разлику од тадашњих муслиманских и хрватских, српске културне институције су

своје чланове увијек позивале на толеранцију и разумијевање међу свим људима добре воље. Захваљујући томе, све до почетка рата у граду није забиједан ниједан већи експлоативни припадник српске и других националности.

Као и свуда, и у Бањој Луци су тада постојале и дјеловале многе политичке партије, које су ипак биле само подружнице београдских, загребачких или сарајевских централа. Тако је у граду постојала Радикална, Земљорадничка и Демократска странка, Југословенска муслиманска организација и друге.

Разбукутавањем хрватског питања и плановима о стварању Хрватске бановине, било је предвиђено да у њен састав уђу и српски Дервенте и Градац (иначе дијелови Врбаске бановине), чиме би неријешеност српског територијалног питања постала још већа. Међутим, доласком другог свјетског рата сви ти планови су се остварили, али у много горем облику.

У другом дијелу трибине присутни су изнoшењем властитих теза и идеја показали велико знање из ове проблематике. У полемичкој, на тренутке и жучној дискусији, на видјело је изишао сав оправдан гнев због дугогодишњег живота у кошмарном југословенском сну. Бањолучки интелектуалци су, можда први пут не оваквим начин, јавно изrekli и појаснили све странпучице теза о заједничкој држави са другима, те указали на растакање српског националног идентитета које су онеизбављиво. Заједничка порука са ове трибине могла би гласити: не заносити се идејом да ће се икада више успоставити поновна веза са онима који су изневјерили и одбацили оно што су им Срби, као једини носиоци југословенске идеје, понудили. Српски народ се напoкон треба окренути себи и свом властитом постојању, јер би било узалудно и бесмислено понављати историјске грешке које су их до сада много коштале.

Миленко КИНДЛ

РАЗГОВОР ТАЊА БОШКОВИЋ, ГЛУМИЦА

ПОЗОРИШТУ ДЕФИНИТИВНО ПРИПАДАМ

● Мишићи, ентузијазам и инат, погонско „гориво“ домаћих глумаца и филмских радника ● „Лепо је исказати дивљење људима који раде врло тежак и мукотрпан посао“

животу присуствовала на филму и сигурно најбудљивији филм који сам снимила.

● Очигледно много радите. Шта вас тјера на то?

- За време снимања серије „Срећни људи“ које је трајао 10 месеци нисам смјела да играм у сопственом позоришту ништа сем старих представа. Кад је пала последња клапа, почела сам да надокнађујем време које сам изгубила. Неиграње ми је тешко пало. Знате, имам 40 година и глумачку зрелост и просто не желим да изгубим више ниједну годину. Такође, имала сам велику паузу од три године кад сам носила своје двоје деце, а и због тога што се Атеља 212 реновирао. Да допустим сада још две године неиграња због снимања наставака серије, да не одиграм све оне улоге које желим да одиграм, то једноставно не бих поднела.

● Прошлог месеца додијелене су кристалне призме, награда Академије за филмску уметност и науку. Ваше мишљење је да су призме корисне?

- Лепо је исказати дивљење људима који раде врло тежак и мукотрпан посао. Свако изражавање признања за оно што човек чини сматрам људском обавезом. Имамо обавезу да се дивимо оним добрима, који су урадили било шта нас диже из сивила, из просека, из опште учмалости. Много је

пакше некога покудити, наћи му замерку - то можете увек и свакоме - а увијек на племенитија ствар коју можете поделити са другим је дивити се нечем добром. Друго, волим да се овом послу дајем признање с обзиром да су све уметничке активности у овој земљи сведене на важност - вазе за цвеће. Она може да постоји, с њом може, евентуално, бити пријатније, али није неопходна.

● Занимљива је чињеница да српска кинематографија опстаје упркос све тешким продукционим условима снимања филмова, ипак врло скупих „играчака“. Откуд то?

- Све на мишиће, страховит ентузијазам и инат. Потпуно су несхваћиве околности у којима радимо, али радили смо ми тако последњих 10-15 година и имамо искуство улагања „живе цигернице“. Они људи који треба да мисле о томе никада се тиме нису суштински бавили и увек су филм и позоришта били на маргини. Тако да смо ми били потпуно спремни за овакву ситуацију и нећете веровати, спремни смо и на горе. Мислим да та виталност постоји управо зато што људи имају органску потребу да се тиме баве а други то безочно користе.

Р. РАДОВАНОВИЋ

БАЊА ЛУКА: ПРЕСТАВА КРАЈИШКОГ ДЈЕЧЈЕГ ПОЗОРИШТА „ДРВЕНКАПА И ЗБУЂЕНИ ВУК“

БАЊА ЛУКА, 15. априла - Након повратка са турнеје Крајишко дјечје позориште ће се и ове недеље, 17. априла, дружити са бањолучким малишанима.

На репертоару је, популарна „Дрвенкапа и збуђени вук“ Радослава Павелкића, у режији Луке Коцмана. Мали љубитељи позоришта ће се забавити и понешто научити уз догодовштине Дрвенкапе, (Бланка Зелнић), Вука Вучка (Горан Јокић), баке (Родиф Невенка), лопца (Александар Лукач) и пудлица (Љиљана Малиновић и Милана Граховић).

Представа почиње у 11 часова.

М.К.

УЧИМО СРПСКИ

СТАМБЕНА ПАЛАТАЛИЗАЦИЈА

● Да од палатализације зависи значење ријечи, то је сасвим логично. Али да од ње може зависити и то да ли ће неко добити - стаи, то нисте могли ни замислити. А ево како се то дешава

В и се вјероватно сјећате палатализације - промене сугласника К, Г и Х испред Е у Ч, Ж и Ш (човек-човјече, друг-друже, дух-душе) испред ИуЦ,ЗиС (рука-руци, нога-нози, орах-ораси). Али нећемо граматизирати. Указаћемо на нека огрешења о палатализацију и могуће недоумице у вези с њом.

Вокатив (падеж дозивања и обраћања (мушких личних имена Предраг, Миодраг гласе: Предраже, Миодраже.

Множина именице орах гласи ораси, гдје је Х испред И прешлоу С. Погрешно је, међутим, рећи „килограм ораса“ јер испред А нема услова за палатализацију. Према томе, за тај и тај копач треба толико и толико ораха!

Нема палатализације ни у женским личним именима Јованка, Милојка и сл., чији облици датива треба да гласе Јованки, Милојки, а не „Јованци“ и „Милојци“, како неки говоре.

Боље је: у Пожеги него у Пожани, може у Градишци и у Градишци, само не може „у Градишкој“!

Клубови се такмиче у лиги (не: у лизи!), а на састанцима се расправља о свакој тачки (не: тачки) дневног реда.

Народ добровољно не аплаудира владајућој клици, нити се радује њеној честитки. (Облици сапалатализацијом: клици и честитки значе и нешто друго па могу изазвати двосмисленост и нејасноћу.)

Чиновник издаје увјерење странки (како бирократија назива и схвата човјека, грађанина), а бирачи на изборима у казују повјерење својој странци (Дакле, од тога да ли је облик ријечи са палатализацијом или је без ње - зависи значење.)

Да од палатализације зависи значење ријечи, то је сасвим логично. Али да од ње може зависити и то да ли ће неко добити - стаи, то нисте могли ни замислити. А ево како се то дешава.

Једном, за вријеме оних који су нас завили у црвено, „набору радних људи расправљало се о расподјели станова“. Предсједавајући се обраћа самоуправаљачима:

- Зар је то правилно, другарице и другови, данаш друг директора станује у двособном стану?

- Није правилно! Није то правилно! - заграјаше шефови сектора и служби уз подршку овеће групе поптрона, и додијелише му нови, трособан стан.

- За ријеч се јавља главни књиговођа.

- Је ли то правилно, другови и другарице, да наш шеф рачуноводства има једнособан стан?

- Није правилно! - повикаше књиговође, благајници, ликвидатори и остали. И додијелише му двособан, бивши директоров стан.

Користи гужву чистачица.

- А је ли то правилно, другови, да јас мужом и четирио деце ево два 'ес' годину трунем у бараки? Ја болесна...

- Није правилно! - потврди предсједавајући. - Не каже се „у бараки“, него у бараци!

И тако, пошто је чистачица пала на палатализацију, тај стан додијелише главном књиговођи.

Упалила му палатализација!

Милоред ТЕЛЕБАК

„Спремни смо и на горе“: Тања Бошковић

„Много радим“, каже Тања Бошковић, глумица Атељеа 213, у костиму за представу „Љубавно писмо“, непосредно пред генералну пробу. Мјесец дана прије тога имала је премијеру „Виржиније Вулф“, мјесец после је имаће премијеру „Последњег плеса у Лонаси“. Затим ради „Догодине у исто вријеме“...

Имам 40 година“, каже Тања Бошковић и то вас, неспреме, на тренутак остави без даха. Јер, Тања са којом смо разговарали има мање, осјетно мање.

● Глумите и у позоришту и на филму. Какве су разлике глуме у ова два медија? Да ли вам је један од њих дражи?

- Сасвим је извесно: позориште волим више. На филму сам се увек осећала као гошћа. Филм је „пропазна авантура“, а позориште је нешто где се осећам на сопственом терену. Позориште је једина ствар којој, осим своје деце, дефинитивно припадам. Разлике у глуми тешко да има. Наиме, глума је глума. Мислите темислите, и у једном и у другом случају, само су средства унеколико различита. Е, сад, и једно и друга имају својих лепих ствари, али много више уживам у позоришту. Ужасно ме срећном чини онај тренутак кад крене та невероватна вибрација између публике и вас којој присуствујете у позоришту. Кад играте на филму то можете доживети ако гледате филм са публиком. Али, ни то није директно, већ посредно. И нисам била много срећна сем у неким филмовима. Имала сам срећу да играм у „Балкан експресу“ Бранка Балетића. То је најлепша атмосфера којој сам у

ПОЧЕЛИ НУШИЋЕВИ ДАНИ

„СРПСКА СЦЕНА“ У СМЕДЕРЕВУ

СМЕДЕРЕВО, 15. априла (Танјуг) — У смедеревском Дому културе синоћ су почели 11. „Нушићев дани“ на којима ће до 29. априла наступити позоришта са Пала и из Новог Сада, Крагујевца, Краљева, Зрењанина и Шапца.

Српска сцена са Пала за ову манифестацију је припремила „Покојника у Народној скупштини“ — текст који је из више Нушићевих дјела за ову прилику приредио Ненад Тадић. Позоришна причаоница из Крагујевца представља се причом о Браниславу Нушићу, краљевачко позориште „Обичним човеком“, а позориште „Тоша Јовановић“ из Зрењанина „Ожалошћеном породицом“.

Српсконародно позориште из Новог Сада извешће драму Светислава Басаре „Црна хроника“, а шабачко позориште текст Рона Кларка и Сена Бобика „Јеси ли то ти, Нормане?“.

НОВИ САД: ПРЕДСТАВЉЕНО „ПУТОВАЊЕ У ЛУДИЛО ЈЕДНОГ РАТА“

СПОЗНАЈЕ О СРБИМА

НОВИ САД, 15. априла (Танјуг) — У Архиву Војводине у Новом Саду представљена је синоћ књига „Путовање у лудило једног рата“ у присуству њеног аутора, италијанске контесе Џини Тоски Морацини Висконти.

Ову књигу објавили су Фонд истине о Србима и „Еуропублика“ из Новог Београда. О дјелу су говорили директор Архива Војводине Павле Станојевић, рецензент књиге др Јасна Јанићијевић-Живојиновић и министар иностраних послова Републике Српске Крајине Слободан Јарчевић.

Предочено је да је контеса Висконти од 1992. године обилазила ратишта на простору бивше Југославије и биљежила своја запажања да би схватила и другу (српску) страну. Уз оцену да је књига „луцидна и непристрасна“, изражено је мишљење да је ово дјело настало из потребе једне емотивне, поштене и храбре личности да саопшти свијету своје спознаје о Србима.

НОВЕ КЊИГЕ

СВИЈЕТ СНОВНОГ И РЕАЛНОГ

(Радован Караџић: „Има чуда-нема чуда“, „Виком“, Градишка на Сави, 1994. г.)

Милорад Павић је у својој Хазарском речнику на једном мјесту записао: „Јер именује су за Бога, глаголи за човека...“ У истину, свијет именуца не само да је предодређен за Бога, већ га је Творац сам створио, именујући, прије почетка свих почетака, ствари, појаве, чуда и тајанства. Свијет глагола, чије је стварање дошло доцније, у подређеном је положају у односу на именуички вилајет. У свијет, мучљиви и тежобни свијет глагола, спада и човек, и управо је то, највећим дијелом, узрок његових свакојакних невоља и јада.

Ако бисмо парафразирали стихове једног познатог дјечијег пјесника (Мошо Одаловић), могли бисмо „дефинисати“ да је човек глагол од глагола радити, борити се, волети, осјећати, али и од глагола ратовати, најалост. Свијет глагола, односно његов земни творац-човек-завидан је тајанственом и недохватном свијету именуца.

Зато је исконски сан припадника овог свијета да украду понешто из именуичког вилајета, заправо, да и сами стварају свој мали „локални“ свијет именуца у глобалном свијету именованих ствари и појава, односно не-појава. Посриједи је, да буде јасније, преименовање свијета именуца, вилајета именованих и не-именованих. На челу ових волшебних посленика је пјесник, и он, заправо, припада анђеоској војсци Онога „за кога су именуца“, како каже Павић.

Свијет чуда јесте она „плодна вода“ у којој плута свијет именуца. Лирском, отајственом свијету именуца припадају и дјеца која су мали преименоваатељи именованог, пропитивачи онога што су одрасли, наводно давно спознали и утврдили. Имали чуда или нема чуда — питање је

које „мучи“ ове мале, а упорне пропитиваче свијета одрасли који „клеца“ под теретом глагола. За окосницу, исходште и увир своје дјечије поезије Радован Караџић је управо предодредио ово питање. Зато је и било могуће да се у његовој пјесми „Има чуда-нема чуда“ (која је кумовала и називу његове књиге, чије се друго издање појавило у издању младог издавача „Виком“ из Градишке) на једном мјесту „окупе“ разна чуда, махом из свијета именуца, али и глаголски вилајетници „тужног лика“, „глумци“, „чудни свати“, „капетан климало“, „удрибаба“ и остали чудесници који се „клоне“ јаве, а обитавају у дјечијим сновима и машти.

Свијет сновног, „порубљен“ зачудним и фантастичним, али увијек са „пупчаном врцом“ у дјечијем свакодневиљу, у свијету реалног који је „огрубио“ од болесне заљубености у стварно — основна је покретачка енергија Караџићевог пјесничког (пре)именовања свијета

збиље и дјечије машталачке уобразиље. Тако су и Удрибаба (тај смешни створ који чак и не постоји), и Капетан климало и „Насртауфан човек“, и Чудни свати, и Глумац и Дневник тужног лика — „воћке“ са једног стабла чије је „коријење“, ипак, са овога свијета.

„Ципеле ратне“, „Ципеле плесне“, „Ципеле старинске“ и „Ципеле спортске-тене“ у „сродству“ су са оним познатим „ципелама од седам миља“ из оне дивне бајке. Сан о посједовању ципела од седам миља (или барем ципела које носе одрасли) сан је готово сваког дјетета. Јер, свијет непознатог мами и голица, призива и опседа.

Радован Караџић у својој пјесничкој књизи „Има чуда-нема чуда“ слуги да чуда, ипак, има, и дагане треба увијек тражити „тамо“ где, наводно, „станују“ чуда. Чуда обитавају ту око нас, у свакодневиљу, обичном, у ономе што је од нашег даха и погледа, од нашег додира, жеље и снова. Зато „чудо“ јесте и прабоба, и предједа, и онај глумац, и оне ципеле ратне, старинске, плесне — и све оно остало што до сада није пјеснички именовано спада у чудо!

Анђелко АНУШИЋ

ЦИПЕЛЕ СТАРИНСКЕ

Једном пш имати ципеле старинске,
Ко што су ове што носе деду.

Избјегава пш путеве скписке,
И можда имати браду седу.

Јер, једном мораш бити и деда,
Који у ташки стопац седа,
И замишљено у пулу гледа,
И неколико минута Пути.
(А то су дуги, дуги минути)

Избројао је деда многе дане,
И много у животу срео људи.
О нечем размишља од када сване,
А он се у девет зора буди:
Разгледа небо, земљу загледа,
Као у некој својој визити...

Једном пш, као поштован деда,
У ту визиту кренути и ти.

Радован Караџић
(Из књиге „Има чуда-нема чуда“)

ГАЛЕРИЈА „ГЛАСА СРПСКОГ“: ЂОРЂЕ МИХАЈЛОВИЋ (1875 — 1919)

ПОСМРТНА МАСКА

У жељи да предахне или уморан пред скори физички крај, Ђорђе Михајловић се враћа у свој атеље, застаје пред огледалом и дубоко загледао у себе, он слика свој последњи „Аутопортрет“. На овој слици највише фасцинира његова искрена људска исповијест...

Да смо само неку годину раније у сличкој прилици Ђорђе Михајловића представили као српског сликара, многи би нас погрешно разумјели и неким својим гестом непријатно изненадили. Они још увијек не знају колико је неправде учињено према овдашњим нашим умјетницима и нашој умјетности уопште током последњих неколико деценија када су они овдје смјештани у сваки други рам осим њихов природни, српски. Још за живота умјетници су се определили и многи, наравно, изван ове средине, су их правилно разумјели. Тако су се овдашњи умјетници већ одавно нашли на изложбама и у стручној литератури о српској ликовној умјетности. А др Лазар Трифуновић је, пишући о Ђорђу Михајловићу, оставио је реченицу коју узимамо за мото Михајловићевог ликовног дјела: „Ђорђе Михајловић јесте рођен у Тузли, али је тесно повезан с ликовним животом Београда“.

Ђорђе Михајловић потиче из угледне цинцарске трговачке породице која се у ове крајеве доселила у другој половини осамнаестог вијека. Богата породица Михајловић допустила је својим талентованим потомцима, Ђорђу, његовим сестрама и браћи, да могу нешто дужи него што је уобичајено да бирају између „сигурнијег заната“ и њихове литерарне, скулпторске или Ђорђеове сликарске склоности. Тако је Ђорђе прво учио на тузланској Трговачкој и затим Наумичкој школи у Трсту и Бакру. За сликарство се определио тек пошто је навршио двадесет и четири године живота, 1899. Он се тада пријављује у Српску цр-

Данка ДАМЈАНОВИЋ

тачку и сликарску школу у Београду коју воде Кирило Кутлик (1847-1900) и Риста Вукановић (1873-1918). У овој Школи Ђорђе је учио занат и за овај његов двогодишњи београдски период далеко су значајнија пријатељства са Милишом Глишићем (1886-1915), Боривојем Стевановићем (1878) и Костом Миличевићем (1877-1920), која ће се даље продубити и њихови сликарски изрази слично еволуирати у Минхену, када се 1902. године ови Кутликови ученици поново окупе.

Ђорђе Михајловића је у Минхен и приватну Сликарску школу Словенца Антона Ажбеа (1862-1905) могао да упуту Риста Вукановић, 1892. године и сам њен ученик. Ђорђе се овдје припрема за пријемни испит на Академији ликовних умјетности и пошто је примљен, послје само два мјесеца проведена у Цртачком одјељењу Академије код професора Петера Халма (1854-1923), он се вратио Ажбеу. Овако чврсто везивање нашег умјетника за Ажбеов атеље проистекло је, прије свега, из професорове толерантности. Антон Ажбе допуштао је својим ученицима пуни индивидуални развој. Доцније, Михајловићево учење на Академији (од 1903. до 1906.), професори кроз чије је класе ту прошао: Лудвиг Ритера Лефца, Ангела Јанка и још неколико минхенских приватних школа, оставиле су далеко мањи траг у Михајловићевом ликовном опусу од онога професора Ажбеа. Михајловић до краја своје минхенске фазе, 1909. године, када напушта овај град, углавном слика портрете, што је један од принципа Ажбеовог атељеа. Тада настају „Жена са шеширом“ (1905), „Старица“ (1906), „Дјевојка у атељеу“ (1906), „Старац са црвеним прслуком“ (1907) и „Портрет жене у црном“ (1908) — све задржане у сарајевској Умјетничкој галерији сем „Дјевојка у атељеу“ која је уз још неколико њених слика и цртежа и већину Михајловићевих пастела и акваре-

па 1953. године откупљена за Музеј источне Босне у Тузли. На њима је Михајловић показао своје високе сликарске домете: једну крајње културисану слику изведену угашеном минхенском палетом на којој је своје мјесто нашао и Ажбеов „принцип кугле“. Он уважава чарсте форме чија се пластичност постиже бојом и пропласајима, најчешће на освијетљеним партијама лица и позадине, убрзаног, широког и колористички обогашеног потеза. Овакав и овако вођен потез киста прекриће цијелу површину Михајловићеве слике око 1910. године, када он ради и платно „Коњ“.

Крајем 1909. Михајловић се упућује на једногодишње сликарско усавршавање у Париз. И исто онако како је у Минхену прошао поред авангардног њемачког експресионизма, Михајловић тада у Паризу таквом француском фовизму супротставља у овој средини већ „старије мајсторе“ — импресионисте. На актуелним изложбама Михајловић учи са њихових слика и само ријетко, као на оном цртежу названом „Човјек у фотелји“ (1910) определио је сеза неког од њих: Тулуза Лотрека.

Послије вишегодишњих студија париског усавршавања, очекиван је један чист и карактеристичан Михајловићев израз. Али, Михајловић се препустио ликовној и другој глуми Тузле. Уз то, опхрван личним (први знакови болести) и породичним материјалним проблемима, Михајловић као да нема ни жеље ни снаге да настави даље. Не налазимо га више ни на изложбама а не биљежи га ни штампа. И на сее то, 1914. одведен је у градски затвор. По повратку, Михајловићева креативна линија и даље пада на оним академским мртвим природима и портретима. Послије свега очекивало се Михајловићево даље лагано али дефинитивно умјетничко гашење. Међутим, одједном, од 1918. године, Михајловић као да заборавља све оно недавно и он ради своју, сада сасвим нову и давно прије тога очекивану слику. Напушта полумрак свога атељеа и упућује се у пејзаж

„АУТОПОРТРЕТ“, 1919.

у којем је, прво, у „Путу“, сликаном 1918. најавио трансформацију свога израза ка поетици необично блиској изворном импресионизму и затим, исте године, „На обали“ ријеке, пред једним небираним мотивом, изрекао такве своје могућности и крајње сликарске домете. Тада, у жељи да предахне или уморан пред скори физички крај, умјетник се враћа у свој атеље, застаје пред огледалом и дубоко загледао у себе он слика свој последњи „Аутопортрет“. На ову малу површину (16,5x20 cm) сликарског платна Михајловић је преточио сва своја знања али нас на овој слици више од тога фасцинира његова искрена људска исповијест. Овај четрдесет четворогодишњи „старац“ као да опомиње да се од њега више не тражи много, или можда ништа више. Као да је Ђорђе Михајловић пред нас положио своју посмртну маску.

ИЗ „ИНЦЕЛОВОГ“ РАСАДНИКА МАХОВЉАНИ

ЕВРОПА У МАЛОМ

Тамо где се производи органско ђубриво

„Инцелов“ расадник у Маховљанима само је мали дио ове холдинг-компаније наоко се простире на тридесет осам хектара. Поред овог расадника, ово предузеће поседује у оквиру своје економске јединице Индустрijske плантаже и други расадник, у челиначкој општини, као и осам хиљада хектара индустријске шуме на територији четири општине: Србац, Пакаши, Челинац и Пријавор. У расаднику Маховљани у матичњаку, како кажу људи који се баве овим значајним послом, поседују осим свих врста садница за потребе

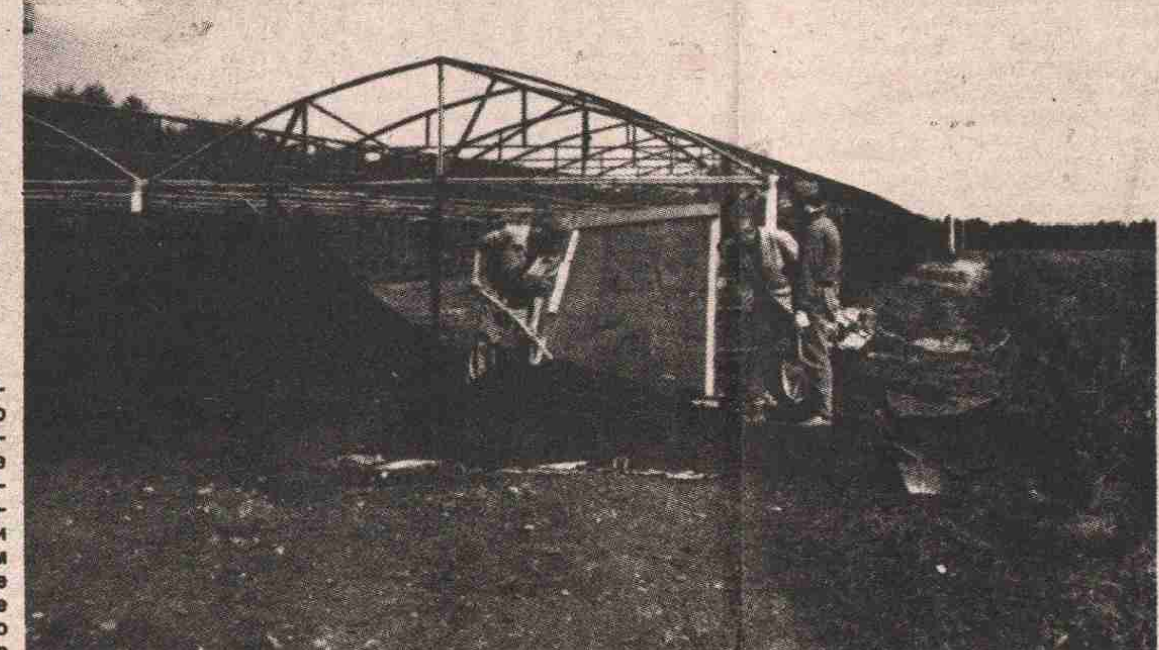
шумарства, и седамдесет скупљених врста хортикултурног биља. Тако се у овом расаднику годишње произведе и пласира на тржиште осам милиона садница за шумарство и милион садница хортикултуре. Матичњак расадника је биљна Европа у малом. На једном мјесту површине од једног хектара су више врста из Финске, Русије, Мађарске, Румуније, Француске, Енглеске, Швајцарске... а има их и из Кине, Јапана... Практично, све што се могло прилагодити да расте у условима наше климе. У парку око управе овог расадника

постоји и једна занимљивост. Примиле су се и двије америчке секвоје, оморике, итд. Све ово дјело је екипе стручњака међу којима се истиче инжењер Ненад Томанић, директор ове јединице ИНЦЕЛ-а, који за „Глас српски“ наглашава да имају у свом производном ланцу новоосвојену производњу органског ђубрива из отпадног материјала целулозе, што је јединствен пројекат у свијету. При крају је и признање овог патента у Патентном заводу Југославије, а његов аутор је инж. Томанић. Ово високо ковалитетно органско ђубриво, именовано лубрико-хумусом, замењује стајско ђубриво у односу један према десет, што практично значи да једна тона овог ђубрива достаје колико и десет тона стајњака.

У разговору са директором Томанићем сазнајемо готово неvjероватне могућности, не само овог расадника, него уопште нашег цијелог пољопривредно-шумског ресурса. Само ваља радити, каже Томанић. Стога ће и лист „Глас српски“ у сљедећим бројевима објавити шта све може овај, ускоро и произвођач здраве хране. Изненађења чекају, како нашу индустрију, тако и наше потрошаче.

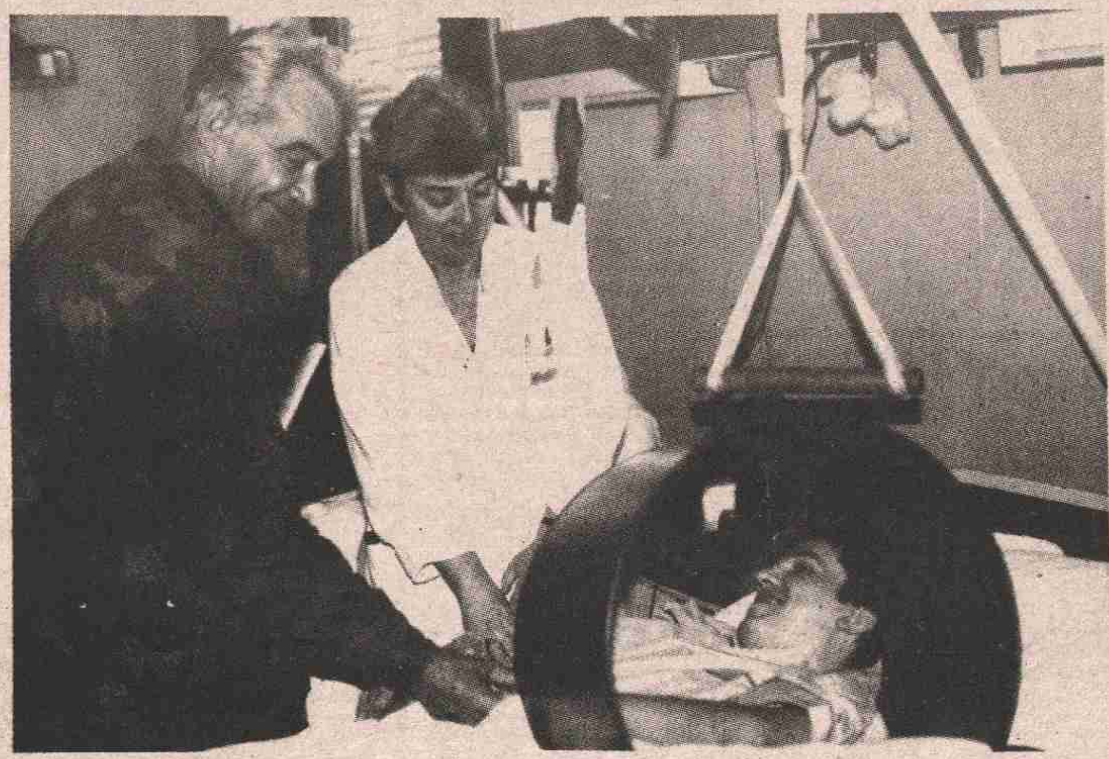
Ненад Томанић у матичњаку

... и тамо где се просијава

ДЕЛЕГАЦИЈА ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У ПОСЈЕТИ РЕХАБИЛИТАЦИОНИМ ЦЕНТРИМА У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ

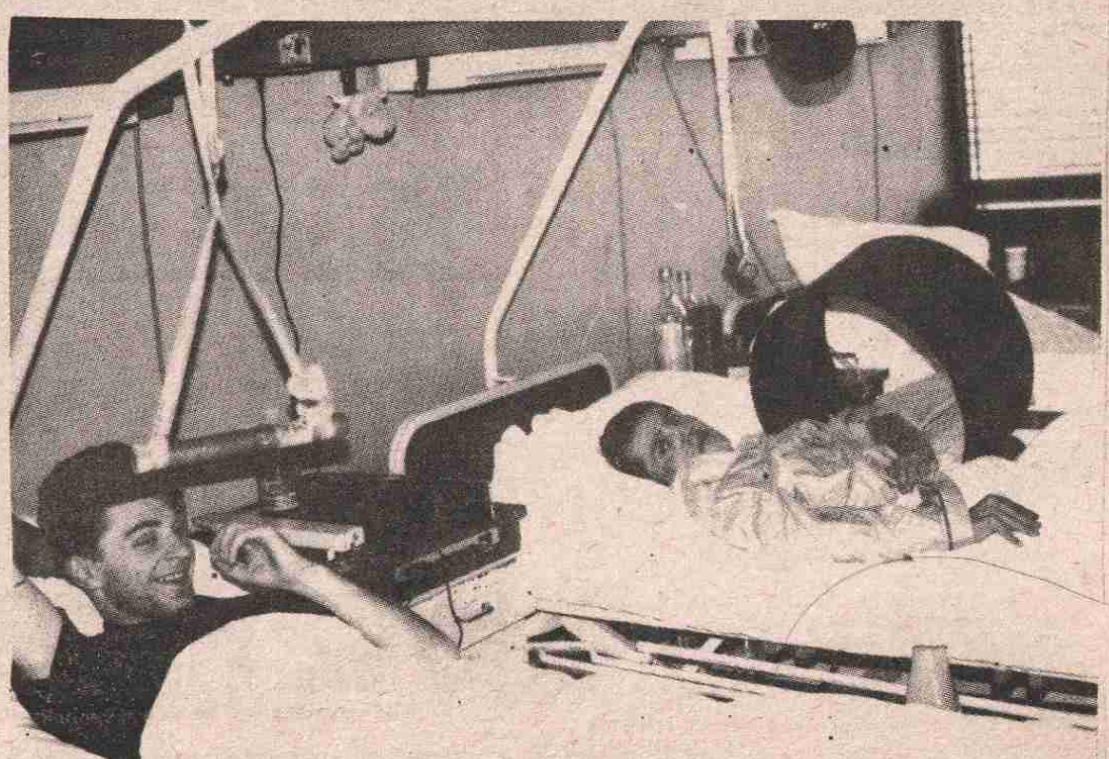
СРЕБНЕ ВАМ РАНЕ,

Делегација Војске Републике Српске, са пуковником Милутином Вукелићем на челу, недавно је посјетила здравствене установе и рехабилитационе центре у Савезној Републици Југославији и обишла рањене борце који се тамо лијече. На Војно медицинској академији (ВМА) лијечи се велики број рањених бораца из српских земаља.

ЈУНАЦИ!

Тамо су углавном тежи рањеници, непокретни болесници и они који су у тешком стању, за чије се животе боре љекари и медицинско особље. Чврсто држите положаје, а кад оздравимо, заједно ћемо даље. До коначне побједе. До свесрпске слободе — поручују рањеници.

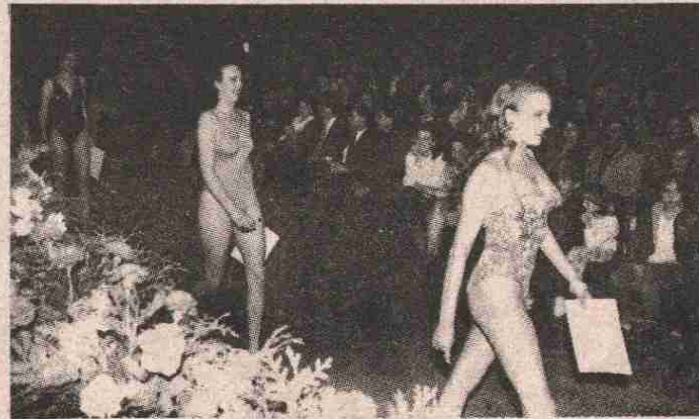
ПРОТЕКЛОГ ВИКЕНДА

ИЗАБРАНА НАЈЉЕПША БАЊОЛУЧАНКА

Мис Бање Луке Татјана Мишлици се претињама

У Друштвеном дому „Мејдан“ у Бањој Луци у суботу, 9. априла, у организацији „Marela со“ одржан избор за мис Бање Луке. Ленту најљепше понијела је Татјана Мишлици, док је за прву пратиљу проглашена Јасна Грабовач, а другу Драгана Кременовић.

Конкуренција је била „жестока“

Поред тога, додијељена је и специјална награда за шарм Драгани Дрљић, а лице године за '93. је Драгана Каиш.

Парада најљепших

Снимно Р. ПАВИЧИЋ

СЈЕЊАЊА НА КОЗАРУ

МРАЧНЕ СИЛЕ

Тако је Козара надахњивала и надахњивала уметнике, и чиниће то док живи легенда о њој њеним непобједивим борцима и херојима. Али не чудите се што наше сестре и мајке, док се у коло хватају, црн капут огрну. Главни је да се копо љуља, да гласови поцикују и пјесма одјекује. Јер и то је човек, кад човек мора бити!

И зато, драги наши, кад пођете са Козаре, не заборавите да се осврнете. Погледајте још једном ову Козарицу и опазите да вас она прати, и жали и што одлазите, као мати која испраћа сина. А ако пажљиво погледате, учиниће вам се да то и није шума, већ живо биће, које би вам и махнуло, да има руке. И то је Козара, саздана од отпора, бола, пркоса, слободе и љубави!

Живјела Козара, то дивно чудо!
Живјела поезија!

Младен Ољача

Пошто су странице нашег листа биле увек оворене за радове и писање мога преминулог мужа Младена Ољаче, ја узимам слободу да Вам се обратим овим писмом.

На дан БЛАГОВЕСТИ гледала сам пренос свечаног отварања Дучићевих књижевних сусрета. Радује ме што су сусрети поново добили своје име и што је првом добитнику нашем председнику Републике Српске др Радовану Караџићу уручена давно додељена награда. Радује ме и то што је овогодишњу награду сусрета добио велики српски песник, мој и Младенов драг пријатељ још из времена наше давне младости Стеван Раичковић.

Радују ме и речи нашег председника, да српски народ никада више неће дозволити МРАЧНИМ СИЛАМА да понове исту ствар.

Због своје болести а такође опет због мрачних сила у неколико предатних година Младен није долазио и није био позиван на своју Козару.

Те мрачне силе ја знам, тада је козарским сусретима управљао Мухидин Шариф и, приједорски муслимани, који су због Младеновог интервјуа у листу „Дуга“ маја 1989. у коме он каже: да се чаша муслиманског национализма препунила и да се прелива и прети потопом.

Младен са бањалучком општином 1992. покреће поново Козарске књижевне сусрете и за ту годину жири Козарских сусрета додељује награду „Скендер Куленовић“ великом српском писцу Добрици Посићу. Прилажем Добричино писмо да га објавите иако за то немам ни Младенову ни Добричину дозволу.

Младен тешко болестан одлази у Београд на лечење. У августу машта да дође на своју Козару и да Добрици уручи награду.

Дошавши у Бању Луку сазнаје да су награда и Козарски сусрети укинута. Тешко болестан и несретан одлази назад у болницу да из ње више и не изађе умревши 10. марта 1994.

Ја молим песника, председника моје Републике, врховног команданта мога сина капета-

на Срђана Ољаче др Радована Караџића. Молим писце Босанске крајине и писце Републике Српске и њиховог председника др Николу Кољевића. Молим Народ Крајине и Козаре. Молим младе и храбре борце борце 5. крајишке бригаде, који су као ђаци присуствовали козарским сусретима, сретали се са песницима и песмом. Да виде ко је и зашто укинуо козарске књижевне сусрете. У другом светском рату Скендер, Бранко и Младен били су борци славне 5. козарске бригаде, која је прва стигла до Београда главног града Југославије и ослободила га. Мислим и надам се да није било мрачних сила, да је то била грешка. Награда Добрици није уручена, а не знам ни дали ће је он примити када сазна да је више нема и да сусрети више не постоје.

Дупликат овога писма послаћу и писцу Добрици Посићу.

Татјана Ољача
Бања Лука
Козарска 49

ДРАГИ МЛАДЕНЕ,

Прочитао, сам рекли су ми да прочитам, новине у којима је био написано да сте ми доделили награду „Скендер Куленовић“. Поштено да Ти кажем, она ми је изазвала само болну, језну сету.

Ко, данас, сме да прими од вас, Козарчана, награду творца „Стојанке мајке Кнежепољке“? Зар ја смем, данас, у толиким људским патњама, да примам било какву награду и поклон?

Не могу, у души, на то да пристанем. А немам право ни вас, жири те награде, да повредим у праву и компетенцији, иако сте, сматрам, превидели неповољне политичке одјеке ваше Одлуке.

Али, више се ништа не може измјенити, као и свагда у Твојој и мојој судбини, као и о судбини људи и народа о којима пишем.

Ваме, члановима жирија, упућујем колегијалну захвалност на уважавању мог књижевног рада. Народу Козаре, у чије име наступате, могу да узвратим само поштовањем и бригом, у границама својих моћи, за њихову судбину и будућност. То чиним и чинићу док сам жив.

У Бањалуку никако не могу да дођем. Када ви долазите у Београд, јавите ми да обавимо тај ритуални чин на неком скупу с Крајишницима, што је могуће скромније, невидније и нечујније. Али, то не може да буде пре новембра.

Чуо сам за Твоју болест. Браћа смо и у тој муци, па ваљда, и смрти од истог свемирника.

Твоје пријатеље и наше колеге, чланове жирија, поздрављам срдечно и захвалничи.

Желим Ти да Те послужи „швајсовано“ срце за још неку радост, још неку бригу и још једну књигу.

Београд,
29. септембра 1992. године

РЕАГОВАЊА НА ТЕКСТ „ФАЛСИФИКОВАНЕ
ЗЕЛЕНЕ КАРТЕ“ОШЕТ О
ЗЕЛЕНИМ
КАРТОНИМА

● Стојимо иза свих штета које причине наши осигуранци, кажу у ДДОР „Бобар“ из Бијељине

Поводом написа у вашем листу „Фалсификоване зелене карте“ у броју од 11.4.1994. год. налазимо се побуђеним да вас извјестимо о сљедећем.

Не постоји протест Удружења осигуравајућих организација Југославије.

Удружење осигуравајућих организација Југославије у трансформацији и тренутно нема свог статута, па према томе не може ни вршити пријем нових чланова. Такође не може вршити платни промет због ембарга. Тренутно у Југославији дјелује око шездесет (60) осигуравајућих организација и све лансирају своје зелене карте да би задовољиле потребу својих клијената, код прелазака државних граница.

Наравно да би требало да се ти зелени картони региструју код агенције које се баве услугама из домена накнаде штета; што би у овом случају требало да буде удружење.

Ми смо приликом посјете бившем Удружењу осигуравајућих организација Југославије 17.3.1994. год. прихватили чланство у удружењу, чим се удружење конституише.

Ми стојимо иза свих штета које причине наши осигуранци па смо у том смислу преко удружења у формирању прихватили да надокнадимо штету коју је наш осигураник претрпјео у једном мађарском држављанину.

Својим дописом 67/94. од 21.3.1994. год. обавијестили смо Удружење да ћемо ту штету надокнадити кад се стекну услови а то је успоставом платног промета према иностранству.

Копију тога дописа вам достављамо.

Толико о пословном стању ствари, но како је ваш напис велики антипропаганда за нашу кућу морамо се упитати ко је измислио „протест Удружења осигуравајућих организација“ провјерили смо; нема га. Ко је измислио штету на репутацију Удружења коју је причинио ДДОР „Бобар“ Бијељина.

Ко је толико стручан да измисли „међународну зелену карту“ као да постоји и домаћа „зелена“ карта.

Знамо да је ово јагодичаство воће са Копалоника и да је опорно.

Мислим да „Глас српски“ не би, требало да дозволи разна подметања међу конкурентним фирмама него да његује конкуренцију на свом простору, а то на добробит читалаца „Гласа“ и осталих грађана. А што се тиче „фалсификата, за то су надлежни суд и судије. Овога пута сте дозволили да неко из ваше редакције буде грубо умијешан у конкурентска подметања и да буде судија.

за ДДОР „БОБАР“
Н. АЛЕКСИЋ

ЛОВАЧКО ДРУШТВО
„ЗМИЈАЊЕ“
БАЊА ЛУКА

КОМЕ СМЕТА ИМЕ

● Очигледно је да неком смета назив нашег друштва и да злоупотребљава рјешење надлежног суда, кажу у ловачком друштву „Змијање“

Како је ово Друштво рјешењем Вишег суда у Бањој Луци броја Р-11-42/92. од 31.7.1992. године регистровано у Ловачко друштво „Змијање“, тако је сва имовина бившег Ловачког друштва „Шехитлици“ прешла у власништво Ловачког друштва „Змијање“. Стога обавјештавамо јавност да је дана 19.2.1994. године на јавно сазваној скупштини изабрано легално предједништво Ловачког друштва „Змијање“ које је учествовао у оснивању Ловачког савеза Републике Српске. На приједлог Ловачког друштва „Змијање“ у Предједништво Ловачког савеза Републике Српске је изабран др Витомир Поповић.

Како се последње вријеме појавила неформална група која је незадовољна називом „Змијање“, иста је врбујући неке чланове ловачког друштва и злоупотребљавајући рјешење Вишег суда у Бањој Луци 11.4.1994. године поднијела захтјев за регистрацију, односно пререгистрацију Ловачког друштва „Змијање“ у Ловачко друштво „Срндаћ“. Већина ловача „Змијање“ сматрајући све непегалним, тражи да се о овоме обавјести јавност и да се чланови Ловачког друштва „Змијање“ упозоре да је неформална група предвођена Мирком Лепиrom, Чедом Нишкановићем и Стевом Пјанићем обманула многе чланове Друштва те су почели наплаћивати ловачку чланарину злоупотребљавајући печат Ловачког друштва „Змијање“.

Ловачко друштво „Змијање“ обавјештава све чланове да не наседају активности ове неформалне групе и да чланарину у висини од пет нових динара могу уплатити на жиро-рачун 3050-678-4452 код СДК у Бањој Луци. Исто тако обавјештавамо све чланове да су одштампане нове чланске карте Ловачког друштва „Змијање“ прилагођене законима наше нове Републике Српске. За све информације чланови се могу обратити на телефон 12-046 или лично из привремене просторије Ловачког друштва „Змијање“ у Хварској улици бр. 2, код зграде МУП-а.
13.4.1994. г.

Душан МИЛИЋЕВИЋ

ОТВОРЕНО ПИСМО МАРКУ ВЕШОВИЋУ

КУРАНСКИ СРБИН

„Писац ако побјегне из живота његов стил увене“, писао је Ернест Хемингвеј. Томе бисе могло додати, а посебно ако је Марко Вешовић у питању: писац ако се одроди од народа — није писац!

Грлен си, Марко, преваше грлен, говориш оно о чему паметан пут, изгласаваш све оно што одговара непријатељима некада „твог“ народа. Постоје си неадекватан цихадовац! Свака част! Све нити твацилице, као коњу узде, држи ти Алија Изетбеговић, онај који је ударио други конститутивни елемент цихаду: НАШ ЦИЛ: Вјеровати и борити се! НАШ МОТО: Исламизација муслимана! Ти си отишао још и даље. Расрбљен, постао си курански Србин — бољеређи дежурни српски издајник. Знаш ли, кукавни сине, да је издајник гори од непријатеља!

Твој сабраат, такође издајник, Стеван Тонтић, миљеник „Књижевних новина“, каже за тебе: „Издајник, значи ли то духом бити богатији од осталих?“ Тиме је подредио теби и твој духу, а давно си сам себи протутао душу, добре српске писце као што су Радован Караџић, да крећемо од њега, Борбо Сладоје, Томислав Шиповац, Владимир Настип, Никола Кољевић, Милан Ненадић, Дејан Гутаљ, Бошко Ломовић, Бранислав Петровић, Добрица Ерић, као и мноштво оних који се неће одродити од свога на-

рода, који је, да ти и то кажем — издајничке: НАЈБОЉИ НАРОД НА СВИЈЕТУ! Зашто, зато што је свима више ваљавао него себи самима. Зато што је Србин човек који болује од хипертрофије душе, вансебан, самом себи недовољан, увијек је тежио да се поближи са свима. То га је, курански Србине Вешовићу, ваљда ниси заборавио — много коштало!

Тврдио си, издајничке, јадове бездушности да ми српски писци покрштавамо лешеве муслиманске, на челу са Радованом Караџићем, а онда их сахрањујемо као Србе. Ти, пуниче, лавови човјече, не само да ниси добромислен, већ си зломисленији од балканског демона Бидона. Јеси ли икада читао Библију? „Човјек је оно што мисли“, каже се у тој књизи. По томе, ти који би требало бити одговоран према мислима, а камоли према ријечима казаним и написаним — докле си као писац дошао?

Настави посао Марко, али запамти — не ради сваки Марко наопако, како каже народна пошалица. Повратка мађу нас ти нема, а мјестатиникада није ни било међу правим Србима. Могао си се укривати међу србљеним Србима, а мене што се тиче — давно сам те препознао. Сјећаш ли се оног отвореног писма у „Ослобођењу“, које су Хрвати и муслимани са задовољством објавили. Јер је ударио, мислили су, Србин на Србина. А, није било тако! Ударио је Србин на несрбина! Про-

казао сам те као гутача душе! Уз то, и као произвођача несрећника! Производио си несрећнике у „Трибини 08“, правио си од лоших људи и лоших пјесника и књижевника. Сва срџа, па сви они који су испод твог чепића изашли нисау данас међу нама. А и не би могли бити! Ти, као и они, изравнали сте нишан и мушницу а зацрњен круг су вам Срби.

Нећете далеко отићи, остаћете да стојите у мјесту, све до своје смрти, а не оне смрти које би вам, да сте на правој страни, прописали цихадовци.

Учи, Марко, издајничке, Куран, а запамти добро стих 5. ајет 9. у којем се каже: „О вјерници, сачекајте да прођу дани рамазана, а онда дочекујте невајернике (хришћане, читај: Србе), пуштајте им крај, убијајте их!“ То је, Марко, курански Србине, темељ цихадлијама, односно, да будем ученији — први конститутивни елемент цихада. Трећи је онај који сам видио и чуо на терену, када цихадлије нападају: арлачу, носе записе, чини, дове, ударају у бубњеве... говоре „алаху екбер, алаху екбер, алаху екбер...“ до бесконачности, као да мантрају.

Нека су ти срећни чини, записи и дове. Чувај се од љубавне и брачне куге. Од Алије се више не можеш сачувати.

12. април 1992. године

Недељко ЖУГИЋ,
с.р.

ИНИЦИЈАТИВЕ

ЗНАЊЕМ ПРОТИВ НЕДОБРОНАМЈЕРНИХ

• О галерији Јована Бијелића у Петровцу, о дјелима српских аутора, о заоставштини сликара Стојана Пелића и о могућим рјешењима

Највећи дио од онога што се у последње вријеме догађало или нагађало у вези са нашом ликовном културом, најблаже речено, **измислају**. Из личног искуства знамо да се ту тешко може нешто да заустави или промијени, али нам професионално и национално достојанство не дозвољавају да се оглушимо о неколико „случајева“. И само толико: да изнесемо истину и понеки, можда, користан приједлог.

Недавно смо из једног написа објављеног у „Гласу српском“ сазнали да би у Галерију Јована Бијелића у Петровцу ускоро требало да се „уселе“ тамошњи самоуки сликари. Наиме, поред преосталих (напокрадених) Бијелићевих слика у Галерији ће се наћи радови петровачких аматера! Мислимо да би било много боље за аматере пронаћи неки други простор у овом граду, а Јовану Бијелићу обезбиједити приличније друштво.

Петровчани можда не знају да је Јован Бијелић, поред другог, у периоду између два рата у Београду држао и Приватну сликарску школу кроз коју је прошло више значајних српских умјетника: Павле ВАСИЋ (1926), Ђорђе ПОПОВИЋ (1928-1930), Предраг Пеба МИЛОСАВЉЕВИЋ (1929-1930), З Даница АНТИП (1930), Никола ГРАОВАЦ (1932), Мира ГЛИШИЋ (1936) - да поменемо само неке. Данас се њихова дјела чувају у музејима и галеријама Југославије, Републике Српске и Републике Српске Крајине и сигурно смо да би ове институције биле спремне да на дугорочну позајмицу уступе радове поменутих умјетника Бијелићевој Галерији у Пе-

тровцу. У таквом окружењу и Јован Бијелић боље би се осјећао.

Већ смо се у више прилика увјерили да ова средина познаје, али да недовољно цијени професију историчара умјетности. Да није тако зар би се десило да се од стране високе државне институције за културу, умјесто историчар умјетности, задужи умјетник (Васо Сокић) да сачини концепцију једне ликовне изложбе којом ће Република Српска бити представљена у иностранству? Овако наше мишљење дијели и сам Сокић који је признао да се нерасудно примио овог задатка.

У двоброју „Гласа српског“ од 2. и 3. априла ове године објављен је интервју новинарке Наде Пувачић са Видом Грандић, историчаром умјетности и директором Центра за културу у Бањој Луци. Са већином наведеног у овом тексту не можемо да се сложимо. И одмах се питамо да ли је могуће да се још увијек неко од нас, посебно они који добро познају менталитет и цивилизацијски ниво „оних других“ питају шта су они могли да учине са дјелима српских умјетника у Сарајеву? Уосталом, о томе су нас и сами обавијестили у јулу 1992. године путем њихових јавних медија. Тада су, наиме, како су рекли, др Мухамед Карамеџићевић, историчар умјетности и Хасан Сулејка, графичар, организовали у Сарајеву аукцију 8.000 умјетничких дјела за помоћ зеленим береткама. Дјела за аукцију покрали су из српских станова и кућа и јавних објеката у граду те су се ту, највише ради мотива, сигурно нашле не само оне двије у новинама поменуте Боцарићеве слике „Алифаковац“ и „На чесми“ него и

она трећа слика Шпире Боцарића која је такође остала у хотелу „Европа“ названа „Степица“. Сада оне красе интеријер неког башчаршијског ћевабије или златара.

Затим нас, госпођа Грандић, колико знамо, први пут јавно упознаје како је сарајевска Умјетничка галерија осамдесетих година „преко ноћи проглашена за државну институцију“ а бањалучка „дошла у подређен положај“. Уколико су у истину за стицање статуса централне галеријске институције у бившој Босни и Херцеговини били пресудни они критеријуми које наводи госпођа Грандић, „значај збирки, истраживачка дјелатност“ и значајне манифестације, тврдимо, без обзира на то шта смо у то вријеме и шта данас мислимо о сарајевској Умјетничкој галерији, да су они који су о овоме одлучивали били у праву. И не треба кривити само политику. Ми знамо и неке друге кривце. Али, о њима и овоме више, можда, неком другом приликом.

Иза овога у чланку слиједи набрајање неких умјетничких дјела српских аутора задржаних у фондусима сарајевске, мостарске, зеничке и тузланске галерије. Приликом њиховог преузимања за које се госпођа Грандић с правом интересује свакако ће нам добро доћи њено чланство у поменутом међународном удружењу као и њене пријатељске или неке друге везе са онима са којима будемо приморани да радимо на томе. А о цјелини садржаја поменутих фондуса требало би да свједоче други. Они који знају да је мостарска Умјетничка галерија, без обзира на статус експозитуре, и то највише захваљујући сликару Жегимиру Миладићу, управнику ове Галерије, сабрала у свој деподотак: четрдесетак радова сликара Недељка Гвозденовића, од 1964. оведе заједно сајаштено завјештање Миливоја Угљеша, затим Мирка Кујачића, дјела Лазара Дрљаче и Романа

Петровића, а неколико година пред рат и колекција београдске инжењерке Гвозденовић која је родном граду свога оца завјештала близу деведесет дјела наших и савјетских умјетника, од тога двадесет капиталних дјела Пеба Милосављевића. То је још увијек више него што је и једна друга галерија у бившој Босни и Херцеговини, осим сарајевске, посједовала од дјела српских аутора!

Можда нам је ипак у цијелом интервјуу највише засметала претпоставка да је из заоставштине сликара Стојана Пелића Завичајном музеју у Новом Граду... велики дио уочи рата „изузет“ за сарајевску галерију! Овим као да се хтјело још нешто? Према уговору о легату, склопљеном у Београду 8. августа 1988, Пелић је овом музеју оставио четрдесет својих радова: његова четири уља, шест цртежа и тридесет графика и данас, уз дјела Лазара Дрљаче, чине дио сталне поставке Новоградског Музеја. Колега Синиша Видоковић директор Завичајног музеја из Новог Сада, позива оне који „незванично сазнају“ да посјете Завичајни музеј у Новом Граду и да се на лицу мјеста увјере да се свих четрдесет Пелићевих радова, као и 1988. и сада налазе у истом музеју.

И на крају, мислимо да је крајње вријеме, да се ради једне здравије свеукупне културне политике код нас при Министарству за културу формира једно тијело у којем би се нашли стручњаци из свих области културних дјелатности. Оно би било независно приликом одлучивања о свему значајном за нашу културу. А први задатак би му био да елиминира све оне недобронамјерне према српској култури.

Данка ДАМЈАНОВИЋ
виши кустос
Умјетничке галерије у
Бањој Луци

АУТОР: ЖЕЉКО ПЕТРОВИЋ	ИМПЛЕМЕН- ТАЦИЈА ПАНТЕ	ОТЈЕ- ЛОВЉЕЊЕ ОПРЕ- НЕ	СТАРИ ФРАН- ЦУЗ, КЕЛТ	ВРСТА БИЈЕЛЕ, ЧИСТАЦ	НЕЗА- ДРЖИВО ПЛАКАЊЕ	ШКОЛА	АТА- НАСЦИЈЕ ОДМИЛА	МЛАДКО ИМЕ, ВАСО	ПРОТИВ- НИЈИ ИМПЕРИ- ЈАЛИЈА	ОИОНА- ТОПЕЛА НА- КАНА	ФИЛМСКО ПЛАТНО
СУПРОТНО ПОВОР- ШАЊАЊУ											
ТАКМИ- ЧАРУ РВАЊУ						НИЈЕ ДРЕВО					
ВАЉА- НОСТ						РИЈЕКА У ИТАЛИЈИ				РИЈИВА	
АУТО- МАТСКА ПУШКА			СРПСКА АУТОНОМ СВРАСТ, ВРСТА ДРЕВЕТА				ВЕРИЖЕ- ВА ОПЕРА КОРТЕЈОН (ПАУЛ)			ПРИВА- ЈЕТИ НОСИТИ	
БЛАТНА- ВО МЕСТО, БЛА- ТНИЦЕ								ЕЛЕКТР. НАВИЈЕНА ЧЕСТИЦА			
РЕРНА (ИМЕМ)					ВАЖНО ВЕЛИКО РАД, МАРША- ВОСТ			РАОНИК			
МЛАДКО ИМЕ, ЈОКОМ						АРАБЉА- НИ РАСКОЈА- ШЕН СНИЦЕГ					РАЈЕЧНО ОСТРВО
ПРЕДМЕТ ЗА ЧЕШЉА- ЊЕ							ПУГ СА ДРЕВОМ РЕДОМ СРПСКА ДРЖАВА				
СУСЈЕДНА СЛОБА АВРИЈЕ				УТВРЂЕНИ РЕЛ СУДСКИ ПРЕТРЕС, СУБЕЈЕ							
ВАЗДУХ (ГРЧ), АИР						УЗ, КОД ЈО			ГЛУМИЦА РИЈА ДРЕВНО ИЛИ САМО У"		
НЕПЕР			ПОРЧНА ЛИТЕРАТ. (АРАП), ВОДВОДА, РАДОМИР					ИСТОК- УТО- ИСТОК, ПРИЈЕ- ВНОСТ			БЕЖИ- СНА И ПРИЈЕ- МА
РИЈСКА БОГИЊА, ОПА							ЖЕНСКО ИМЕ				АМПЕР
ГРАДУ СРЕБИМ							КАНАЛИЈЕ (ФРАНЦ)				ПЛАНИН, МАСИВ У АЗИЈИ
УПРАВИ- ТЕЉ ГЛАСА СРПСОМ	ТРОЈКА								ИНДУСТР. БИЈКА ГРАДУ НЕМАЧ- КОЈ		
СИЛА ДАННА	СОЦИЈАЛ. ПАРТИЈА СРБИЈЕ								ПОЛС ПРОТИВ ПРЕЂЕЊА ОСЕ (ЗАСТ)		
АЛКО- ХОЛНО ПИЋЕ									СОПТЕ, СОБЕНИ ЈЕДИЊИЦА ЕЛЕКТР. ОТПОРА		
ОГРОМНА ЧУДНА НАПРАВА, МАШИЊЕ- РИЦА											ВОСТА СИТАН
											АИП

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1																
2												●				
3								●					●	●		
4									●							●
5						●										
6							●									
7																●
8		●	●													●
9										●						
10						●										
11				●										●		
12								●					●			

УКРШТЕНЕ РИЈЕЧИ

ВОДОРАВНО:

1. Позната београдска глумица.
2. Индијански назив за алкохолно пиће.
3. Женско име.
4. Дувањем збацивати - Подсмјех.
5. Француски глумац.
6. Врста памучне ткањине (мн.).
7. Одредити показици - Аванс (итал.).
8. Аутоматска пушка (скр.).
9. Женско име.
10. Производ имитације - Метална индустрија Ваљево (скр.).
11. Женски вез (нем.).
12. Стручњаци за минирање.
13. Укршени на народној ношњи у облику дугмета - Велики дрвени чекић (мн.).
14. Љеталице.
15. Ваздухопловна војна академија (скр.).
16. Вођење рата - Друга, остала.
17. Болест винове лозе, оидијум - Женско име - Врста ријечне рибе, буљаш.

УСПРАВНО:

1. Неограничено велико знање и памет.
2. Авioni и друге петелице.
3. Становник Етрурије, Етруршчанин - Било кад.
4. Трефити (нар.).
5. Наша негација; Саставни везини.
6. Претпоставка у филозофији - Мјесто у Војводини - Иницијали пјевача Јоровића.
7. Палин годишњи приход

(мн.) - Један од најједноставнијих једноћелијских организима.

7. Наш приједлог - Рездраживајући.

8. Име глумице Гарднер - Онеј који агитије, пропагатор.

9. Мале боре - Сјеверноамерички индијански језик.

10. Мртвачки лежај, лијес - Цијетна латица - Наповај.

11. Врстатрава - Име забављач Суботе.

12. Према, ка - Стручњаци у анатомији - Енергија.

13. Лична замијеница - 10. и 25. слово азбуке - Женско име, Нинослава - Обим.

14. Ауто-ознака за Ваљево - Јеловник, мени.

15. Свршено, без мане - Болно мјесто.

16. Корист, добит - Иста слова - Име српског хероја овог рата Тепића.

Жељко Петровић

РЈЕШЕЊА: (скандинавска) погоршавање, рвачи, танак, валидност, р, ап, сао, Анда, блањак, ион, рор, енормни, Алим, Арели, чешаљ, адеја, њ, распоред, аер, при, Ита, н, адаб, мн, опс, Винка, в, Пуприја, пан, трица, тилт, снага, арсте, пиво, оситив, скаламерија; (укршене ријечи) Светлана Бојковић, ватрена вода, Нада, Езрема, арара, ер, здувати, иронја, Нури, Ирац, вафели, ахати, игелит, снм, поцирати, аконто, ап, имитат, шив, м, шлингерај, мииери, токе, батови, анал, ева, ратоване, ина, онди, Ирана, окан.

ТРАГОМ ЈЕДНЕ РЕХАБИЛИТАЦИЈЕ

ЖАЈКА ВЈЕЧИТИХ СЛУГА

• Данас, када се потпуно објективно могу сагледати и расвијетлити чињенице о случају са прогоном др Јована Душанића и мр Миодрага Зеца, неопходно је тражити одговор на питање шта се тада догађало и колико је овај случај био „слика и прилика система и односа у којима смо живјели и, можда, нашег националног карактера

Жељко КОПАЊА

Слуге режима су се практично такмичиле у томе ко ће бити жешћи и ко ће више жучи истрести на већ отворене ране Јована Душанића и Миодрага Зеца. Истина, било је оних који су имали снаге да бар покушају да зауставе политичку и људску гиљотину два човјека који у том тренутку пред захуктавом кампањом нису имали никакве шансе. Први су свој глас дигли студенти, али узалуд. Један од ријетких професора који је стао у одбрану својих колега био је професор Милорад Карапић, прослављени рукометни репрезентативац Југославије, који ће моћи само тој чињеници захвалити зашто га није задесила слична судбина.

Данас, када се одлука Савјета Економског факултета може на одређен начин тумачити као и покајање, јер неки људи који су учествовали у прогону Душанића и Зеца и данас сједе у том истом Савјету, овај случај заслужује да се поново стави под лупу јавности, ако ни због чега другог, а оно због потребе да се рехабилитација тих људи проведе до краја часно. Не због тога што суданас други етички и политички критеријуми вриједности на снази, колико због чињенице да је неопходно указати на провјерено погубну потребу дијела неких социјалних и политичких структура српског народа да се стално додворавају ма којем владајућем режиму, био тај режим у праву или не. Наиме, није тајна да су неки активни учесници политичког случаја са Јованом Душанићем и Миодрагом Зецом и заправо његови креатори, и данас актуелне личности у јавном животу нове државе. Они су сада правовјерне слуге, као што су били и 1986. године, и зато нису искључени нови слични случајеви и данас, који не би били ништа друго до навика и потреба трансформисаних слуга да ту своју правовјерност стално показују, без обзира на жртве и цијену.

Све су то разлози што „Глас српски“ жели да у неком будућем времену, уз помоћ наших читалаца, расвијетли узроке и посљедице оваквих политичких процеса, а и конкретно овог случаја на Економском факултету у Бањој Луци.

Да ли је одлука Савјета Економског факултета у Бањој Луци да рехабилитује, односно да стави ван снаге своју одлуку од 7. јула 1986. године о искључењу из научно-наставног процеса др Јована Душанића и мр Миодрага Зеца, тачка на овај случај, који је прије осам година и више мјесци потресао Бању Луку и Босну и Херцеговину, мање је важно питање од тражења одговора на питање што се заправо тада догађало и колико је овај случај био „слика и прилика“ система и односа у којима смо живјели и можда нашег националног карактера. Јер, данас када се потпуно објективно могу сагледати и расвијетлити чињенице које су тада потресале Бању Луку и када је безбојазни од одмазде(?) могуће разголитити све људске нарави, као императив се намеће потреба да се јавност подсети на политичку и другу голготу кроз коју су тада прошла два млада професора.

Др Јован Душанић и мр Миодраг Зец били су жртве тадашњег односа политичких и националних снага у Бањој Луци и Босни и Херцеговини. Као научници и Срби, дошли су под удар тадашњег режима само зато што су се усудили рећи да су Срби и што су отворено износили своја мишљења о појавама у друштву и критикисе освртали на поједине политичке потезе које је вукла тада актуелна власт. Негдје, на неком за сада још непознатом мјесту и моћном тадашњем политичком центру, донесена је одлука да се Душанић и Зец анатемису и да режим њиховим прогоном покаже своју снагу и упозори све оне који би се дрзнули да другачије мисле. Наравно, како је то већ тада била пракса, Служба државне безбједности је свој задатак извршила беспријекорно. Исконструисане су оптужбе о Душанићу и Зецу као националистима, притисцима и пријетњама изнуђене су изјаве оних који нису имали снаге да се одупру и оних који су једва дочекали да докажу своју правовјерност и коју су у анатемисању и оптуживању двојице професора видјели извршну прилику за пут „према горе“ и хака је могла да почне.

„ГЛАСНИК“ ЊИМ САМИМ

Анђелко АНУШИЋ

Традиционални космополитски дух српског народа и његова вјерска, културна и политичка широкогрудост и толеранција истражују се и данас, у вријеме несмиљене хајке и агресивне на овај народ. Доказа за ово је напретек, а овога пута наводимо само један, који због своје апстрактно-симболичке нарави садржи у себи или подразумеива и друге чињеничне доказе из конкретне, животне равни.

неколико акцентираних секвенци из овог листа сами просуде шта то пише и поручује „Гласник бањалучке бискупије“.

У тексту „Ријеч нашег бискупа“ преносе се неки дијелови из сличног написа Комаричиног претходника (иначе, бањолучки бискуп је главни и одговорни уредник овог гласника) фра Јозе Гарића из посљедњег броја „Гласника бањалучке бискупије“ из 1954. г., а у којима се констатују „...грозоте незапамћеног рата које нису поштедиле наше сиромашне бискупије, и кад су

Држи ли се ове латинске максиме и сам главни уредник овог листа када данас повлачи паралелу са временом из другог свјетског рата и пише да „...и најновије, велике кушње и ратна страдања, којима је изложена велика обитељ наше бискупије... нису у нама успјели угушити вјеру у Тројединог Бога...“, нека оцијене сами читаоци. У тексту „Из живота наше бискупије“, у коме је приказан живот и рад неких жупа у Крајини, пише да „...жупник у Кулашима има редовити вјеронаук католичкој дјечи у основној школи у Кулашима...!“ (Као што се види, на крају ове цитиране реченице није изостао узвик чуђења.)

У прилогу „Занимљивости из наше прошлости“ вјерници се подсјећају „...како је Бања Лука до турског запосједнића (1528. г.) била изразито католичко мјесто...“ Заборавни се, такође (ако таквих има), подсјећају да су чланови Трапистичке опатије „Марија Звјезда“ „...саградили, између осталог, праву хидроцентралу на Балкану, познату творницу пива, и производили су више десетљећа још чувенији трапистички сир...“

Појава сличног гласила српско-православне конфесије у, рецимо, највећим или изразито хрватским градовима као што су, на примјер, Загреб, Карловац или Ријека — напосто је незамислива. Штавише, епархије српске православне цркве у Загребу, Карловцу и Пакрацу су током овог рата минирале руком оних који припадају католичкој конфесији.

И још нешто: „Гласник бањалучке бискупије“ штампала је „Нова штампа“ из Градишке, што је још једна песница у грло бјелосвјетским србомрсцима. Јер, замислите, под којим би то условима и на основу каквог политичког компромиса штампарија загребачког „Вјесника“ штампала, на примјер, „Глас српски“, „Западно Србију“, „Српску војску“ или „Крајишки војник“?

Уистину, приче о наводној угрожености националних мањина у Бањој Луци и Крајини ваљало би провјерити и протумачити у свјетлу појаве „Гласника бањалучке бискупије“.

ЗАШТО НИЈЕ РЕАГОВАЛО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО

Мада у Министарству за информације Републике Српске кажу да је ово ресорно министарство одобрило излагање „Гласника бањалучке бискупије“, на корицама овог вјерско-информативног листа тај и те како важан податак није евидентиран. Тако се доима да се „Гласник бањалучке бискупије“ појавио илегално. Такође је наведено да је лист штампан у „Новој штампи“, без навођења да се ово издавачко-штампарско предузеће налази у Градишци. Због свега овога, као и због садржаја овог листа, на чије смо неке негативне аспекте настојали да укажемо у овом тексту, поставља се кључно питање зашто на појаву овог листа није одмах реаговало јавно тужилаштво у Бањој Луци јер лист је штампан, очито, без потребних докумената.

Такође је јавно тужилаштво имало дебеле разлоге да прозове и директора „Нове штампе“ што је одобрио штампање „Гласника бањалучке бискупије“ без потребних докумената који подразумеивају излагање нових листова. Због свега овога, не можемо се отети утиску да Бањолучка бискупија овим није показала гест добре воље, за чије испољавање је имала широко поље, јер Републике Српске је отворена за све видове културног дјеловања и сарадње који, дакако, успут подразумеивају и поштовање њених легалних органа и институција.

Наиме, тачно послије четрдесет и девет година у Бањој Луци се ових дана појавио „Гласник бањалучке бискупије“, вјерско-информативни лист, како стоји у „глави“ овог гласила. Овај лист је раније излазио од 1919. до 1945. г. Није нам намјера нити „дневни задатак“ (како ће неки можда протумачити!) да критички рашчитавмо овај лист, или, не дај Боже, да га денунцирамо! Немамо друге намене осим да ово гласило прочитамо јер је ваљда због тога и штампан.

Дакле, „Гласник бањалучке бискупије“ њим самим. Зато препуштамо читаоцима да на основу

бројне цркве разрушене, жупске куће запаљене, а толики пастири мучени и убијани...“

Читаоце, тек успут, ваља подсјетити да је бањолучка бискупија, у ратно вријеме док је излазио овај „Гласник...“ (све до ослобођења Бање Луке 1945. г.) — егзистирала у границама Независне државе Хрватске. Ко је онда могао да поруши толике цркве и попали толике жупске куће, мучи и малтретира пастире — није сасвим јасно. Вјероватно се аутор овог текста држао оне латинске максиме *roetis omnia licent* (пјесницима је све допуштено!), мада фра Јозе Гарић није би пјесник!

ФУДБАЛ

У СУБОТУ И НЕДЈЕЉУ РЕВАНШ-УТАКМИЦЕ
ТРЕЋЕГ КОЛА КУПА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

КОЗАРА ЈУРИ 3:0

● Иако је Јединство у првом мечу стекло убједљиву предност, у Козари не губенаду ● Приједорски Рудар безбрижно одлази на реванш

БАЊА ЛУКА — Ко ће у четврто коло фудбалског Купа Републике Српске? Одлука пада у суботу и недјељу када су на програму реванш-сусрети. Истина, и овог пута коло неће бити комплетно јер ће се од четрнаест утакмица одиграти, баш као и у првим мечевима, десет.

Јединство из Брчког у првом мечу декласирало је Козару. Побједило је са 3:0. И поред убједљиве предности Брчака, у Козари не губе наду.

— Док год постоје и теоретске шансе, нећемо се предати — истиче Борче Средојевић, тренер Козаре. — Још је преостало двадесет минута. Има Јединство велику, огромну предност, али ништа није изгубљено. Чуда су у фудбалу могућа. Па зашто и ми не бисмо побједили са 4:0. Не успијемо ли у томе, спортски ћемо честитати ривалу.

ЗАДОВОЉСТВО ЗБОГ 5:0: Стручни штаб Рудара — Симатовић, Катип, Татић

ГРАДСКИ
СТАДИОН ОТВАРА
КАПИЈЕ

У бањолучком Борцу су одлучили да широм отворе капије. Наиме, за све оне који дођу на реванш-утакмицу трећег кола Борац — Дрина, која се игра у недјељу, почетак је у 11,00 часова, улаз је бесплатан.

Приједорски Рудар пребриноу је све бриге већ у првом сусрету. Убједљиво (5:0) савладао је Напредак из Доњег Шепка.

— Сигурно пролазимо у наредно коло — каже Младен Катип, тренер Рудара. — Ипак, не смијемо се ниједног тренутка опустити. Желимо да и у реваншу забележимо побједу.

Подгрмеч из Санског Моста са доста зебње и страха постоје у Гламоч. Јер, први меч старих ривала и пријатеља завршен је без побједника (2:2).

— Шатор је стекао предност,

У СУБОТУ У БАЧУ БОРАЦ — ЈАГОДИНА

И ОСЛАБЉЕНИ
— ОПТИМИСТИ

● У тиму Борца неће бити Милорада Билбије, који је у мечу са лучанском Младости зарадио црвени картон, те пожутијелих Драгића и Баџа. Умјесто њих „ускачу“ Старчевић, Драгишић и Инђић

БАЊА ЛУКА — Борацу суботу дочекује „отписану“ Јагодину у ослабљеном саставу. Искусни Милорад Билбија зарадио је црвени картон против лучанске Младости и неће бити у тиму, баш као ни „пожутијели“ Коста Баџа и Далибор Драгић.

— Билбија мора паузирати. Драгић и Баџа ће се одмарати у овом дуелу, а играће против Топличана из Прокупља — не крије ништа кормилар Крајишника Јосип Пелиц.

● Ко ће их замијенити? — Умјесто Билбије шансу ће поново добити млади Старчевић. Драгић ће замијенити Драгића, док ће улогу Баџа преузети тежак Јосип Пелиц.

БОРАЦ — ДРИНА У 11,00

У реванш-сусретима трећег кола фудбалског Купа Републике Српске састају се: СОКОЛАЦ: Гласинац - БСК (0:0 у првом сусрету), субота у 16,00. БАЊАЛУКА: Борац - Дрина (0:0), недјеља у 11,00. КНЕЖЕВО: Прогрес - Полет (0:3), субота у 15,00. ГЛАМОЧ: Шатор - Подгрмеч (2:2), недјеља у 16,00. ГРАДИШКА: Козара - Јединство (0:3), недјеља у 16,00. КОЗАРСКА ДУБИЦА: Борац - Козара (0:2), субота у 16,00. СРПСКО САРАЈЕВО: Жељезничар - Омладинац (1:0), субота у 16,00. ВЕЛИКА ОБАРСКА: Младост - Боксит (0:0), субота у 15,00. ДОЊИ ШЕПАК: Напредак - Рудар (0:5), субота у 11,00.

Одгођени су мечеви: ДОБОЈ: Слога - Озрен, БАЊА ЛУКА: Напријед - Сутјеска, РОГАТИЦА: Младост - Борац (Ч), РУДО: Рудо - Младост (Г).

али, ипак, убијен сам да ћемо се ми на крају радовати — ријечи су Живка Геранића, председника Подгрмеча из Санског Моста.

Бањолучки БСК на својим Чаирама са Гласинцем је играо сам 0:0.

— Биће тешко у реваншу — каже Слободан Велимировић,

члан Председништва БСК-а. — Јесте Гласинац у првом мечу показао да је добра екипа, али нисмо ни ми без шанси. Сад ће домаћин морати да се отвори, неће играти онако затворено као у Бањој Луци. То бисмо морали да искористимо.

Ж. ТИЦА

ПОНОВО У ТИМУ: Зоран Драгишић

редних пет.

● У којем ће саставу Борац играти?

— Вујић, Савић, Драгишић, Старчевић, Мариновић, Ковачевић, Тринић, Љубојевић, Зрић, Инђић, Шавија. Уколико Савић не буде спреман, онда ћемо морати извршити неке рокаде, па ће у тим ускочити Тринић — каже Јосип Пелиц, тренер Борца.

Утакмица Борац - Јагодина игра се у суботу у Бачу.

Почетак је у 16,30 часова.

Ж.Т.

ДРУГА СТРАНА СПОРТА

ДА ЛИ ЋЕ КАЗНЕ
ИЗЛИЈЕЧИТИ ФУДБАЛ?

БЕОГРАД — Казне изречене због инцидената у полуфиналу Купа Југославије између Партизана и Црвене звезде говоре о ријешености ФСЈ да истраје на путу сређивања стања у „својој кући“.

Мада је и раније било покушаја да се казним мјерама заведе ред, никада послје неког инцидента није забиљежено овако масовно изрицање казни судијама, играчима и клубовима.

Очигледно је да је ФСЈ одлучио да енергично сузбије све чешће инциденте на нашим стадионима. Покушај да се то заустави и ријеша „педагошким потезима“, чему су у ФСЈ доста наклоњени, није имао ни приближно очекиване ефекте, па су зато новчане казне и забране играња једино средство да се страсти стишају.

Доста је оних који су против оваквог начина рјешавања инцидентних појава у фудбалу и који се залажу за превентиву, то није спорно, али и за што блаже казне, што већ не би могло да се прихвати. Заступници такве праксе мисле да казне не рјешавају проблем, већ још више распаљују страсти и против су њиховог изрицања.

Други се, међутим, залажу за ово што се сада догодило јер кажу — казне су посљедње средство које треба примијенити. До сада је покушавано да се проблеми рјешавају заобилазним путевима, па због тога имамо оно што не желимо.

Уосталом, ако хоћемо „правну фудбалску организацију“, онда је примена казних мјера за поједине преступе, што је дисциплинским правилником и предвиђено, нужна и оправдана.

Зато масовност у изрицању казни онима који су били актери инцидента на утакмици између Партизана и Црвене звезде не треба никога да чуди.

ВИЈЕСТИ ИЗ
ФУДБАЛСКОГ
САВЕЗА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕНОВЕ
РЕГИ-
СТРАЦИЈЕ

БАЊА ЛУКА — Насједници Комисије за регистрацију ФС Републике Српске, која је одржана 4. априла, регистрован је Михајло Бошњак за ФК Борац (Бања Лука) по члану 26/9, а поштенста је регистрација Владе Јагодића за ФК Козара из Градишке, па он остаје члан Борца из Бање Луке.

Поред тога, за ФК Рудар (Приједор) регистровани су Дарко Ратковић и Синиша Ацић, док је нови члан Козаре из Орловаца постао Миле Граховић.

Регистрациона комисија ФСП Семберија и Бирча регистровала је Станислава Милковића за ФК Младост из Велике Обарске.

ДИСЦИПЛИНСКИ
ОРГАНИ ФСЈ КАЗНИЛИ
АКТЕРЕ ТУЧЕ НА
ПОЛУФИНАЛНОЈ
КУП-УТАКМИЦИМИРКОВИЋУ
ТРИ
МЈЕСЕЦА

БЕОГРАД — Епилог туче на полуфиналној утакмици Купа Југославије између Партизана и Црвене звезде резултирао је дугачким списком изречених казни које је данас објелоданио замјеник дисциплинског судије ФСЈ Владимир Спајић.

Најтежу казну — тромјесечну забрану играња — добио је фудбалер Партизана Зоран Мирковић због туче са Антом Дробњак. Због истог прекршаја Дробњак је прошао много блаже — добио је забрану играња на четири утакмице.

По три утакмице забране играња добио је су: Мирослав Чермељ и Горан Пандуровић из Партизана, те Горан Васиљевић из Црвене звезде, док је његов клупски друг Иван Ацић кажњен са двије утакмице неиграња.

По једну утакмицу забране играња добили су: Бранко Брновић, Ненад Бјековић и Сава Милошевић из Партизана, а Илија Илић и Дејан Петковић из Црвене звезде.

Новчаном казном 15 одсто од једномјесечне просјечне вконтације личног дохода су кажњени: Алберт Нађ и Дејан Чуровић из Партизана, а из Црвене звезде Горан Милошевић и Небојша Максимовић.

Миодраг Божовић и Митко Стојковић нису кажњени због изјава које су објављене у „Спорту“, јер према њиховим изјавама, они то нису рекли. Зато се чека изјава новинара листа.

Практично су кажњени сви који су играли утакмицу, сем неколицине играча, а казне су искусили и клубови и судије.

Тако је Партизан кажњен са 3.000 динара због пропушта у организацији утакмице, а Црвена звезда са 1.500 динара због њених навијача који су изазвали nerede на трибинама.

Казне су изречене и судијама. Главни судија Сава Чоканић је кажњен тромјесечном забраном суђења због непотпуног извјештаја послје утакмице, а из истог разлога његов помоћник Зоран Ђуровић кажњен је са два, а Душко Ђукелић са једним мјесеком забране дијелења правде.

ШАХ

ДНАС (СУБОТА)
У БАЊОЈ ЛУЦИМЕМОРИЈАЛ
ДРАГАНА
ВЈЕШТИЦЕ

БАЊА ЛУКА — У просторијама КШК Адриа одржаће се први брзопотезни „Меморијал ни турнир Драгана Вјештице“. Турнир се одржава поводом годишњице смрти познатог шахисте и шаховског радника Драгана Вјештице. Организатор такмичења је Шаховски клуб „Руди Чајавец“ из Бање Луке.

Почетак је заказан за 9,00 часова. Биће примијењен Бергеров систем игре, а за десеторицу првопласираних обезбијеђене су скромне награде.

С.Б.

КОШАРКА

ВЕЧЕРАС СЕ У ЗВОРНИКУ ИГРА ФИНАЛНИ
МЕЧ КУПА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

БОРАЦ ИЛИ ДРИНА?

У вечерашњем мечу, који се игра у Зворнику, пада одлука ко ће бити носилац Купа Републике Српске

ЗВОРНИК — Вечерас ће у Спортском центру „Зворник“ игра финална утакмица Купа Републике Српске. У борби за пехар бориће се двије најуспјешније екипе: бањолучки Борац-Боровица и Дрина из Зворника.

За велики финале у Зворнику влада огромно интересовање. Дворана ће бити дупке пуна, а уочи меча код свих је присутно питање: ко ће бити носилац драгоцјеног пехара, Борац-Боровица или Дрина?

ЗА ЧВРШЋЕ ТЕМЕЉЕ

БАЊА ЛУКА — У суботу Зворник ће бити домаћин финалне утакмице Кошаркашког купа Републике Српске, али и многих гостију који ће присуствовати овом значајном догађају. У Зворник су позвани и представници свих кошаркашких клубова источне регије на састанак, у суботу, у 12 часова. Састанак ће се одржати у Скупштини општине, а присуствоваће му чланови Председништва Кошаркашког савеза Републике Српске. То ће бити прилика за договоре о формирању подручних кошаркашких савеза, систему такмичења за 1994, организовању кампова и другим акцијама које треба да успиједе у наредном периоду.

Е.Г.

КУГЛАЊЕ

КУГЛАШКО ПРВЕНСТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

РАСПЛЕТ У ПРИЈЕДОРУ

Највише узбуђења биће у мечу Рудар - Партизан

БАЊА ЛУКА — Данас и сутра (субота и недјеља) Приједор ће бити домаћин најбољим куглашима Републике Српске. Наиме, како је раније договорено, трећи турнир за титулу првака наше државе одржаће се у овом граду, на куглани хотела „Парк“.

Након прошлонедјељног супердербија у Милићима између двију водећих екипа, који је припао домаћинима, ово коло неће имати такав меч, али то не значи да ће узбуђења изостати. То се посебно односи на сусрет између ба-

ПРВЕНСТВО БАЊОЛУЧИЧКИХ СРЕДЊИХ
ШКОЛА „НЕКТАР-ЛИГА“

НА РЕДУ ФИНАЛЕ!

У суботу и недјељу у „Борнику“ екипе Гимназије, Електро, Металске и Економске школе одлучују ко ће бити првак

БАЊА ЛУКА — Првенство бањолучких средњих школа у кошарци стигло је до завршнице: данас и сутра (субота и недјеља) на реду је финале, борба за редослијед од првог до четвртог мјеста.

На окупу су четири најбоља састава: Електро, Металска, Економска школа и Гимназија. Међу њима треба тражити првака, али и учесника Првог међународног првенства Београда.

Много је ласкавих похвала које су добиле најбоље екипе, па се зато с правом очекују интересантне и беспосредне борбе. Фаворит се не назива јер су екипе уједначеног квалитета, а то су потврдиле претходне утакмице. Првог дана такмичења састају се екипе Електро школе, проопласираног састава из групе „А“ и Економске школе, састава који је био други на табели „Б“ групе, а затим ће снаге одијерти Гимназија и Металска школа.

РУКОМЕТАШИ БОРАЦ—КРАЈСА ДОЧЕКУЈУ ПРОЛЕКС
У ОКВИРУ ПРВЕ РУКОМЕТНЕ ЛИГЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ДА СЕ ЗНА СТАРИЈИ

БАЊА ЛУКА — Рукометаши Борац-Крајса немају предаха. Одлагањем утакмице Друге савезне рукометне лиге - центар са „Синђелићем“ добијен је термин за одигравање сусрета са Пролексом из Котор-Вароша, у оквиру првенства Републике Српске.

Само побједа долази у обзир. Ни на што друго не помишљамо - категоричан је тренер Бањолучана Стојан Атлагић. - Морачо сустићи Приједор и зато не смије бити изненађења. Уосталом, мора се знати старији.

Бањолучани су бар на папиру фаворити: имају квалитетнији и искуснији састав, прволигашко искуство... Дрина се „прошетала“ до финала, што на најбољи начин показује да нису екипа за потцењивање. Предводе је искусни играчи као што су: Митровић, Стевановић, Васић, Зељић. Уосталом, Борац и Дрина су стари ривали и сваки њихов меч носи неизвјесност око побједника.

— Освојили смо титулу првака Републике Српске и сада нам је циљ да постанемо и носиоци Купа. Свјесни смо да нас очекује тежак задатак и да пут до двоструке круне неће бити нимало лак. Међутим, изазов је и суанше велики, па нико од нас неће жалити труда да терен напустимо као успјешнији састав - каже Драган Вуковић, капитен Борац-Боровице.

У табору Дрине влада суздржан оптимизам. Прилика да се освоји Куп мобилисала је све зворничке кошаркаше. Панто Јањић, „алфа и омега“ Дрине, истиче:

— Постигли смо успјех вриједан пажње пласманом у финале. На првенству смо били трећи. То су чињенице на које смо поносни. Наш успјех је такође што смо домаћини и организатори финалне утакмице и надамо се да ће се наше присталице радовати. Жеља нам је, прије свега, да финале буде на високом нивоу. Нека побједи ко буде бољи, а јасно је да ћемо настојати да искористимо шансу.

Први финале Купа Републике Српске игра се вечерас (субота), у дворани Спротског центра „Зворник“, од 19.30 часова. Судије су Жељко Врховац из Бање Луке и Душан Бојовић из Српског Сарајева, а делегат је Коста Видовић. Српска радиотелевизија - Студио Сарајево, послјије Дневника, емитуваће снимак утакмице.

Е.Г.

ЗАВРШЕН ШАМПИОНАТ
ЈУГОСЛАВИЈЕТИТУЛА
МИЛАНУ
ВУКИЋУ

Бањолучки велемајстор по четврти пут успио да постане шампион Југославије

ТИВАТ — Много драме у последњем колу првог шаховског шампионата СР Југославије по Бергеровом систему.

Бањолучки велемајстор Милан Вукић, подијеливши поен са прошлогодишњим шампионом Миrolубом Лазићем, први је прошао кроз циљ. Истине, исти број поена као и Вукић имају велемајстор Божидар Ивановић и интернационални мајстор Драган Косић. Титула је припала овом првом захваљујући најбољем успјеху према побједницима.

Било је то драматично коло. У делу двојице најмањих, Косића и Миладиновића, великих пријатеља, водила се жестока борба. У једном тренутку Миладиновић је понудио примирје. Косић одбио, да би се на крају све расплело у реми-завршници.

С друге стране, црногорски велемајстор Божидар Ивановић, водећи црне фигуре, ефектно је жртвовао даму за фигуру и довео Абрамовића пред нерешене проблеме. На тај начин и Ивановић је стигао до диобе првог мјеста, али се морао задовољити само вицешампионским звањем.

Поменимо да ће седморица најбоље пласираних играти на наредном шампионату Југославије. Како критично седмо мјесто дијеле Илинчић и Николић, по свему судећи Шаховски савез Југославије одлучиће да њих двојица играју допунски меч.

Резултати последњег, 13. кола: Вукић-Лазић реми, Драшко-

ПРЕКО ТРЊА ДО ТРОНА:
МИЛАН ВУКИЋ

Маријановић 1:0, Косић-Миладиновић реми, Барлов-Николић 0:1, Матуловић-Илинчић 0:1, Абрамовић-Ивановић 0:1, слободан је био Велимировић.

Коначан пласман: Вукић, Ивановић и Косић по 7,5, Драшко 7, Матуловић, Абрамовић, Илинчић и Николић по 6,5, Миладиновић 5,5, Велимировић и Лазић по 5, Барлов и Маријановић по 3,5 поена.

У ЕКО—БОРЦУ ОТВАРАЈУ РЕНОВИРАНЕ ПРОСТОРИЈЕ

КРЕЂУ И СТОНОТЕНИСЕРИ

Турнир стонотенисера одржаће се данас (субота) на Градском стадиону, с почетком у 10 часова

БАЊА ЛУКА — Послије дуге паузе са активностима кређу и стонотенисери Борца. Истина, руководство није мировало и све снаге је усмјерило у санацију и реновирање већ дотрајалих просторија у бараци на Градском стадиону Борац.

— Створили смо основне услове за рад и окупљање такмичара. Сад можемо почети с редовним радом, тренирањем и оживјети клубски живот. То је био предуслов за даље активности - каже нам Томислав Ђармати, председник клуба.

Поводом отварања реновираних просторија стонотенисери организују у суботу (данас) турнир, на коме ће учествовати екипе Младости из Земуна, Младости из Петриње, Јајца, Приједора и домаћина, бањолучког Борца.

— Борбе на турниру биће у мушкој и женској конкуренцији, појединачно и у дублу. Обезбједили смо учешће реновираних екипа, које гарантују квалитетне и занимљиве борбе - рекла је Марија Кнежевић, која ће, на предстојећој изборној скупштини клуба Еко-Борац, бити предложена за председника.

Турнир се одржава у просторијама Еко-Борца на Градском стадиону, у суботу од 10 часова.

Г.С.

ФИНАЛЕ ПРВЕНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ЗА ОДБОЈКАШИЦЕ

СВИ СУ ФАВОРИТИ

Вјерује да ће у финалу пресудити тренутна инспирација - мишљење је секретара Одбојкашког клуба Дрина Драгана Милошевића

БАЊА ЛУКА — У суботу и недјељу (16. и 17. април) Зворник ће бити домаћин најбољим одбојкашким клубовима наше државе у женској конкуренцији. Наиме, у ова два дана Дрина ће бити домаћин финала првенства Републике Српске за које су се пласирале, поред домаће екипе, и састави бањолучког Врбаса, Украине из Пљавора и Игмана са Илије.

— Нека побједи најбољи! — рекао је Драган Милошевић, секретар Одбојкашког клуба Дрина — Жеља нам је да тријумфује она екипа која је у овом тренутку најспремнија, без никаквих „зачеких утицаја“.

За разлику од Купа, гдје се састаје свако са сваким у финалу првенства снаге ће одијерти првопласиране екипе са другопласираним. Тако ће се првог дана састати Врбас и Игман, те Дрина и Украина. Другог дана такмичења водиће се борба за треће, односно прво мјесто.

— Сазбиром на то да су на недавном надметању у Пљавору Дрина и Украина доказале да су најквалитетнија, вољом пропозиција првог дана играће се финале прије финала. На тај начин једна од те двије екипе већ првог дана ће испаст из трке за прво мјесто - мишљење је Милошевића.

И поред свега, Милошевић је помало уздржан када је ријеч о прогнозама.

— У финалу су сви фаворити. Могуће је, и вјерујем, да ће пресудити и одлучити тренутна инспирација - сматра Милошевић. Једини предност коју имају одбојкашице Дрине је домаћин терен.

Д.Г.

СТАРТУЈЕ И ДРУГА
РУКОМЕТНА ЛИГА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕЗА ПРВОЛИГАШКИ
СТАТУС

БАЊА ЛУКА - Стартује и друга рукометна лига Републике Српске. У Бањој Луци и Приједору, мјестима одигравања првих турнира, биће одиграна по два кола из обе групе.

У бањолучкој групи наступиће шест екипа, а у првом колу недјеља-састају се: Борац Крајс2 - Козара, Термомонтажа — Љубић и Младост - Слога. У другом колу, које се игра истог дана, снаге ће одијерти: Борац Крајс — Љубић, Термомонтажа - Слога и Младост - Козара. Све утакмице играју се на Стадиону спортских игара у Бањој Луци, а почетак првог сусрета је у 19 часова.

Група Приједор састављена је од четири екипе и у првом колу се састају: Приједор 2 - Младост и Борац (Дрвар) — Прорада. Истог дана на програму су и сусрети другог кола: Приједор — Прерада и Борац - Младост.

Д.Г.

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ПТТ САОБРАЋАЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДУЗЕЋЕ ПТТ САОБРАЋАЈА "КРАЈИНА" БАЊА ЛУКА С.А.Д.
78000 Бања Лука
Краји Петри 1 Карабурђева 01а
Телефон: 078/49-917-951
Телекс: 45-380

ПУНА РАДНА МОБИЛНОСТ

Почети поштанског саобраћаја сежу у далеку прошлост, а живот и рад без његовог функционисања данас би био потпуно паралисан. Због тога се овој области посвећује изузетна пажња и улажу огромна финансијска средства што је резултирало комуникационом повезаношћу свих дијелова свијета. Није тешко у сваком моменту и са наших простора без већих тешкоћа обавити телефонски разговор, на примјер, са неким из Аустралије, Русије, Канаде... аписмаи пошиљке, захваљујући доброј авио-саобраћајној повезаности, стижу за рекордно кратко вријеме. Како овај значајни посао и изузетно тежак задатак обавља, до рата једна од највећих ПТТ организација у бившој Југославији, бањолучка ПТТ „Крајина“? Што планирају у овој и наредних година? Каква је иначе перспектива птт-саобраћаја у новим друштвено-економским условима?

КАПАЦИТЕТИ ОЧУВАНИ И ПРОШИРЕНИ

Дјелује скоро нестварно да су поштанско-телефонско-телеграфске везе у најкритичнијем дијелу рата, осим малих недостатака, потпуно функционисале на целокупном српском подручју, што је засигурно победа стручности, знања, ентузијазма, воље и патриотизма над свим силама које су покушале „избраздати“ ове просторе и покидати све данашње везе.

— Рат нас је погодио у свим сферама дјеловања, али смо успјели одржати систем у мјери коју су ограничавали актуални услови—прича директор Перо ЦРНАДАК. Морали смо се једноставно престојити и повезати српска подручја која су испала из бившег система тако да данас дјелујемо на подручју 22 општине и опслужујемо својим услугама 650 хиљада становника. У функцији је тренутно 100 хиљада телефонских прикључака од чега се половина односи на Бању Луку а 14 хиљада међумјесних водова гарантују доста сигурне везе. ЈП ПТТ „Крајина“ је организована по најсавременијој шеми, са 1.600 стално запослених радника у 138

ПТТ јединица, возним парком и свим другим неопходним пратећим капацитетима.

Доходак се остварује, и поред успјешног рада, веома тешко. Посебно када је ријеч о телефонској наплати која у неким општинама као што су Дрвар, Грахово и Петровац износи тек један, за разлику од Прњавора гдје корисници телефона измирују обавезу са 77, односно Бање Луке са 40 посто. Ни други извори прихода не гарантују сигурно стицање дохотка, због чега и овдје тешко подносе терет одржавања скувих уређаја а веће инвестиције остају задатак у будућности.

— И поред тога, инвестиције нису престале — истиче дипл. инж. Илија Трубарца, директор за развој и инвестиције. У току су радови на телефонској мрежи у бањолучким насељима Лауш, Буцак, Српским топлицама, Врбањ, Ребровци и Дракулићу у укупној вриједности од два милиона и осам стотина хиљада динара. И у осталим ПТТ-јединицама се изводе слични радови који ће бити успјешно завршени у скором времену, баш као и већ довршени послови у ратним зонама Купреса, Србобрана и Јајца. „Везе ће, дакле, функционисати али инертност читавог техничког ПТТ система у односу на западни, може донекле имати посљедице у брзој успостави веза. Иако су сачувани витални дијелови, блокада српских земаља онемогућава обезбјеђење неопходним репроматеријалом и наставком дигитализације, о чему дипл. инж. Жељко ЈУНГИП, заменик директора, каже: „Од осавремењивања сигурно нећемо одустати као ни од побољшања у дијелу преноса који смо успјешно ријешили и израдили нове везе путем коридора и тако бањолучку крајину повезали са свијетом. Нема стога разлога да систем у цијелости не функциониса, што је уједно и наш најконкретнији допринос борби за слободу српских територија. О дигитализацији и осавремењивању, говори и дипл. инж. Свето Стојанчић директор за ПТТ-саобраћај: — Рат је прекинуо дигитализацију, али је спас пронађен у аналогним системима.

Нама је тренутно највећи проблем одржавања јер су радио-релејни системи разних типова и годишта произведени у „Искри“ и „Тесли“, али усаглашавајући активности са војним властима, и овај се проблем некако превазилази. Највећи су тренутни проблем акумулаторске батерије, боље рећи напајање струјом који се, срећом побољшава тако да у том дијелу на очекујемо веће тешкоће.“

Вјероватно неће бити тешкоћа ни у измјени бројева који почињу са 51, - 52- и 2, што се планира у догледно вријеме, а нови претплатници ће морати сачекати боља времена јер је слободних бројева веома мало.

ЖЕНЕ — ПОШТАРИ

На подручју ЈП ПТТ „Крајина“ поштанску дјелатност обавља 340 радника у 138 објеката гдје функционише 288 шалтера од којих је само 88 компјутеризовано. Пријем, пренос и предаја пошиљки врши се на 551 поштанском рејону прилагођеном актуелној ситуацији, што најбоље илуструје податак да 400 поштара пјешнице обилазе своја подручја.

— Ми смо учинили извјесну рационализацију — истиче Миодраг Вицановић, директор поштанског саобраћаја. Боље рећи, досадашње поштаре су замениле жене, тако да данас њих 35 одлично обављају овај, нимало лак посао. Када је ријеч о неопходном возном парку, користимо педесет возила која се крећу по нашем општем реду превоза који се свакодневно дограђује и прилагођава ситуацији а у могућности, говори и податак да смо, кидањем система почетком рата, први успоставили платни промет са СР Југославијом и осталим српским подручјима бивше БиХ још 15.10.1992.

И овдје су, међутим, проблем кадрови свих профила, јер ће ускоро, по престанку рата, ваљати функцију поштанског саобраћаја довести на знатно виши ниво како би и цијелокупан развој ишао бржим темпом. Тренутно у „Крајини“ раде 72

инжењера, 138 техничара, 64 економиста, 35 правника и низ других неопходних струка, али још има довољно мјеста за раднике одређених техничких знања. О свима њима водила се, води се и водиће се адекватна брига, како би били више мотивисани за обављање радних задатака, образложе дипл. правник Душко Шкондрић:

— Тренутно је економска ситуација боља него претходне двије године због чега смо у већој могућности да ријешимо низ проблема из области стандарда а првенствено када се ради о борцима и породицама погинулих, односно рањених.

Изазили смо у сусрет сходно могућности, ма, и траже одговарајућа рјешења уз сагласност свих запослених. Искуство које се на овај начин стиче у будућем ће времену имати велику специфичну тежину јер ће реорганизација трансформација и реструктурирање бити неминовност времена. Када је ријеч о иновацијама, ваља рећи да у досадашњем дијелу рата, бањолучки поштари сами оправљају и изграђују знатан дио неопходних дијелова за уређаје чиме су добили високу оцјену на провјери знања и стручности. Потребан им је, међутим, новац до којег се тешко долази о чему, Александар РАКИЋ, директор финансија каже: „Наше су цијене испод цијена у Србији, много је неуредних платиша, због чега ће ускоро бити донесено упутство за прекид пословних односа. На то бар можемо утицати, у односу на цијене које одређује држава.“

Очигледно, ова дјелатност од посебног друштвено-економског интереса и поред постигнутих резултата, мора бити потпомогнута од стране државе и корисника њених услуга. Бити бољи платишачи имати сигурније поштанско-телеграфско-телефонске везе—донијети боље прописе значи смањити трагање за локалним или регионалним рјешењима. Запослени у ПТТ „Крајина“ су спремни и очекују такво заједништво.

Д. Кисин

PP Slavnic' BMN sa PO Laktaši

Kamionske vanjske gume

DUNLOP	14/80	R 20
DUNLOP	315/75	R 22,5

Sve informacije na telefone 078/785-015 756-634

ПТТ

СЛАВНИК

Бања Лука
Телефони:
Агенција 078/ 44-080
Кућа 58-119

ОРГАНИЗУЈЕ ШОПИНГ У

СУБОТИЦУ
Полазак четвртком у 18 часова

СОФИЈУ
Полазак уторком и петком у 10 часова

Информације, резервације и продаја карата у Агенцији у Бања Луци
тел: 078/44-080 и Градишци, тел: 812-974

АУТОСТРАДА
ТРГОВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ

НАЈПОВОЉНИЈА ПОНУДА на велико и мало

ГУМЕ
путничке, полутеретне,
бицикл и молад,
тракторске, виљушкар
АКУМУЛАТОРИ
МОТОРНА УЉА
РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

Крајишких Бригада 63, Бања Лука
тел/факс 078/33-826, телефони: 59-958 и 12-11

ПП „ВМП КОМЕРЦ“

Кулаши-Прњавор

Набавља цемент Беочин ПЦ 45 по повољној цијени на велико

Телефони:
078/766-068,
766-182

LA.M.EX (п.о.)

ПОЉОПРИВРЕДНА ПРОИЗВОДЊА И УСЛУГЕ
ВЕЛЕТРГОВИНА
ИМПОРТ—ЕКСПОРТ
НОВИ ГРАД
ДОБРИТЕ ГРУБОР 6.6.
ТЕЛЕФОН: 079/51-418, 52-007
ТЕЛЕФАКС: 079/51-418

Агенција **Мира**
Бања Лука

КЊИГОВОДСТВЕНЕ УСЛУГЕ на све врсте предузета, самостојалних радњи и осталих корисника

078/89-984 и 47-421

Intertrans
Бања Лука,
Младена Стојановића број, 7.

Тел: 078/ 49-917; 49-951
Телефакс: 078/ 49-964 Телекс: 45-380

ТРГОВИНСКО - УГОСТИТЕЉСКО ПРЕДУЗЕЋЕ

„ДУЛЧИНЕЛ“
Бања Лука
Касина Херцеговина 7
тел. 078/66-608

Комисиона продаја

О в р е м а њ е
уџбеничких, посластичарских и других услужних радњи

Ексклузивна продаја

- кумфе за кафе-апаратне 250 п. дил.
- нове башијенске тартишуре 130 п. дил.
- шекуре за пите 10 п. дил.

Најповољније

- чаше, њељаре, стакло, аржирал
- шољиче еспресо, чај, каучици
- посипачи и све од кашичице до апарата и уређаја

С ПОВЈЕРЕЊЕМ У „ДУЛЧИНЕЛУ“

УНИС ДОО УНИС-АДРИЈА
Бања Лука, Ул. Партизанских авијатичара 1 (Бањалучко поље)

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ ТЈЕСТЕНИНЕ, ТРГОВИНУ НА ВЕЛИКО И МАЛО МЈЕШОВИТОМ РОБОМ

НАЈШИРИ АСОРТИМАН — НАЈБОЉИ УСЛОВИ

ДОБИТЕ И УВЈЕРИТЕ СЕ, ПОКЛАЊАМО ВАМ СВОЈЕ ПОВЈЕРЕЊЕ

- ОДЛОЖЕНО ПЛАЋАЊЕ
- ПРЕВОЗ РОБЕ

Са нама и Вама су:

- * ЗОРА Мол
- * ПАНОНИЈА Панчево
- * АЛЕВА Н. Кнежевац
- * ЦЕНТРОПРОИЗВОД Београд
- * ТАКОВО Г. Милановац
- * ЛЕВИТА Бос. Градишка
- * МИРА Приједор
- * НАВИП Земун
- * ПРОКУПАЦ Београд
- * ФРУКТОНА Бањалука
- * и многи други

ПРОДАЈА: 078/30-652, 44-762, 38-315
ПОСЛОВНИЦА АУТОДИЈЕЛОВА: Ул. Тина Ујевића 5, 078/32-208, 30-483

СЛАВСКА ПОВЕЉА

ЧЕСТИТИ ДОМАЋИНИ, СВЕЧАРИ, ви који се припремате да достојно, у духу најбоље српске традиције, дочекате и прославите КРСНУ СЛАВУ своје породице - **СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА - ЂУРЂЕВДАН** и **СВЕТОГ АПОСТОЛА И ЈЕВАНЂЕЛИСТЕ МАРКА - МАРКОВДАН**, прослављање светитеља и заштитника свога дома можете употпунити и увеличати ако поред његове иконе имате и **СЛАВСКУ ПОВЕЉУ**. **СЛАВСКА ПОВЕЉА** садржи: **ЛИК СВЕТИТЕЉА, МОЛИТВУ ГОСПОДЊУ, ТРОПАР**, на старословенском и српском језику, **ЗДРАВИЦУ**, извод из **ЖИТИЈА СВЕТИТЕЉА** и **ИМЕ И ПРЕЗИМЕ ДОМАЋИНА** који слави Крсно име. **СЛАВСКА ПОВЕЉА** штампана је у колору, на скупочјеној хартији, тако да својим укупним изгледом и посебном, прикладном орнаментиком може бити украс у свакој православној кући. **СЛАВСКУ ПОВЕЉУ** можете набавити у киосцима "ГЛАСА СРПСКОГ" и у другој малопродајној мрежи, као и непосредно од издавача Штампарије **РАФИКА** Апатин, на телефон **025/773-038**. Цијена 15 динара.

Тужним срцем јављамо родбини, пријатељима и комшијама да је дана 14.4.1994. године у 64. години након дуже и тешке болести преминула наша драга мајка, бака и сестра

ЈОЗЕФИНА (ЈОХАНА) БИЛИЦ

Сахрана ће се обавити дана 16.4.1994. године у 15 часова на гробљу "Свети Марко" у Бањој Луци. Ожалошћени: син Ипија, кћерке Снежана и Весна, сестре Розалија и Слава, брат Тони, зетови, снаха и унучад. 41630

Данас је рођендан нашег драгог

БРАНИСЛАВА

С тугом и неврицом остали смо без тебе, али смрт не значи крај љубави према теби. Твој брат Стево, снаха Милка, синовке Николина и Бранка. 041631

Данас је рођендан моме

БРАНИ

Тoliko љубави за кратковријеме претвори се у поток суза. Не прихватам истину да се никада више нећеш вратити. Твоја Милена 041631

Јављамо тужну вијест свој родбини, комшијама и пријатељима да је дана 14.4.1994. године у 78. години након краће болести преминуо наш драги

ВАСКРСИЈА (ПЕЈЕ) ЈОЉИЦ

Сахрана ће се обавити дана 16.4.1994. године у 14 сати на гробљу у Шушарима. Ожалошћени: супруга Јованка, синови Радован, Ђурађ, Бранко и Станислав, кћерке Драгица и Нада, зетови, снахе, унучад и праунучад. 041642

Тужно сјећање на вољеног тату

ЗВОНКА (МИЛАДИНА) ГАЈИЧА

Вијеме пролази, а туга је вјечна. Твој син Данко 041640

Тужно сјећање на вољеног брата, шурака и ујака

ЗВОНКУ (МИЛАДИНА) ГАЈИЧА

Тужна је помисао да више ниси са нама. Драги наш Звонко, вријеме не може избрисати нашу љубав према теби. Увијек ћемо те вољети. Твоја сестра Мирјана, зет Душко, сестрици Марко и Марија. 0041840

Дана 18.4.1994. године навршавају се двије године од смрти нашег драгог оца сина и брата

ЗВОНКЕ (МИЛАДИНА) ГАЈИЧА

Тога дана у 11 сати посетили смо његову вјечну кућу и положили цвијеће на Новом гробљу. Твој племенити лик и доброта остаће вјечно у нашим срцима. Мајка Олга, отац Милан, син Данко, браћа Горан са породицом, Зоран, сестра, ујаки, тета Вида и остала родбина. 041640

У недељу, 17. априла 1994. године, навршавају се двије тужне године од преране смрти наше драге

НАДЕ СИМИТОВИЦ

Вријеме пролази, а бол и туга су вјечни. Никада нећемо заборавити твоју љубав и доброту. Твоји: супруг Фуад, кћерке Елвира и Јасна, ожалошћене породице Симитовић, Чудић и Влаисављевић. Тога дана у 11 сати посетили смо твоју вјечну кућу и положили цвијеће. 041636

Драги наш

БРАНИСЛАВЕ

Данас, 16.4.1994. године, теби је рођендан, а од смрти твоје 23. дан. Умјесто честитки и среће, запалићемо ти свијеће и положити на гроб цвијеће. До краја ћемо живјети с тугом и болом, док нећеш вјечно сајати као свијетлост у нашим унесрећеним душама. Твој ујак Јово, ујака Зора, брат Бранимир и сестра Бранка. 041631

ПЕРСУ КОС

Већ три године од када ниси са нама, а успомена на Тебе заувјек је у нама. Твоји најмилији 041616

И овом приликом, након тужне године дана откда си нас заувјек напустио драги наш

ЈУГО

Изражавамо своју трајну тугу и љубав према теби. Воле те твоји Младен, Владо и Саша. 041631

Тужно сјећање на

БРАНИСЛАВА

У срцима нашим с болом и тугом остаће вјечно. Тетка Здравка, Љубиша, Љиљана и Биљана. 041631

МАЛИ ОГЛАСИ

ПРОДАЈА КУПЕ-ЗЕМЉИШТА
● Продајем кућу у Јаблану, нова, спратна, недовршена, под кровом 078/784-499. (ш 48398)

● СЕЗАМ за вас прометује куће, станове и локале, телефони 078/42-157, 078/40-994. (ш 48197)

● Повољно продајем кућу у изградњи, Лауш, окулница, власништво ТУШ, 078/11-272. (ш 41635)

● Продјем три дунума земље у Маховљанима, пут, струја, цијена повољна, телефон 078/65-638. (041136)

АУТОМОБИЛИ
● Продјем „ауди“ 80 1.8 С, први власник, година производње 1991, телефон 078/37-470. (ш 41538)

● Продајем „заставу поли“, година производње 1991, прешао свега 20.000 км, у одличном стању, цијена 5.000 ДМ, телефон 078/49-673. (ш 41502)

● Продајем по повољној цијени „мерцедес“ 190 Е, телефон 078/832-105. (ш 041639)

● Продајем камион „мерцедес“ 13-17, телефон 078/41-450. (41644)

● Продајем КОМБИ-затворени VW-31-D, дизел, година производње 1985, регистрован, телефон 078/828-006. (041129)

Радна мјеста
● ПП „Павловић компани“ тражи 10 КВ или приучених сталкара, могу и друга занимања, 2 столара, 2 бравара, плата по договору, 078/36-666, 078/44-187 (ш 41566)

● Кафеу САМИНИ потребне двије конобарице, 078/35-275, 078/784-095. (ш 041638)

Станови - замјена
● Мијењам имање, Мишин Хан, за Хрватску, предност Задар, Кутина, 078/11-272. (ш 41635)

● Мијењам породичну кућу у Кисељаку - Брињаци, хрватска територија, за одговарајућу у Бањој Луци, телефони 011/235-8774, 071/868-042, Жарко Танашић. (ш 41632)

● Мијењам викенд-кућу на мору, општина Метковић, за одговарајући објекат у Бањој Луци или ближој околини, телефон 070/72-309. (ш 41550)

● Мијењам двоспратну кућу у Карловцу (Хрватска) за кућу или

стан у Бањој Луци, телефон 078/54-355. (ш 41582)

● Мијењам кућу у Игранама код Макарске за кућу у Бањој Луци, телефон 078/840-307. (ш 412584)

РАЗНО
● Тражим простор за продавницу у закуп у Бањој Луци, телефон 078/45-138. (ш 041084)

● Атрактивне крпене путке на велико, телефон 079/24-915. (ш 41604)

● Возач са „Д“ категоријом тражи посао за међународне линије, Аустрија, Швајцарска, телефон 9943526262605. (ш 041614)

● Атрактиван пословни простор од 300м² са кафићем и станом у Трну издајем одмах повољно, телефон 078/784-897. (ш 41520).

● Продајем строј за ископ и утовар земље и ТАМ 5500 кипер, телефон 078/55-693 или Ђевошева 97. (ш 41607)

● Продајем ПВЦ-врећице, трегерице, 1000 ком, 35 динара, телефон 078/47-222. (ш 41082)

● Откупљујем амбалажу од пива, киселе воде и пепсија, за веће количине долазим, телефон 078/35-215, од 8 до 18 часова. (ш 48385)

● Ролетне, тракасте завјесе и венецијанери, занатска радња „Мега“, 078/55-722. (ш 48370)

● Агенција „Бамавко“ најповољније региструје предузећа у Републици Српској - Југославији, телефон 078/43-971. (ш 41562)

● Купујем или узимам у закуп угоститељске објекте или објекте погодне за трговачку дјелатност, у Бањој Луци, понуде на телефон 078/38-269, (17-20 часова). (ш 41533)

● Продајем керамичке плочице, грађевински материјал, пећ за централно гријање, телефон 078/40-523. (ш 0041645)

● Купујем монофазну машину за фаширање меса и двокрипни фрижидер за чување меса, телефони 078/68-624 или 078/61-655. (041133)

● Тражим за купњу кућу са стамбено-пословним просторијама, предност предно Старе Градишке, цеста од Приједорске цесте и транзитна цеста од Приједорске петље према граду или добре пословне просторије, телефон 078/47-880. (ш 041086)

● Купујем мотор за WV 1600 или 2000 цм³, ваздушно хлађење, телефони 078/68-624 или 078/61-655. (041133)

● Откупљујем никл и калај. Телефон 078/756-972.

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРИМАРНУ И СЕКУНДАРНУ ПЕРЕРАДУ ДРВЕТА НА ПИЛАНИ У КАРАНОВЦУ НУДИ:

Телефон: 078 / 43-977; бако: 42-997

-резана грађа -паркет
-даска и лејива -услуга резања
-израда кровних конструкција по наруџби

НАЈБРЖИ ПУТ ДО СИГУРНОГ КРОВА

ПП "БИСЕР ТРЕЈД" БАЊА ЛУКА
води вас у:

СУБОТИЦУ,
сваког уторка и петка у 16 часова

РЕЗЕРВАЦИЈА И ПРОДАЈА КАРАТА У АГЕНЦИЈИ НА УГЛУ ГРАДСКОГ ПАРКА (широко пута ПАЛАСА)
ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОНЕ:
078/11-892, до 15 часова
47-278 и 57-201 (кућа)

СЕРВИС КОМИСИОН БОНУС Бања Лука Крајишких бригада 1

- видео игре
- покер апарати
- билијари
- сервис
- откуп
- продаја

Ауто гуме	
- 145 P 13	90 НД
- 155 P 13	100 НД
- 165 P 13	110 НД
- 175 P 13	125 НД
- 175 P 14	145 НД
Акумулатори	
- 34 Ам	60 НД
- 45 Ам	75 НД
- 55 Ам	95 НД
- 66 Ам	110 НД
- 97 Ам	160 НД
- 110 Ам	190 НД

Тел: 078/56-523

ГРАЂА ЕКО&МММ БАЊА ЛУКА

СТОВАРИШТЕ ЛАУШ
Тел: 68-483, 31-730
СТОВАРИШТЕ ТРН
Тел: 784-248, 784-647
ЧЕЛИК
ТЕЛ: 48-012
БЕОГРАД
Тел: 011/25-48-848

СТАМБЕНА ЗАДРУГА **ЕКОДОМ** БАЊА ЛУКА

СВЕ ЗА СТАН ИЛИ КУЋУ ОД ТЕМЕЉА ДО КРОВА

КОМПАНИЈА СУПЕР БАЊА ЛУКА
ДОО ЗА ИНЖЕЊЕРИНГ И ПРОЈЕКТОВАЊЕ У ГРАЂЕВИНАРСТВУ
78000 Бања Лука, Васа Пелагића 21, Тел/Факс: 078/30-348 и 67-601

ПО СИСТЕМУ "КЉУЧ У РУКЕ" ОД ГРАЂЕВИНСКЕ ДО УПОТРЕБНЕ ДОЗВОЛЕ ЗА ВАС

- ПРОЈЕКТУЈЕМО СВЕ ВРСТЕ ОБЈЕКТА И ИНСТАЛАЦИЈА
- ИЗВОДИМО СВЕ ВРСТЕ ГРАЂЕВИНСКО-ЗАНАТСКИХ И ИНСТАЛАТЕРСКИХ РАДОВА
- ПЈЕСКАРИМО И ВРШИМО АНТИКОРОЗИВНУ ЗАШТИТУ КОНСТРУКЦИЈА
- РАДИМО СВЕ ВРСТЕ КИСЕЛО ОТПОРНИХ И ЕПОКСИДНИХ ПРЕМАЗА У ГРАЂЕВИНАРСТВУ
- ПОСРЕДУЈЕМО У КУПОПРОДАЈИ И ЗАМЕНИ НЕКРЕТНИНА

дп КРАЈИНАГАС д.о.о.

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТРГОВИНУ УКУПНИМ ПЛИНОМ, НАЈТОМ И НАЧНИМ ДЕРИВАТИМА

Бања Лука Рамичи 66
ТЕЛЕФОНИ: 078/722-111, 39-962
ТЕЛФАКС: 078/722-226

ПРОДАЈНА МЈЕСТА

Фра Грге Мартића 66
Марија Држића 66
Милоша Обилића 66
Рамичи 66

ДИСКЕТЕ

5,25 HD 1,2, 3,5 HD 1,44
EPSON, MT81, Fujitsu

РИБОНИ

ЕКОМ до.о.БањаЛука
078/48042, 30781, 37646

МЕЂУНАРОДНА ШПЕДИЦИЈА ИЗВОЗ-УВОЗ ТРГОВИНА БАЊА ЛУКА

Дана 16.4.1994. године навршава се 40 тужних дана од смрти нашег драгог оца

ВЕЉКЕ МИЛОШЕВИЋА

Ожалошћена кћерка Даница са породицом 0041617

Дана 16.4.1994. године навршава се 40 дана од трагичне смрти нашег драгог оца, свекра, дједе и прајдеде

ВЕЉКЕ (НОВАКА) МИЛОШЕВИЋА

Тога дана у 10 часова посјетићемо његов гроб и одржати 40-дневни помен. Позивамо сву родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже. Ожалошћени: синови Винко и Маринко, кћерке Даница, Јелка и Винка са породицама 0041617

Једином сину

ПЕРИ НИКОДИНОВИЋУ

Дана 17.4.1994. године у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу и том приликом откријемо споменик и положићемо цвијеће. Позивамо све оне који га нису заборавили да нам се придруже. Отац Богољуб и мајка Тода 041618

Једином брату

ПЕРИ НИКОДИНОВИЋУ

Вјечно ће те вољети сестра Борка, зет Слободан и сестрић Сандро 0041619

Једином брату

ПЕРИ НИКОДИНОВИЋУ

Увијек ћеш живјети у нашим срцима. Сестра Стана и зет Славко 0041619

Тужних шест мјесеци пролази, а међу нама није наша мила мајка и бака

БОРКА САВИЈЕВИЋА

Туга и бол неизмијерни су и вјечити. У суботу, 16.4.1994. године у 11 часова положићемо плочу, засути је цвијећем и сузама. Ђвени Биљана и Борислав са дјецом и осталом родбином.

Дана 17.4.1994. године навршава се 40 најтужнијих дана од смрти нашег драгог сина

ЈОВИЦЕ КОПРЕНЕ

Тога дана у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу, запити је сузама и окитити цвијећем. Драги наш сине, сувише си рано отишао из загрљаја својих најмилијих. Сваки дан доноси све већи бол и нове сузе.

Док смо живи, живјели смо у нашим срцима. Вјечно ожалошћени отац Лука, мајка Рада, сестра Зорица и брат Горан Дукић 0041597

Дана 17.4.1994. године навршава се 40 најтужнијих дана од смрти вољеног брата

ЈОВИЦЕ КОПРЕНЕ

Драги брате, сувише си рано отишао из мог загрљаја. Сваки дан све ми је теже без тебе, вољени брате. Вјечно ожалошћени сестра Зорица, зет Богдан са породицом Јанковић 041597

ЈОВИЦЕ

Четрдесет дана прође, а твој ведри лик и доброта живјеће вјечно у нашим срцима. Тетка Гога, тетак Фикрет, Оља и Лејла 0041615

ЈОВИЦЕ

Четрдесет дана прође, а твој ведри лик и доброта живјеће вјечно у нашим срцима. Тетка Живана, тетак Рајко и Дијана 0041615

Тужно сјећање на вољену супругу, мајку, сина, браћу и сестрића

МИЛЕВУ РАЧИЋ

17.4.86-17.4.94.

ЉУПКА РАЧИЋА

28.2.94-17.4.94.

СПОМЕНКА ГРБИЋА

31.3.94-17.4.94.

Драги наши, тешко се помирити са истином да вас више нема међу нама. Превише је тужно кад нисте ту. Живимо за вас, јер сте и ви живјели за нас.

Ваши до гроба ожалошћени: супруг, отац и ујак Никола, синови и браћа Миленко и Десимир, кћери и сестре Драгица, Мира, Петра, Стојанка и Недељка са породицама. 041090

Дана 18.4.1994. године навршава се 40 тужних дана од погубије нашег драгог супруга и оца

ПЕТКА ЛУКАЈИЋА

Дана 17.4.1994. године у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу и положићемо цвијеће на гробљу Лукајићи-Сарајица.

У немогућности да свима појединачно захвалимо овом приликом изражавамо велику захвалност МП „Велетекстил“ и ЈП „Глас српски“, родбини, комшијама и пријатељима, који су били уз нас у тим тешким и болним тренуцима.

Овом приликом позивамо родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже. Сваки дан доноси све већи бол и нове сузе.

Док смо живи, живјели смо у нашим срцима. Вјечно ожалошћени отац Лука, мајка Рада, сестра Зорица и брат Горан Дукић 0041597

Тужно сјећање на драгог и јединог зета

ПЕТКА ЛУКАЈИЋА

Пунац Васо и пуница Видосава, шурјац Драган и Миленко 0041620

Тужно сјећање на вољену ујну

МАРИЦУ БОЖИЋ

Породица Трубајић 0041624

Дана 21. априла 1994. године навршава се 6 мјесеци од смрти

МИЛЕВА ПАНИЋ

Тога дана у 11 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положићемо цвијеће на гробљу у Јелићкој. Ожалошћени син Душко, кћерке Борка, Милена и Мира, супруг Буро, сестра Стојанка, брат Милорад и остала родбина 0041618

Тужно сјећање Дана 17. априла 1994. године навршава се тужна година дана од како је престало да куца племенито срце нашег вољеног

МАНЕ КНЕЖЕВИЋА

Тога дана у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу и положићемо цвијеће на гробљу у Сеферовцима. Ожалошћени брат Ђорђе, супруга Брана и син Далибор. 041629

Тужно сјећање на драгог супруга и оца

МАНУ КНЕЖЕВИЋА

Твој племенити лик и доброта остаће вјечно у нашим срцима. Супруга Брана и син Далибор 041629

Тужно сјећање на драгог

МАНУ КНЕЖЕВИЋА

Брат Саво, снаха Ђуја и Мило 0041629

Дана 17. априла 1994. године навршавају се 4 године од како нас је заувјек напустила наша драга

МИЛЕВА ПАНИЋ

Тога дана у 11 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положићемо цвијеће на гробљу у Јелићкој. Ожалошћени син Душко, кћерке Борка, Милена и Мира, супруг Буро, сестра Стојанка, брат Милорад и остала родбина 0041618

Дана 16.4.1994. године навршава се 40 тужних дана од изненадне смрти нашег драгог

МИШЕ МИЛИНА

Тога дана у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу и положићемо цвијеће на Новом гробљу. Овом приликом позивамо родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже.

Супруга Мира и син Владимир 0041625

Тужно сјећање на драгог

МИШУ МИЛИНА

породица Љубишић 0041626

У суботу, 16.4.1994. године навршава се тужна година дана од смрти наше драге мајке, свекре и баке

МАРЕ УМИЋЕВИЋ

Тога дана у 10 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положићемо цвијеће. Вјечно ожалошћени: кћерка Љубица, син Драган, снаха Сања, унучади Лејла, Дамир, Дуња и Немања. 041093

ТУЖНО СЈЕЋАЊЕ НА ДРУГА

МИЛУ

Од Жеље, Вуке, Љубице, Дијане и Брате 0041646

Тужно сјећања на мог пријатеља

ЈУГУ

17.4.1993 — 17.4.1994. С поштовањем твој Нешо 04192

Увијек те се сјећамо драги

ЈУГО

породица Милијевић 041089

Тужно сјећање на драгог

ЈУГОСЛАВА ЈУНГИЋА

17.4.1993 — 17.4.1994. Сестра Мира, зет Ранко са дјецом Борисом и Огњеном 0041627

Тужно сјећање на драгог

ЈУГОСЛАВА ЈУНГИЋА

17.4.1993 — 17.4.1994. Тетка Јованка, тетак Гостимир, брат Милијан, снаха Марица са дјецом Младеном и Миланом 0041627

Тужно сјећање на драгог пријатеља

ЈУГОСЛАВА ЈУГУ ЈУНГИЋА

17.4.1993 — 17.4.1994. Твоји Сале, Чега, Владо и Драшко 041094

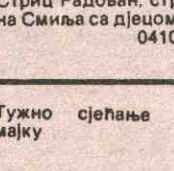
Тужно сјећање на нашег драгог

ЈУГОСЛАВА ЈУНГИЋА

Твој ведри лик вјечно ће остати у нашим срцима. Стриц Радован, стрица Смиља са дјецом 041096

Тужно сјећање на мајку

ВИДОСАВУ ВУКИЋ, РОЂ. ПОПОВИЋ

Кћерка Бјелица, зет Брацо, унук Југомир. 0041623

Дана 15.4.1994. године навршава се 40 тужних дана од како није више са мном мој драги син

БОРКО РАКА РАКОВИЋ

Вјечно ћеш живјети у мом срцу. Твоја мајка Даница 0041622

Дана 15.4.1994. године навршава се 40 тужних дана од смрти нашег пријатеља и друга

БОРКА РАКЕ РАКОВИЋА

Твој друг Иво Куљанац са породицом 0041622

Дана 15.4.1994. године навршава се 40 тужних дана од смрти драгог супруга, оца и дједа

БОРКА РАКЕ РАКОВИЋА

Осташе заувјек вољен и незаборављен. Супруга Љилана са дјецом, син Жељко, кћерка Драгана, зет Десимир, унук Јелена 0041622

Тужно сјећање на мајку

ВИДОСАВУ ВУКИЋ, РОЂ. ПОПОВИЋ

Син Остоја, снаха Борка, унучад Владимир и Урош 0041633

Тужно сјећање на мајку

ВИДОСАВУ ВУКИЋ, РОЂ. ПОПОВИЋ

Кћерка Веселка, зет Владо, унучи Драган, Предраг и Далибор 0041634

Тужно сјећање на мајку

ВИДОСАВУ ВУКИЋ, РОЂ. ПОПОВИЋ

Кћерка Грозда, зет Владо, унук Дејан 0041623

Тужно сјећање на мајку

ВИДОСАВУ ВУКИЋ, РОЂ. ПОПОВИЋ

Кћерка Даница, зет Миленко, унучи Весна и Данијела и Слободан 0041623

Тужно сјећање на драгог кума

ЈУГУ

од кумова Зорице, Радомира и Татјане 041637

ТУЖНО СЈЕЋАЊЕ НА КУМА

ЈУГУ

Његова кума Таца 041637

Тужно сјећање на драгог пријатеља

ЈУГУ

Од Аце Тркуље 0041643

Тужно сјећање на драгог

ЈУГУ

17.4.1993 — 17.4.1994. Породица Тркуља 0041643

Тужно сјећање на драгог

ЈУГОСЛАВА

Од Шекија, Раке и Бојана 0041633

Рођаку

ЈУГИ

Од родике Раденке, Слава и дјеце Брђанин 0041634

Дана 16. априла 1994. године навршавају се двије и по године од како нас је заувјек напустио наш вољени супруг и тата

ДАНЕ ПУТКОВИЋ

Тога дана у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу и положићемо цвијеће. Твој племенити лик и доброта остаће вјечно у нашим срцима. Осташе заувјек вољен и незаборављен у нашим срцима. Супруга Драгица синови Данијел и Далибор. 0041623

Тужно сјећање на сина и његове пријатеље

ОСТОЈУ

С поштовањем Породица Пери Никодиновића

МИРОСЛАВА

РАДОВАНА

и МИЛОРАДА и КОСТИЋ

МИЛОРАДА

ПЕРУ НИКОДИНОВИЋА

0041619

ЈОВАНОВИЋ — ПАПУЉАС

ПАВЕЛ ГРАЧОВ:

„ПАРТНЕРСТВО“ САМО НА РИЈЕЧИМА

МОСКВА, 15. априла (Танјуг) — Руски министар одбране Павел Грачов изјавио је данас да је промијенио мишљење око приступања Русије програму НАТО-а „Партнерство за мир“.

новији развој ситуације, изјавио је данас Грачов новинарима у Москви, показују да је приједлог америчког председника Била Клинтона „добар само на ријечима“.

„Код нас се створио утисак да наши 'партнери' дјелују из наших пећа“, рекао је Павел Грачов.

БОМБАРДОВАЊЕ УДАРАЦ МИРУ

АТИНА, 15. априла (Танјуг) — Министри иностраних послова Српј и Грчке, Владислав Јовановић и Каролос Папуљас, који су данас разговарали у Атини, оцијенили су да су санкције међународне заједнице против

Савезне Републике Југославије постале препрека закључивању мира и успостављању стабилности на Балкану.

Указано је такође на негативне последице НАТО-а бомбардовања српских положаја у бишој Босни и сврставању НАТО-а на страну муслимана. Та акција је задала велики ударац мировном процесу и политичкој ситуацији у региону.

ЦРВЕНИ КРСТ РС ОШТАР ПРОТЕСТ САМАРУГИ

САРАЈЕВО, 15. априла (Танјуг) — Црвени крст Републике Српске упутио је данас оштар протест Међународном комитету Црвеног крста са сједиштем у Женеви и његовом председнику Корнелију Самаруги лично, поводом догађаја у тарчинском затвору код Сарајева, у коме су заточени Срби, а где је недавно 10 заточеника убијено, а три су нестала.

„Улажемо оштар протест и тражимо од Вас да својим угледом и ауторитетом утицате и помогнете да се затвор у тарчинском селу одмах посјети и изврши увид у право стање

ВАШИНГТОН ИШЧЕКИВАЊА БИЈЕЛЕ КУЋЕ

ВАШИНГТОН, 15. априла (Танјуг) — Вашингтон се налази у стању ишчекивања шта ће бити следећи потези босанских Срба најављујући на отвореној сцени могућност настављања војног притиска, али иза сцене изражавајући пуну забринутост за могућност ескалације, на коју у Бијелој кући и нема припремљених опција.

Председник Бил Клинтон имао је јуче састанак са највишим политичким савјетницима ради разматрања тренутне ситуације у бишој Босни, последице америчких налада на положаје Срба код Горажда. Функционери администрације, међутим, најављују у разговорима иза кулиса да Вашингтон тренутно није за агресивнији наставак игре коју је започео, из бојазни да би даља ескалација уништила сваку шансу Клинтоновом преговарачу Чарлсу Редману да настави започету америчку акцију мировног преговарања.

КАНЦЕЛАРИЈА УНХЦР РАД НАЈКАСНИЈЕ ОД ПОНЕДЈЕЉКА

БАЊА ЛУКА, 15. априла (СРНА) — Програмски официр Високог комесаријата Уједињених нација за избјеглице (УНХЦР) у Бањој Луци Ленифер Рајан је, у изјави за СРНС, изразила очекивање да ће већ сутра, анајасније до понедјељка, бањолучка канцеларија ове хуманитарне организације отпочети са редовним активностима.

На новинарску примједбу да се УНХЦР ставио у службу муслиманске стране у босанскохерцеговачком сукобу, доурађујући јој ратишту и муницију, госпођа Рајан је изразила увјерјење да је та појава „дјело „неодговорних појединаца“.

На питање новинара да ли је канцеларија УНХЦР-а у Бањој Луци пункт за шпијунске активности против српске стране, официр УНХЦР-а није дао одговор.

СРПСКА ЦРЊА ОСАМ ТОНА БРАШНА

НОВИ САД, 15. априла (СРНА) — Банатско Удружење Срба из Крајине у Српској Црњи прикупило је до данас осам тона брашна и 3.000 литара јестивог уља, који ће идуће седмице бити упућени болници у Петровцу.

Удружење Срба ће до даљег наставити са акцијом прикупљања хуманитарне помоћи болници у Петровцу.

РАТИШТЕ — ЧАЈНИЧЕ

„ФАНТОМИ“ ЛЕТЕ НИСКО

ЧАЈНИЧЕ, 15. априла (СРНА) — Два ловца НАТО-а, типа „фантом“, данас око 14.30 часова ниско су надлијетала положаје Војске Републике Српске (ВРС) на дијелу ратишта око Горажда, јавља Јелена Дабарчић, специјални извјештач СРНЕ, позивајући се на информације Херцеговачког корпуса.

За сада се не располаже подацима да ли су авиони НАТО-а изручили смртоносни терет на

српске одбрамбене линије, али се сигурношћу тврди да је последица првог дејства америчких авиона на српске положаје ово било најниже надлијетање и осматрање положаја ВРС на овом дијелу ратишта.

Због тога је у Чајничу у 14.50 часова дат знак ваздушне опасности. Томе се придружила и Српска православна црква, која звучним сигналима, звоњавом са звоника, упозорава грађане на опрезност.

СУБОТА, 16. априла „СИМ“ РАДИО—БИЈЕЉИНА

Програм емитује на ултракратким таласима 89,5, 98,9 MHz и на средњим таласима 1197 kHz. 7.00 — Добро јутро, 7.50 — Бензин-информатор, 8.00 — Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 8.10 — „Срна јавља“, 9.10 — Фолк-топ 9.30 — Емисија за село, 10.30 — СИМ — ЕКО, 11.10 — „Недјељом“ — колаж-програм, 12.30 — Интервју дана, 13.10 — „Зобон“ — забавна емисија за младе, 14.10 — СИМ — ЕКО, 14.30 — Уз недјељни ручак-музички блок, 15.00 — Новости дана, 15.40 — Мини-концерт, 16.00 — Преглед догађаја дана, 16.30 — Репортажа, 17.10 — Недјељно поподне, 18.10 — Покидање везе, 19.00 — Вечерњи дневник, 19.40 — Споменар-музички блок.

СРПСКА РАДИО—БРЧКО Програм емитује на ултракратким таласима 89,5 MHz и на средњим таласима 1485 kHz. 8.00 — Најава програма, 8.15 — Информација са ратишта, 8.30 — Огласи и обавјештења, 8.35 — Музички дијалог, 9.00 — Вијести Радија РС (сваких сат времена), 9.30 — Вијести Радио-Брчког (11.30, 13.30), 10.10 — Десетка — емисија колажног типа, 12.00 — Поподневне новости Радија РС, 13.10 — Музичка емисија, 14.00 — „Поруке слушалаца“, 15.00 — Новости Радија РС, 16.00 — Дневник Радио-Брчког, 16.45 — Огласи и обавјештења, 17.00 — Друго издање емисије — „Поруке слушалаца“, 18.00 — Одјава програма.

СРПСКА РАДИО—ГРАДИШКА Програм емитује на УКТ 89,5 MHz и средњим таласима 1485 kHz. 5.55 — Најава Јутарњег програма, 6.00 — Дневник, 6.00-9.00 — Недјељни програм, 7.00 — Вијести, 8.15 — Радио-календар, 8.55 — Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 9.00 — Маркетинг сваких 60 минута, 9.05 — На бранику Вјере и Отаџбине, 11.05 — За ваш недељни одмор, 11.30 — Огласи и обавјештења, 12.10 — Недјељом уз радио, 18.00 — Одјава програма.

СРПСКА РАДИО—ТЕСЛИП Програм емитује на УКТ 89,3 MHz и средњим таласима 657 kHz. 9.00 — Емисија жеља, честитки и поздраве слушалаца СРТ, 13.00 — Образовна емисија „Рачунари—будућност коју живимо“, 14.00 — Наставна емисија жеља, честитки и поздраве, 20.00 — Војничка емисија „За крст часни и слободу златну“, 22.00 — Одјава и крај емитовања програма СРТ.

СРПСКА РАДИО—ПРЊАВОР Програм емитује на УКТ-фреквенцијама 89,3 и 102,3 MHz и на средњем таласу 1341 kHz. 13.00 — Суботњи ревијални програм Радио-Прњавора, 17.00 — Суботом заједно — заједнички програм радио-станица Градишка, Модрича, Шамца, Озрен, Теслић, Дервента, Добој, Србац, Челинац, Котор-Варош 19.00 — 00.30 — Ноћни викенд-програм.

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА Програм емитују Студио Бања Лука и Студио Сарајево. 12.00 — Отворени програм Студија Сарајево, 18.53 — Поруке и рекламе (БЛ), 19.00 — Дневник (БЛ), 19.30 — Дневник ТВ Београд, 21.00 — Дневник (Са), 21.40 — „С краја на крај Крајине“ (БЛ), 22.20 — Филм, последице филма вијести и одјава програма.

СТУДИО КНИН 18.00 — Најава програма, 18.02 — Вијести, 18.10 — Музика, 19.00 — Дневник Студија Бања Лука 19.30 — Дневник ТВ Београд, 20.15 — Музика, 20.20 — Дневник ТВ Книн, 21.00 — Суботом увече, 22.15 — Вијести и одјава програма.

ТЕЛЕВИЗИЈА БЕОГРАД ПРВИ ПРОГРАМ 7.30 — Јутарњи програм, 9.55 — Најава програма, 10.00 — Образовни триптих, 11.20 — 24 часа у свијету, 12.00 — Србија дана, 13.30 — Маркетинг-експрес, 15.00 — Вијести, 15.05 — Музичке звијезде, 15.20 — Кућни бископ, Франка — жена Ростак,

руски филм, 17.30 — Дневник 1, 18.00 — ТВ-спорт, 18.05 — Хроника српских крајина, 19.00 — Цртани филм, 19.10 — Лаку ноћ, дјечо, 19.27 — Најава програма, 19.30 — Дневник 2, 20.15 — ТВ-спорт, 20.25 — Лото, 20.35 — Хотел Охлахона, амерички играни филм, 22.05 — Актуелности, 22.40 — Дневник 3, 23.15 — ТВ-спорт, 23.20 — Основне сумње, с-серијски филм, 00.35 — Вијести, 00.40 — Одјава програма.

РАДИО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ Студио „С“ емитује програм на средњем таласу 13,45 — КХз или 240 м и мрежи ултракратких таласа 92,8, 92,7 MHz. 5.05 — Радио-јутро, 6.00 — Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 7.10 — Покидање везе, 8.05 — „Мала прича оцима“ — образовни програм, 9.00 — На бранику отаџбине, 11.05 — СОС Радија „С“, — правни савјети, 12.00 — Подневне новости, 12.30 — Сва тај вез, 13.05 — Свилен колаж, 14.00 — Вијести, 15.00 — Новости, 15.40 — Музички албум, 16.00 — Директна линија, 18.05 — За вашу душу, 19.00 — Вечерњи дневник, 19.40 — Музички предач, 20.00 — Вечерње новости, 22.30 — Ревнијски оркестри, 23.05 — ЕКГ, 00.00 — Преглед дана, 00.10 — Ноћни програм са вијестима у 1.00, 2.00, 3.00 и 4.00.

СРПСКА РАДИО — КНИН Програм емитује за ултракраткоталасно подручје 90,2, 95,1 и 104,5 MHz и средњеталасно подручје 972 kHz. 9.00 — Најава програма, 9.05 — Музика за добро јутро, 9.30 — Јутарњи програм, 11.00 — Вијести, 11.05 — Народна музика, 11.30 — Вијести, 11.35 — Рекламно пано, 12.00 — Вијести, 12.15 — Тематска емисија са гостом у студију, 14.00 — Вијести, 14.30 — Широ преглед вијести СРК, 15.00 — Укључење у „Дневне новости дана“, 15.30 — Рекламно пано, 16.00 — Дневник СРК — централна информативна емисија, 16.30 — Аргумент више, 18.00 — Народна музика, 19.00 — Вечерњи дневник, 20.00 — Жеље и поздрав, 21.00 — Хроника дана, 21.30 — За бранице Крајине, 22.00 — Одјава и укључење у програм Радио-Београда.

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА — СТУДИО БАЊА ЛУКА ПРВИ ПРОГРАМ НА УКТ — ФРЕКВЕНЦИЈАМА: 92,7 93,5 95,9 MHz и СТ 1071 kHz. ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ — од 6.00 до 8.00, 5.55 Најава програма, 6.00 Јутарњи дневник Радио-Београда (ремитовање), 7.00 ЈУТАРЊА ХРОНИКА, 7.45 и 9.45 Огласи и обавјештења, 8.00 Вијести, 8.03 УПОЗНАЈМО СВЕТУ ПРАВОСЛАВНУ ВЈЕРУ, 9.00 Вијести, Од 9.03 до 11.00 УВИЈЕК ОТВОРЕНО (Вијести у 10.00 и 11.00), 11.03 ИЗ НАРОДНЕ ЛИРЕ, 12.00 Вијести, 12.03 Поднавни концерт, 13.00 Вијести, 13.03 ПРОГРАМ ЗА МЛАДЕ, 14.00 Вијести, 14.30 и 16.30 Огласи и обавјештења, 15.00 Новости на студију Радио-Сарајево, 16.00 Вијести, 17.00 Вијести, 19.00 ВЕЧЕРЊИ ДНЕВНИК, 19.30 Интервешо, 20.00 ВЕЧЕ УЗ РАДИО: „ЕВЕРГРИН КЛУБ“ 1. и 2. програм — 120 мин, 21.00 Вијести, 22.00 — ВЕЧЕРЊА ХРОНИКА, 23.00 Вијести, Од 00.00 до 06.00 ВИКЕНД — ПРОГРАМ

ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИЈА НА УКТ-ФРЕКВЕНЦИЈИ 95,3 MHz. 17.00 Најава Другог програма, 18.15 ЛИРИКА НОЛИ, 18.35 ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК, 20.00 ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК, 23.00 СУВИ ПЕЧАТ, 00.00 Одјава Другог програма

БИГ-РАДИО 6.00 — 8.00 ДОБРО ЈУТРО, БАЊА ЛУКА! 8.00 — 12.00 БИГОВО ПРИЈЕПОДНЕ, 12.00 — 16.00 ПОСЛИЈЕПОДНЕВНА ШАРЕНИЦА, 16.00 — 17.00 К'О НЕКАД У 16, 17.00 — 19.00 ПОСЛИЈЕПОДНЕВНИ ПРОГРАМ, 19.00 — 20.00 — БИГ-ПРЖИОНИЦА, 20.00 — 21.00 МУЗИЧКИ ПРОГРАМ, 21.00 — 1.00 — НОЋНИ ПРОГРАМ (ФРУКТОНА ТОП 40), 1.00 — 6.00 БИГОВО ПОНОЋНО ДРУЖЕЊЕ — СА ВАМА ДО ЈУТРА. ВИЈЕСТИ: 7.55, 8.55, 9.55, 10.55, 11.55, 12.55, 13.55, 14.55, 15.55, 16.55, 17.55, 18.55 и 19.55. БИГОВИ ОГЛАСИ: 6.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30 и 20.30.

НЕДЈЕЉА, 17. априла „СИМ“ РАДИО—БИЈЕЉИНА

Програм емитује на ултракратким таласима 89,5, 98,9 MHz и на средњим таласима 1197 kHz. 7.00 — Добро јутро, 7.50 — Бензин-информатор, 8.00 — Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 8.10 — „Срна јавља“, 9.10 — Недјеља СИМ Радија — седмични дневник, 10.10 — СИМ-ЕКО, 11.10 — Забавни мозаик, 12.00 — Подневне вијести, 12.30 — Интервју дана, 13.10 — „Женске приче“, 14.10 — СИМ-ЕКО, 14.30 — Староградски бисери, 15.00 — Новости дана, 15.40 — Мини-концерт, 16.00 — Преглед догађаја дана — централна информативна емисија, 16.30 — Радио-репортажа, 17.10 — Актуелности, 18.10 — Покидање везе, 19.00 — Вечерњи дневник, 19.40 — Музика за растанак, 19.55 — Одјава програма.

СРПСКА РАДИО—БРЧКО Програм емитује на ултракратким таласима 89,5 MHz и на средњим таласима 1485 kHz. 8.00 — Најава програма, 8.15 — информација са ратишта, 8.30 — Огласи и обавјештења, 8.40 — Музички дијалог, 9.00 — Вијести Радија РС (сваких сат времена), 9.05 — Српска културна баштина, 9.45 — Вијести Радио-Брчког, (11.30, 13.30), 10.00 — Програм Радија РС, 11 — Азбука православања, 12.00 — Поподневне новости Радија РС, 13.00 — Отворени студио, 14.00 — „Поруке слушалаца“, 15.00 — Новости Радија РС, 16.00 — Информативни програм „Суботом у 16“, 16.45 — Огласи и обавјештења, 17.00 — Друго издање емисије „Поруке слушалаца“, 18.00 — Одјава програма.

СРПСКА РАДИО — ГРАДИШКА Програм емитује на УКТ 89,5 MHz и средњим таласима 1485 kHz. 5.55 — Најава јутарњег програма, 6.00 — Дневник, 6.00 — 9.00 — Јутарњи програм, 7.00 — Вијести, 8.15 — Радио-календар, 8.55 — Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 9.00 — Маркетинг (сваких 60 минута), 9.05 — Православне pjesме, 9.30 — Потрошачки барометар, 10.05 — у веселом тону, 10.30 — Огласи и обавјештења (сваких 60 минута), 11.05 — Музика за викенд, 12.00 — Вијести, 12.10 — Фолк-парада, 15.05 — Од Тополе па до Равне горе, 17.00 — Заједнички програм Радија Републике Српске, 19.00 — Одјава програма.

СРПСКА РАДИО—ТЕСЛИП Програм емитује на УКТ 89,3 MHz и средњим таласима 657 kHz. 8.00 — Репривз емисије „За српску земљу и слободу“, 9.00 — Густарске pjesме великих мајстора гусала, 9.55 — Вијести СРТ, 10.00 — Ремитовање вијести Српског радија, 10.05 — Политичка емисија „Сигнал Т-седмична догађања“, 11.55 — Вијести СРТ, 12.00 — Ремитовање новости Српског радија, 12.20 — Подневни музички интервешо СРТ, 13.00 — Образовна емисија „Календар српских православних обичаја и вјеровања“, 13.55 — Вијести СРТ, 14.00 — Ремитовање вијести Српског радија, 14.05 — Образовно-вјерска емисија „Вјечна свијетлост православања“, 15.00 — Ремитовање новости Српског радија, 15.30 — Поподнавни музички интервешо СРТ, 16.30 — Широ преглед вијести СРТ, 16.40 — Музика из нашег студија, 17.00 — „Суботом заједно“, заједнички програм станица РС, 19.00 — Дјечја емисија „Мали радио“, 19.30 — Омладинска емисија „Орион“, 00.00 — Одјава и крај емитовања програма СРР.

СРПСКА РАДИО—ПРЊАВОР Програм емитује на УКТ-фреквенцији 89,3 и 102,3 MHz и на средњем таласу 1341 kHz. 9.00 Најава програма, 9.02 Маркетинг-програм, 10.00 „Из историје Срба“, 10.30 Жеље и поздрав, 11.00 Мисли из Библије, 11.55 Жеље и поздрав, наставак, 12.00 Емисија за село, 13.00 Жеље, поздрав и маркетинг, 14.00 Сусрет са борцима, 14.55 Одјава дневног програма, 19.00 — 00.30 Ноћни викенд-програм.

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА Програм емитују Студио Бања Лука и Студио Сарајево.

11.00 — Вијести, 11.05 — На бранику отаџбине, 11.55 — Музички спот, 12.00 — Отворени програм Студија Сарајево, 18.55 — Информације и рекламе (БЛ), 19.00 — Дневник (БЛ), 19.30 — Дневник ТВ (Бг), 21.00 — Дневник (Са), 21.40 — На бранику (БЛ), 22.40 — Филм, последице филма вијести и одјава програма.

СТУДИО КНИН 18.00 — Најава програма, 18.02 — Вијести, 18.10 — Музичка недјеља, 18.45 — Буквар православања, 19.00 — Дневник Студија Бања Лука, 19.30 — Дневник ТВ Београд, 20.30 — Дневник ТВ Книн, 21.00 — Недјеља на длану, 22.15 — Вијести и одјава програма.

ТЕЛЕВИЗИЈА БЕОГРАД Прав програм 7.30 — Јутарњи програм, 9.55 — Најава програма, 10.00 — Забавна недјеља, 10.05 — Фазони и форе, 10.35 — Спорт-спот, 11.30 — Дождљиви Кадифуна, 12.00 — Вијести, 13.00 — Замак на сунцу — серијски филм, 16.45 — Немој рећи мами, код куће смо сами, играни филм, 19.10 — Лото, 19.27 — Најава програма, 19.30 — Дневник 2, 20.15 — ТВ-спорт, 20.25 — Лото-хит, 20.35 — Српски људи, домаћа ТВ-серија, 21.00 — Ипак се окреле, 22.50 — Дневник 3, 23.20 — ТВ-спорт, 23.25 — Одлежани рај, серија, 00.15 — Вијести, 00.20 — Одјава програма.

РАДИО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ Студио „С“ емитује програм на средњем таласу 13,45 КХз или 240 м и мрежи ултракратких таласа 92,8, 92,7 MHz. 5.05 — Радио-јутро, 6.00 — Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 7.10 — Покидање везе, 8.05 — „Мала прича оцима“ — образовни програм, 9.00 — На бранику отаџбине, 11.05 — СОС Радија „С“, — правни савјети, 12.00 — Подневне новости, 12.30 — Сва тај вез, 13.05 — Свилен колаж, 14.00 — Вијести, 15.00 — Новости, 15.40 — Музички албум, 16.00 — Директна линија, 18.05 — За вашу душу, 19.00 — Вечерњи дневник, 19.40 — Музички предач, 20.00 — Вечерњи програм, 22.00 — Вечерње новости, 22.30 — Ревнијски оркестри, 23.05 — ЕКГ, 00.00 — Преглед дана, 00.10 — Ноћни програм са вијестима у 1.00, 2.00, 3.00 и 4.00.

СРПСКА РАДИО—КНИН Програм емитује за ултракраткоталасно подручје 90,2, 95,1 и 104,5 MHz и средњеталасно подручје 972 kHz. 9.00 — Најава програма, 9.05 — Музика за добро јутро, 9.30 — Јутарњи програм, 11.00 — Вијести, 11.05 — Народна музика, 11.30 — Вијести, 11.35 — Рекламно пано, 12.00 — Вијести, 12.15 — Тематска емисија са гостом у студију, 14.00 — Вијести, 14.30 — Широ преглед вијести СРК, 15.00 — Укључење у „Дневне новости дана“, 15.30 — Рекламно пано, 16.00 — Дневник СРК — централна информативна емисија, 16.30 — Аргумент више, 18.00 — Народна музика, 19.00 — Вечерњи дневник, 20.00 — Жеље и поздрав, 21.00 — Хроника дана, 21.30 — За бранице Крајине, 22.00 — Одјава и укључење у програм Радио-Београда.

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА — СТУДИО БАЊА ЛУКА ПРВИ ПРОГРАМ НА УКТ — ФРЕКВЕНЦИЈАМА: 92,7 93,5 95,9 MHz и СТ 1071 kHz. ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ — од 6.00 до 8.00, 5.55 Најава програма, 7.45 и 9.45 Огласи и обавјештења, 8.00 Вијести, 9.00 Вијести, 9.03 СА БОРЦИМА КРАЈИНЕ, 10.00 Вијести, 11.00 Вијести, 11.03 ИЗ НАРОДНЕ ЛИРЕ, 12.00 Вијести, 13.03 СПОРТСКО—ЗАБАВНИ ПРОГРАМ, 14.00 Вијести, 14.30 и 16.30 Огласи и обавјештења, 15.00 Новости Радио-Сарајево, 16.00 Вијести, 17.00 Вијести, 18.00 Вијести, 19.00 ВЕЧЕРЊИ ДНЕВНИК, 19.30 Интервешо, 20.00 ВЕЧЕ УЗ РАДИО, 21.00 Вијести, 22.00 ВЕЧЕРЊА ХРОНИКА, 23.00 Вијести, 23.03 Музика за лаку ноћ, 00.00 Одјава Првог програма. ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИЈА НА УКТ — ФРЕКВЕНЦИЈИ 95,3 MHz. 17.00 Најава Другог програма, 18.15 ЛИРИКА НОЛИ, 18.35 ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК, 20.00 ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК, 23.00 СУВИ ПЕЧАТ.